TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi
● Aralık 2016 ● Sayı 145

Herşey şimdi başlıyor

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola Türkiye'de 50 YIL

TamSaha

Türkiye Futbol Federasyonu Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Rasim Artagan
Deniz Ak

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol Federasyonu İletişim Müdürlüğü Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Riva-Beykoz İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletişim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

Türkiye–Kosova
Hayat öpücüğü
6

Dünya Kupası Elemeleri
18
Az sürpriz, bol gol

Aralık içindekiler

Spor Toto Süper Lig Analiz
26

Yerli stoper ve forvet sancısı

Spor Toto Süper Lig Analiz
36
Tecrübenin farkı büyük

Altyapılarda problem var!
44
Eren Albayrak

58
Alex Ferguson

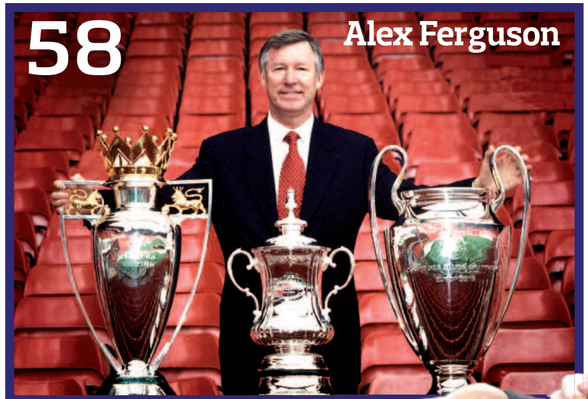

En büyük kupa koleksiyoncusu

66

Milan'da gençlik ateşi

Alper Ulusoy
78
Tek düşüncem adaleti sağlamak

86
Julian Nagelsmann

Bundesliga'nın parlayan yıldızı

90

Ballon d'Or
En iyilerin ödülü

I Grubu

Hırvatistan	4	3	1	0	10	1	10
Ukrayna	4	2	2	0	7	3	8
İzlanda	4	2	1	1	6	5	7
Türkiye	4	1	2	1	5	5	5
Finlandiya	4	0	1	3	3	6	1
Kosova	4	0	1	3	1	12	1

Oynanan Maçlar

5 Eylül 2016
Hırvatistan–Türkiye: 1–1
Finlandiya–Kosova: 1–1
Ukrayna–İzlanda: 1–1

6 Ekim 2016
Türkiye–Ukrayna: 2–2
İzlanda–Finlandiya: 3–2
Kosova–Hırvatistan: 0–6

9 Ekim 2016
İzlanda–Türkiye: 2–0
Finlandiya–Hırvatistan: 0–1
Ukrayna–Kosova: 3–0

12 Kasım 2016
Türkiye 2–0 Kosova
Hırvatistan 2–0 İzlanda
Ukrayna 1–0 Finlandiya

Maç Programı

24 Mart 2017
Türkiye–Finlandiya
Kosova–İzlanda
Hırvatistan–Ukrayna

11 Haziran 2017
Kosova–Türkiye
Finlandiya–Ukrayna
İzlanda–Hırvatistan

2 Eylül 2017
Ukrayna–Türkiye
Finlandiya–İzlanda
Hırvatistan–Kosova

5 Eylül 2017
Türkiye–Hırvatistan
Kosova–Finlandiya
İzlanda–Ukrayna

6 Ekim 2017
Türkiye–İzlanda
Hırvatistan–Finlandiya
Kosova–Ukrayna

9 Ekim 2017
İzlanda–Kosova
Ukrayna–Hırvatistan
Finlandiya–Türkiye

Hayat öpücüğü

EUROPEAN QUALIFIERS

2018 Dünya Kupası elemelerinde oynadığı ilk üç maçın sonunda iki puanda kalan Millî Takımımız, önündeki "Üç maç dokuz puan" hedefinin Kasım ayındaki ilk etabını beklendiği gibi galibiyetle tamamladı. Kardeş ülke Kosova ile ilk resmi maçını Antalya'da oynayan ay-yıldızlılar, ihtiyaç duydukları üç puana Burak Yılmaz ve Volkan Şen'in golleriyle ulaştı.

2018 Dünya Kupası elemelerinde Eylül'de deplasmandaki Hırvatistan beraberliğine Ekim'de eklenen iç sahadaki Ukrayna beraberliği ve İzlanda yenilgisi, Millî Takımımız adına kötü bir başlangıcın işaretleriydi. Ay-yıldızlılar üç maçın sonunda iki puanda kalmıştı ve önümüzde Hırvatistan ile İzlanda 7'şer, Ukrayna da 5 puanla sıralanıyordu. Gruptan sadece bir takımın Dünya Kupası finallerine direkt gidebileceği, ikinci takımın – o da en kötü ikinci olmazsa – baraj maçları oynamak zorunda kalacağı düşünüldüğünde önümüzdeki tablo hiç de parlak görünmüyordu. Ama madalyonun bir de diğer yüzü vardı ve o yüzü de umutla parıldıyordu. Evet, üç maçın sonunda iki puanda kalmıştık kalmasına ama önümüzde dokuz puan çıkartabileceğimiz üç maç uzanıyordu ve 11 Haziran gecesinde Millî Takımımızın puan hanesinde 11 yazması hiç de sürpriz sayılmayacaktı. Üstelik bu süreçte önümüzdeki üç takımın birbiriyle oynayacağı maçlar da onlar adına kesin puan kayıplarının işaretiydi ve dolayısıyla ortada o kadar da kara bir tablo bulunmuyordu. Yeter ki biz evimizde oynayacağımız 12 Kasım'daki Kosova, 24 Mart'taki Finlandiya ve deplasmanda 11 Haziran'da çıkacağımız Kosova maçlarında sürpriz puan kayıplarına uğramayalımdı. İşte bu üçlemenin ilk maçı 12 Kasım'da Antalya'da oynandı ve Millî Ta-

12 Kasım 2016
2018 Dünya Kupası Eleme Grubu Maçı

Hakemler
Tamas Bognar, Balazs Buzas, Zsolt Varga
Ferenc Karako (Macaristan)

Goller
Burak Yılmaz (dk. 51), Volkan Şen (dk. 55)

Türkiye: 2

Kosova: 0

kımımız, kardeş Kosova'yı beklendiği gibi mağlup ederek ilk galibiyetini alırken, üstteki grupta yer alan İzlanda'yla arasındaki puan farkını da ikiye indirdi.

Kaptan ve diğerleri kadroda

Kosova maçı öncesi Millî Takım cephesinde önemli bir gelişme yaşandı. Eylül'deki Hırvatistan, Ekim'deki Ukrayna ve İzlanda maçlarının kadrosunda yer almayan kaptan Arda Turan ile Selçuk İnan, Burak Yılmaz ve Gökhan Gönül de Kosova maçı için açıklanan kadroya alındı. Açıklanan 28 kişilik kadroda yer alan Ömer Toprak ise kampa katıldı ancak yaşadığı sakatlık nedeniyle aday kadrodan çıkarıldı.
Antalya'da süren kamp sırasında maçtan bir gün önce basın toplantısı düzenleyen Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Kosova maçı dışında soru almayacağını belirterek başladığı konuşmasında şunları söyledi:
''Yarın çok önemli bir maçımız var. Kosova karşılaşmasının dışında hiçbir soruya cevap vermeyeceğim. Yarın, maçtan sonra ne isterseniz sorabilirsiniz. Özellikle son maçlara az süre kala, gerek bizlerin gerekse de oyuncuların bir hayli etkilenmesine sebep olan birçok şey yaşadık. Kamuoyuna göre yarın rahat geçecek bir maç gibi gözükse de kolay olmayacak bir karşılaşma oynayacağız. Karşımızda saygı duyulacak bir rakip var. Bizim de en ufak bir sıkıntıya tahammülümüz yok. Gerek ben ve teknik ekip, gerekse futbolcularımız açıkçası bundan önce düştüğümüz tuzağa veya yapılana, en azından burada müsaade etmek istemiyoruz.''
Terim, hiçbir maçın kolay geçmediğini vurgulayarak, ''Çok kolay bir maç olmayacak. Kendini ispat etme kaygısı içinde olan ve her geçen gün daha iyiye gittiğini gördüğüm bir Kosova var. Kamptaki gidişten son derece memnunum. Herkes çok iyi çalışıyor, iyi konsantre olmuş gibi görüyorum. Yarın da seyirciyle birleşince inşallah ortaya güzel bir sonuç çıkacak. 2016 Avrupa Şampiyonası'na giderken 3 maçta 1 puan almıştık. Şimdi 2 puanımız var. Tabiî buna üzülmeliyiz ama hep güçlü takımlarla oynadık. İnşallah tarih tekerrür eder'' diye konuştu.
Fatih Terim, ''Kosova maçına Arda mı, Mehmet Topal mı kaptan çıkacak?'' sorusuna, ''Bizde kaptanlık sıkıntısı olmadı. Kendi aralarında da sıkıntı yok. Daha evvel fazla millî olmuş isim olarak da Arda gözüküyor. Mehmet, Arda işte sırayla. Onun için bu konuda bir sıkıntı yok'' cevabını verdi.
Terim, Beşiktaşlı Tolgay Arslan'a ay-yıldızlı formayı giydirmek için uğraştıklarını da belirterek, ''Umarım Tolgay'ın, FIFA ile ilgili konusunu çözeriz. Çünkü Almanya'da hiç A millî olmadı. Çok da beğendiğim bir oyuncu. Daha önce Alman Millî Takımı'nı tercih ettiğini açıkladığı için uluslararası seviyede bizde oynama şansı yoktu. Tolgay ve yakınları ile görüştük. Ümit ediyorum Tolgay bizde oynama şansını bulur. Bu konuda ümidim ve isteğim var. Almanya'da oynayan Kerem'le ilgili isteğimizi daha önce duyurmuştum. Kerem'in bir an evvel tercihini yapmasını bekliyoruz. Bu süreç Mart ayına kadar tam manasıyla ortaya çıkacaktır. Bir de tabiî Sinan Gümüş var. Bunların hepsi daha önce arkadaşlarımız tarafından temasa geçilmiş isimler. Kadromuzda görmek istediğimiz bir-iki oyuncu daha var ama onları şimdi söylemeyeyim. Bu üç oyuncunun da hukuki işlemlerini bekliyoruz. Ondan sonra bu oyuncuları umarım kendi ülkesinin millî takımının forması içinde görebiliriz.''

Enteresan bir sıralama olacak

Fatih Terim, grupta Hırvatistan deplasmanında alınan beraberlikten sonra kazanamamanın bekledikleri bir şey olmadığını dile getirerek, ''Gerçekçi bir gözle bakacak olursak Ukrayna karşısında 2-0'dan 2-2'ye gelmek de önemliydi ama kazanamamamız başarısızlıktı. İzlanda maçını kaybetmemiz doğal karşılanabilir. Daha önce tam kadro ile de 3-0 yenilmiştik ama o turnuvaya da gitmiştik'' şeklinde görüş belirtti.
Grupta en önemli iki deplasmanı atlattıklarını hatırlatan Terim, 2018 FIFA Dünya Kupası'na gitme şanslarıyla ilgili olarak şu yorumda bulundu:
''Tek önemli kaybımızı sahamızda Ukrayna karşısında kaybettiğimiz 2 puan olarak görüyorum. Önümüzdeki 3 maçta bizden 9 puan beklenmesi çok normal. Şu an grupta kimsenin 9 puanı yok. 'Önümüzde 2 Kosova, 1 Finlandiya maçımız var' düşüncesi ile hareket ettiğimizde inşallah bizim için bir sürprize denk gelmeyiz. Olağanüstü bir hal olmazsa üstlerde çok enteresan bir sıralama olacaktır. Bu sıralama içerisinde biz, Hırvatistan, İzlanda ve Finlandiya ile içeride oynuyoruz. Yani bir tek Ukrayna'ya gidiyoruz. Buraları geçince herkes bu hesapları ona göre yapmalı. Biz gerekince hem Hollanda'yı hem İzlanda'yı hem de Çek Cumhuriyeti''ni yendik. 60'ıncılıktan 13'üncülüğe geldiğimizi bazen unutuyoruz. Ufak ufak hatırlatmak lâzım. Ben de unutuyorum. Bu 9 puanın bizi doğru yerlerde konumlandırdığını göreceğiz.''

İlk yarıda pozisyon var, gol yok

12 Kasım akşamı ilk kez resmi bir millî maça ev sahipliği yapacak olan Antalya Stadı'nın tribünleri tıklım tıklım dolmuştu. Satışa çıkartılan 33 bin bilet günler öncesinden tükenmişti ve tribünleri coşkuyla dolduran futbolseverler, bu stattaki ilk resmi maçta bir galibiyet görmek, 2018 Dünya Kupası'na katılma umudunu tazelemek istiyordu.
Maç öncesi taraftarlarımızın yer aldığı tüm koltuklara Türk bayrakları konulmuştu. Tribünlerde gerçekleştirilen koreografide, 15 Temmuz'daki darbe girişimi sonrasında 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nde gece gerçekleştirilen bir etkinliğin fotoğrafı yer alırken, ''Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez'' yazısı yer almıştı. Saha kenarındaki reklam panolarında ise 15 Temmuz darbe girişimi sırasında şehit düşenlerin isimleri tek tek geçiyordu.
Bu atmosferde başlayacak maça Millî Takımımız 4-3-3 sistemiyle çıkarken kalemizi Volkan Babacan koruyor, savunma dörtlümüzde Gökhan Gönül, Ahmet Yılmaz Çalık, Mehmet Topal ve Hasan Ali Kaldırım yer alıyor, orta sahadaki üçlümüzü Oğuzhan Özyakup, Selçuk İnan, Hakan Çalhanoğlu oluştururken, forvetimizde de Volkan Şen, Burak Yılmaz, Arda Turan çlüsü görev yapıyordu.
4-4-2 sistemini tercih eden

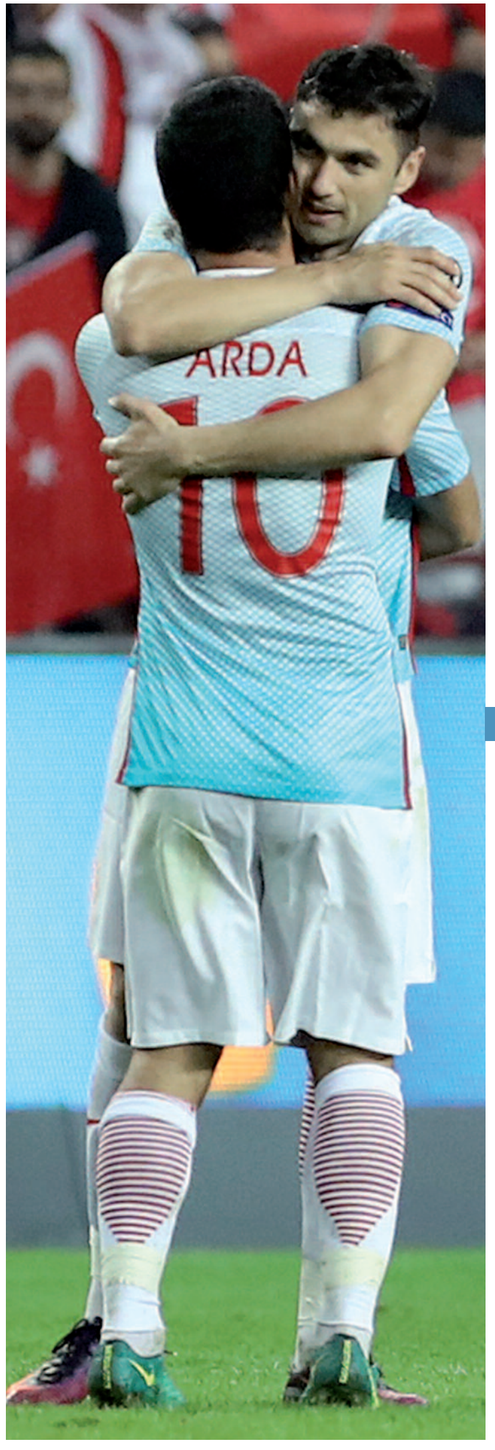

Hırvatistan 2–0 İzlanda

Zagreb – Stadion Maksimir
Hakem
Gianluca Rocchi (İtalya)
Hırvatistan
Danijel Subašić – Šime Vrsaljko, Vedran Ćorluka, Domagoj Vida, Josip Pivarić – Marcelo Brozović, Mateo Kovačić (Luka Modric dk. 46), Milan Badelj, Ivan Perišić – Ivan Rakitić (Andrej Kramarić dk. 85), Mario Mandžukić (Duje Čop dk. 90+2)
İzlanda
Hannes Halldórsson – Birkir Sævarsson, Ragnar Sigurdsson, Kári Árnason, Hordur Magnússon – Johann Gudmundsson, Gylfi Sigurdsson, Aron Gunnarsson, Elmar Bjarnason (Arnór Ingvi Traustason dk. 75) – Birkir Bjarnason, Jón Dadi Bödvarsson (Vidar Orn Kjartansson dk. 75)
Goller
Marcelo Brozović (dk. 15 ve 90+1)
Kırmızı Kart
Ivan Perišić (dk. 90+4)

Grubumuzun favorisi Hırvatistan, dördüncü maçında üçüncü galibiyetini iddialı ekiplerden İzlanda'yı Zagreb'de 2–0 yenerek elde ederken, İzlanda da ilk mağlubiyetine uğramış oldu. Topla oynamada yüzde 59'a 41 üstünlük sağlayan Hırvatlar, kaleyi bulan 6 şutlarından ikisinden gol çıkarmayı başardı. Marcelo Brozović'in 15 ve 90+1'de ceza sahası dışından biri sol, diğeri de sağ ayağıyla attığı iki golle 3 puan çıkartan Hırvatistan puanını 10'a yükselterek liderlik koltuğunda tek başına otururken, Böd-varsson'la iki net fırsatı değerlendiremeyen İz-landa 7 puanda kaldı. Maçın son anlarında Birkir Bjarnason'a çok sert bir hareket yapan Hırvatis-tan'dan Ivan Perišić kırmızı kart gördü.

Kosova ise kalede Samir Ujkani, savun-mada Fanol Perdedaj, Amir Rrahmani, Alban Pnishi, Benjamin Kololli, orta sa-hada Milot Rashica, Herolind Shala, Enis Alushi, Arber Zeneli ve forvette de Valon Berisha ile Gençlerbirliği'nden tanıdığımız Vedat Muriqi on biriyle karşımızdaydı. Millî Takımımızın oyuncu yapısı ve iki takım arasındaki güç mukayesesi, topun daha çok bizim ayağımızda dolaşacağını gösteriyordu. Nitekim öyle de oldu. Topla ay-yıldızlılar daha çok oynuyor ancak Kosova, Macar hakemin de göz yumduğu sert bir savunma futboluyla oyunumuzu bozuyordu. Kendi ceza sahalarının önün-deki bölgeyi iyi parselleyen Kosovalılar agresif müdahalelerle Millî Takımımızın pas trafiğini bozuyor ve pozisyon bulma-mıza fırsat tanımıyordu. Üstelik kazandık-ları toplarla da hızlı hücum çıkışları yapıyor ve kalemizde önemli bir tehlike oluşturamasalar da tehditkâr olmayı ba-şarıyorlardı. Kosova duvarını aşmak için kanatları kullanmamız, uzaktan isabetli şutlar bulmamız ve duran topları da iyi kullanmamız gerekiyordu. Nitekim 19'uncu dakikadan itibaren tüm bu bek-lentilerimiz de gerçekleşecekti. Söz ko-nusu dakikada sağ kanattan kazandığımız serbest vuruşta topun başına Hakan Çal-hanoğlu geçiyor, onun içeriye kestiği topa Mehmet Topal çok iyi yükselip vuruyor ama top yan direkten dönüyordu. Sanki tribünler de böyle bir ateşlemeyi bekliyor gibiydi ve direkten dönen topla birlikte futbolseverlerden müthiş bir destek tezahüratı da yükselmeye başlıyordu.
25'inci dakikada Selçuk İnan'ın sağ ka-nada attığı uzun pasla ceza sahası içinde buluşan Volkan Şen karşısına gelen raki-binden harika sıyrılıp soluyla uzak köşeye plaseliyor, kaleci Samir Ujkani iyi uzanıp kornere çeldiği topla golü geciktiriyordu. İki dakika sonra bir kez daha yokluyorduk Kosova kalesini. Bu defa Hakan Çalha-noğlu ceza sahasının önünde buluştuğu topla kalabalık savunmanın arasından kendine has hareketlerle bir boşluk bulup sert bir şut çıkartıyor, 90 dakikanın so-nunda Kosova'nın en iyi oyuncusu olmayı başaracak olan kaleci Ujkani bu topu da kornere atmayı başarıyordu.
30'uncu dakikada bu defa ceza sahanının sol çaprazından Mehmet Topal'a yapılan

bir faul nedeniyle kazandığımız serbest vuruş için yine Hakan Çalhanoğlu topun başına geçiyordu. Usta ayağın sağ ayak içiyle uzak köşeye sert bir şekilde gönder-diği topu yine Ujkani kornere çeliyor ve bir golü daha engelliyordu.
Artık oyun öyle bir hale gelmişti ki, iki sto-perimizden Mehmet Topal bir orta saha oyuncusu gibi önde oynuyor, son adamı-mız Ahmet Yılmaz Çalık'ın ayakları da orta saha çizgisinin Kosova'ya ait bölümüne basıyordu. Artan bu baskı, 40'ıncı daki-kada bir kez daha golle burun buruna ge-tirdi millîlerimizi. Arda Turan'ın pasıyla buluşan Hasan Ali Kaldırım sol kanattan ceza sahasına harika bir top kesiyor, Vol-kan Şen altı pasın içinde bomboş durumda yükselip kafayı vuruyor ama Ujkani bu topu da çelmeyi başarıyordu. Volkan ikinci bir hamleyle topu kaleye göndermeye çalışırken Rrahmani'nin müdahalesiyle yerde kalıyor ama Macar hakem oralı ol-muyordu. Gol için kararlı olan millîlerimiz, 45'te bir kez daha tribünleri ayağa kaldıra-caktı. Volkan Şen'in sağ kanattan ortala-dığı topu bu defa Burak Yılmaz kafayla ka-leye yönlendiriyor, kalecinin de çaresiz kalıp seyrettiği bu pozisyonda meşin yu-varlak direği sıyırıp ahlar-vahlar arasında auta çıkıyordu. 45+1'de yüreklerin ağıza gelme sırası bizdeydi. Kosova'nın kalabalık ve etkili geldiği bu son anda Milot Rasciha sağ kanattan inip topu içeriye çeviriyor, Valon Berisha'nın sert vuruşunda top ka-lemizin yan direğinden dönünce ilk yarı da golsüz sona eriyordu.

Yunus Mallı etkisi

Millî Takımımız ikinci yarıya bir oyuncu değişikliğiyle başladı. İlk yarıda fazla etki gösteremeyen Oğuzhan Özyakup kulü-beye çekilmiş ve bugüne kadar çıktığı maçlarda fazla süre alamayan Yunus Mallı sahaya sürülmüştü. Yunus etkisi 51'inci dakikada kendisini gösterecek ve takımı-mızın da öne geçmesini sağlayacaktı.
O dakika içinde ceza sahasının sağ önün-

Ukrayna 1–0 Finlandiya

Odesa – Stadion Chornomorets
Hakem
Manuel De Sousa (Portekiz)
Ukrayna
Andriy Pyatov – Bohdan Butko, Olexandr Kucher, Yaroslav Rakitskiy, Eduard Sobol – Olexandr Zinchenko (Ruslan Rotan dk. 67), Taras Stepanenko, Viktor Kovalenko (Yevhen Shakhov dk. 89) – Andriy Yarmolenko, Artem Kravets, Yevhen Konoplyanka (Viktor Tsygankov dk. 83)
Finlandiya
Lukas Hradecky – Kari Arkivuo, Sauli Väisänen (Janne Saksela dk. 83), Paulus Arajuuri, Joona Toivio, Jukka Raitala – Alexander Ring (Eero Markkanen dk. 46), Sakari Mattila, Markus Halsti (Thomas Lam dk. 63), Robin Lod – Teemu Pukki
Gol
Artem Kravets (dk. 25)

İlk iki sıra için iddia taşıyan Ukrayna, grubun iddiasız ama dişli takımı Finlandiya'yı Odessa'da 1–0 yendi. Daha önce İzlanda ve Hırvatistan karşısında tek farklı yenilgilere uğrayan Finlandiya, Ukrayna'ya da bir gol izni vererek kolay lokma olmadığını bir kez daha ispatlamış oldu. İki takımı tarihlerinde ilk defa karşı karşıya getiren maçta Ukrayna'nın yüzde 60'a 40 topla oynama üstünlüğü bu-lunsa da Finlandiya da maç boyunca Ukrayna kadar tehlikeli oldu. Ukrayna'nın dört, Fin-landiya'nın üç kaleyi bulan şut attığı maçta ev sahibi ekibe galibiyeti getiren golü 25'inci dakikada Artem Kravets kaydetti.

den hızlı bir driplingle penetre eden Yunus Mallı, Kosova savunmasının dengesini bozup Burak Yılmaz'ı görüyor, Burak da rakip stoperleri sırtına aldığı bu pozisyonda sağından kaleye doğru hızlı bir dönüş yapıp sol ayak içiyle topu ağlara plaseliyordu: 1-0. İşte beklenen gol gelmiş ve Millî Takımımız artık rahatlamıştı. Zaten ikinci gol için de uzun süre beklememize gerek kalmayacak, dört dakika sonra millîlerimiz skorboardu bir kez daha değiştirecekti.

Kronemetrenin 55'inci dakikayı işaret ettiği sırada Arda Turan ceza sahasının önünde aşırtma bir pasla Burak Yılmaz'ı kaleciyle karşı karşıya bırakıyor, Burak'ın aşırtma vuruşunda direkten dönen topu iyi takip eden Volkan Şen de yarım voleyle skoru 2-0'a getiriyordu.

Bu golün Volkan Şen için anlamı çok büyüktü çünkü tecrübeli oyuncu
A Millî Takım'daki 24'üncü maçında gol siftahını yapıyordu.

Kalan bölümde Kosova'nın çözülmesini ve Millî Takımımızın farka gitmesini bekleyenler yanıldı. Çünkü 2-0'lık skor, bu maça "Kesinlikle 3 puan" gözüyle bakan millîlerimize yetmiş ve bu düşüncenin psikolojik etkisiyle de oyun rölantiye alınmıştı. Artık Kosova'nın üzerindeki o yoğun baskı kalkmıştı ama maçın sonunda yine de yüzde 65'e 35'lik bir topla oynama üstünlüğümüz ve 582'ye 194 isabetli pas farkımız istatistiklere yansıyacaktı.

Son yarım saatte Kosova'nın gol arayışları daha etkili olsa da savunmamız ve kalecimiz
Volkan Babacan sürpriz bir gole izin vermeyecek, Millî Takımımız sahadan 2-0'lık skorla ayrılıp 2018
Dünya Kupası elemelerindeki ilk galibiyetini elde edecekti. Bu arada Ukrayna, Finlandiya'yı tek golle yenerek puanını 8'e yükseltiyor. Hırvatistan ise İzlanda'yı 2-0 mağlup ederek 10 puanla liderlik koltuğuna tek başına kuruluyordu.

Kasım ayındaki kârımız, rakiplerimizden İzlanda'nın 3 puan kaybetmesi olarak kayıtlara geçmişti. Şimdi önümüzdeki ilk hedef 24 Nisan'da evimizde oynayacağımız Finlandiya maçı. Bu maçtan da üç puanla ayrıldığımız takdirde 8 puana ulaşmış olacağız. Aynı gün 10 puanlı Hırvatistan ile 8 puanlı Ukrayna'nın karşı karşıya geliyor olması rakiplerimizden birinin veya ikisinin birden puan kaybı yaşayacağı anlamına geliyor. İzlanda ise aynı gün büyük bir ihtimalle yine Arnavutluk'un İşkodra şehrinde oynanacak maçta Kosova'ya konuk olacak. 11 Haziran'da ise biz Kosova deplasmanından üç puan çıkartıp 11 puana ulaşmayı planlıyoruz ve o gün İzlanda ile Hırvatistan bir kez daha kozlarını paylaşırken, Ukrayna da Finlandiya deplasmanına çıkacak. Kısacası karamsar değil, ümitliyiz. 11 Haziran gecesinde bugünkünden çok farklı bir puan tablosuna bakacağımızı ve önümüzdeki asıl zorlu maçlara da büyük bir güç, moral ve inançla çıkacağımızı biliyoruz.

Saygı duruşu

Millî Takımımız, Atatürk'ü vefatının 78'inci yıldönümünde, Kosova maçı için kamp yaptığı otelde düzenlenen törenle andı. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanvekili Ali Dürüst, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ile teknik heyet ve futbolcular, saat 09.05'te Atatürk için saygı duruşunda bulundu.

Başkandan kampa ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demiröreni, Millî Takımımızın Belek'teki kampını ziyaret etti. Demirören'e ziyaretinde Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel, TFF Başkanvekili Ali Dürüst, TFF Yönetim Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu, TFF Yönetim Kurulu Yedek Üyesi Ali Özdoğan ve Regnum Carya Golf & Spa Resort'un sahibi Fikret Öztürk de eşlik etti. Demirören ve beraberindeki heyet, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ile birlikte akşam yemeği yedi ve Kosova maçı için başarılar diledi.

Teşekkürler Antalya

Türkiye Futbol Federasyonu, Kosova maçında Millî Takımımıza mükemmel ev sahipliği yapan Antalya için bir teşekkür mesajı yayınladı. Mesajda, "Millî Takımımızın, Kosova ile oynadığı ve 2-0 galip geldiği 2018 FIFA Dünya Kupası eleme grubu dördüncü maçında Antalya Stadyumu'nu dolduran tüm futbolseverlere teşekkür ederiz. Millî Takımımızın kampa girdiği ilk günden bu yana mükemmel bir ev sahipliğiyle bizleri ağırlayan Antalya şehrimiz, takımımızın başarıya ulaşmasında itici bir güç olmuştur. Millî Takım taraftarlığının en güzel örneklerine imza atan Antalya halkına bir kez daha şükranlarımızı sunar, başta Antalya Valiliği, Büyükşehir Belediyesi, Emniyet Müdürlüğü ve tüm resmi makamlara, Antalyaspor Kulübü, tüm ilgili spor kurum ve kuruluşları ile taraftar derneklerine tüm destekleri ve misafirperverlikleri için teşekkür ederiz" denildi.

Kaan'a doğum günü kutlaması

Millî Takım'ın Kosova maçı aday kadrosunda yer alan Kaan Ayhan'ın yeni yaşı takımın kamp yaptığı Regnum Carya Golf & Spa Resort'ta kutlandı. 22 yaşına giren Kaan, kendisi için hazırlanan pastayı kesti, ardından da teknik heyet ve takım arkadaşlarının tebriklerini kabul etti.

Türkiye-Kosova Resmi Maç Yemeği

Millî Takımımızın, Kosova ile Antalya Stadyumu'nda oynadığı 2018 FIFA Dünya Kupası Avrupa Elemeleri I Grubu karşılaşması öncesi, resmi maç yemeği düzenlendi. Antalya'da düzenlenen yemeğe TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Kosova Futbol Federasyonu'ndan ise Başkan Fadil Vokri, Başkanvekili Agim Ademi, Yönetim Kurulu üyeleri Flamur Bunjaku ve Agron Mustafa ile Genel Sekreter Eroll Salihu ve FIFA Maç Komisyoneri Stefano Pucci katıldı. Resmi yemek sırasında bir konuşma yapan TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı şunları söyledi: "Dost ülke Kosova'nın kıymetli delegasyonunu ve millî takımını ülkemizde ağırlamaktan onur duyuyoruz. Kosova, bizim kardeş ülkemiz. Ayrıca, Kosova Futbol Federasyonu'nun bizim için önemli bir yeri var. Kosova Futbol Federasyonu UEFA'ya üyelik için adaylık yaptığında, bu adaylığı ilk destekleyenlerdendik. UEFA'ya üyeliğiniz kabul edilince de kendi üyeliğimiz kadar sevindik. Her zaman Kosova'nın yanındayız. Kosova, aynı zamanda da bir futbol ülkesi. İleride hem kendi bölgesinde hem de Avrupa'da önemli bir futbol ülkesi olacağını düşünüyorum. Fadil Vokri, Eroll Salihu gibi isimler zamanında Kosova formasını giyememişti. Artık bundan sonra, yetenekleriniz millî takım formanızı giyebilecek. Bu akşam, Kosova ile ilk resmi maçımızı oynayacağız. Bu karşılaşma, aynı zamanda A Millî Takımımızın Antalya Stadyumu'nda oynayacağı ilk resmi mücadele de olacak. Bu yüzden ayrıca mutluyuz. Akşamki maç için başarılar diliyorum."

Kosova Futbol Federasyonu Başkanı Fadil Vokri ise şunları ifade etti: "Bugünlere gelebilmek için çok zorlu yollardan geçtik. Birçok takımla hazırlık maçı yapmak istiyorduk ancak maalesef yapamıyorduk. Türkiye Futbol Federasyonu ve Türk Millî Takımı bize hiçbir ön koşul sunmadan ülkemize geldi ve bizimle dostluk maçı yaptı. FIFA ve UEFA'ya üyeliğimizde de TFF'nin her zaman yanımızda olduğunu unutmayacağız. Sizin desteğiniz, üyelik sürecinde bizi rahatlattı. Her zaman size müteşekkiriz. Misafirperverliğiniz için de bir kez daha teşekkür eder, akşamki maç için başarılar dileriz."

Resmi yemek, karşılıklı hediye takdimi ile son buldu. Takdim sırasında TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Kosova Futbol Federasyonu Başkanı Fadil Vokri'ye Türkiye'de futbolculuk yıllarında çekilen bir fotoğrafı da hediye etti.

Carrefour SA
MİLLİ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ
DESTEK LAZIMSA
CARREFOURSA
Kalbimiz de desteğimiz de her zaman yanınızda.
TFF
#desteklazımsa

EUROPEAN QUALIFIERS

Az sürpriz, bol gol

2018 Dünya Kupası'nın Avrupa eleme gruplarında dördüncü maçlar geride kalırken gol sayısında ciddi bir artış yaşandı. Sürpriz sonuçların çok az olduğu dördüncü maçlarda atılan gol sayısı 118'e ulaştı. İlk maçlarda 92, ikinci maçlarda 70, üçüncü maçlarda ise 79 gol ağları bulmuştu. Yunanistan'ın da puan kaybının ardından fire vermeyen üç takım kaldı: İsviçre, Almanya ve Belçika.

A Grubu Fransa tam gaz devam

En başından beri 2.5 takımlı bir grup görüntüsünü veren A Grubu'nda işler herhangi bir sürprize izin vermeden yürüyor. Fransa ile Hollanda'nın birincilik için çekişeceği, İsveç'in ise bu çekişme sırasında ikincilik için fırsat kollayacağı grupta rakiplerinin birer adım önüne çıkmayı başaran Fransa, Kasım ayında da önemli bir virajı hasarsız döndü. Tek beraberliğini sürpriz bir bizimde Eylül ayında Belarus deplasmanında aldıktan sonra evinde Bulgaristan'ı 4-1 yenen, asıl büyük vurgununu ise Hollanda deplasmanında 1-0 kazanarak yapan Fransa, Kasım ayında da önemli rakiplerinden İsveç'le evinde karşılaştı. Stade de France'da oynanan maçta Zlatan Ibrahimovic'siz İsveç, 55'inci dakikada Emil Forsberg'in uzaktan şutunda kaleci Hugo Lloris'in adeta basiretinin bağlanması neticesinde 1-0 öne geçse de top hâkimiyetinde rakibine yüzde 65'e 35'lik üstünlük sağlayan ve kaleyi bulan 8 şut atan Fransa, art arda bulduğu iki golle 2-1 kazanmayı başardı. Yediği golün üç dakika sonrasında Paul Pogba ile eşitliği sağlayan Fransa, 65'inci dakikada bu defa İsveç kalecisi Robin Olsen'in yaptığı büyük hatada Dimitri Payet'in golüyle sahadan 2-1 üstün ayrıldı. Böylece Fransa 10 puana yükselirken, İsveç 7 puanda kaldı. İsveç beraberliği ve Belarus galibiyetinin ardından evinde Fransa'ya yenilerek şoke olan Hollanda ise kolay maçta Lüksemburg'u 3-1 yenerek averajla ikinci sıraya yükseldi. Rakibi karşısında yüzde 65'e 35'lik bir topla oynama üstünlüğü kuran Hollanda, uzun bir aradan sonra takıma dönen ve kaptanlık bandını takan Arjen Robben'in 36'ncı dakikada attığı golle öne geçse de Lüksemburg, Maxime Chanot'nun 44'te attığı golle eşitliği sağladı ve ilk yarı da 1-1 tamamlandı. İkinci yarıda Robben ve Wesley Sneijder'in yerine Steven Berghuis ve Memphis Depay oyuna girerken, Hollanda adına skoru değiştiren isim de 58 ve 84'üncü dakikalarda attığı gollerle takımına galibiyeti getiren Depay oldu. Fransa ve İsveç gibi güçlü takımlara diş geçiremeyen Bulgaristan ise Lüksemburg'un ardından Belarus'u da eski Gaziantepsporlu Ivelin Popov'un 10'uncu dakikada attığı tek golle 1-0 yenerek puanını 6'ya yükseltti.
Belarus'ta eski Konyaspor ve Gençlerbirliği oyuncusu Aleksandr Hleb son dakikada kırmızı kart gördü. Grupta Mart ayında favoriler diğerleriyle karşılaşacak ama 9 Haziran'daki İsveç-Fransa maçı sıralamayı belirleme açısından büyük önem taşıyor.

A Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Fransa	4	3	1	0	7	2	10
Hollanda	4	2	1	1	8	4	7
İsveç	4	2	1	1	6	3	7
Bulgaristan	4	2	0	2	6	10	6
Belarus	4	0	2	2	2	6	2
Lüksemburg	4	0	1	3	5	9	1

Maç Sonuçları
11 Kasım 2016
Fransa-İsveç: 2-1
13 Kasım 2016
Bulgaristan-Belarus: 1-0
Lüksemburg-Hollanda: 1-3
Mart-Haziran Maçları
25 Mart 2017
İsveç-Belarus
Lüksemburg-Fransa
Bulgaristan-Hollanda
9 Haziran 2017
Belarus-Bulgaristan
İsveç-Fransa
Hollanda-Lüksemburg

B Grubu İsviçre kaçıyor, Portekiz kovalıyor

İsviçre, Portekiz'in favori olduğu grupta en baştan itibaren ele geçirdiği liderliğini korumayı sürdürüyor. Kasım ayı maçları ilk üç sıranın garantileri olarak görülen takımlarla diğerlerini karşı karşıya getirdiği için, sıralamada da hiçbir değişiklik olmadı. Elemelere favori Portekiz'i 2-0 yenerek başlayan plase İsviçre, deplasmanda sürpriz Macaristan'ı da 3-2 yenerek garanti altına aldığı liderlik koltuğunu yine deplasmanda elde ettiği 2-1'lik Andorra galibiyetiyle pekiştirmişti. İsviçreliler, Kasım ayında bu kez grubun 4 puanlı takımı Faroe Adaları'yla karşı karşıya geldi ve yüzde 67'lik topla oynama üstünlüğü kurduğu rakibini 2-0 yenerek dördüncü maçından da galibiyetle ayrıldı. İsviçreliler 28 atak girişimlerinden 9'unda kaleye isabet sağlarken, Faroe Adaları 6 atak girişiminden 2'sinde isabet sağladı ancak golü bulamadı. İsviçre'ye galibiyetin kapısını açan ilk golü 27'nci dakikada Galatasaraylı Eren Derdiyok kaydetti. Sarı-kırmızılı takımda oynadığı son beş maçta gol atamayan başarılı santrfor böylece uzun süren suskunluğunu da bozmuş oldu. Maçın 2-0'lık skorunu ise 83'üncü dakikada Stephan Lichtsteiner'in golü belirledi. Gruba deplasmandaki İsviçre yenilgisiyle başladıktan sonra her ikisi de 6-0 biten Andorra ve Faroe Adaları galibiyetleriyle kendine gelen Portekiz, Kasım ayında da grubun bir başka iddiasız takımı Letonya'yı 4-1 mağlup etti. Rakibi karşısında topa yüzde 70 oranında sahip olan ve 27 atak girişiminin 10'unda kaleye isabet sağlayan Portekiz'in gollerini 28 ve 85'inci dakikalarda Cristiano Ronaldo, 70'te William Carvalho ve 90+2'de de Fenerbahçe'nin eski stoperi Bruno Alves kaydetti. 59'uncu dakikada bir penaltı atışından yararlanamayan ve Portekiz Millî Takımı formasıyla beşinci penaltısını kaçırarak bir rekor kıran Ronaldo, attığı iki golle ise millî takım kariyerindeki 68. golüne ulaşıp aktif futbolcular arasında uluslararası maçlarda en fazla skor üreten isim oldu. Oyuna 65'inci dakikada giren Beşiktaşlı Quaresma ise ikinci ve üçüncü gollerin asistlerini yaparak galibiyete önemli bir katkıda bulundu. Letonya'nın tek golünü 67'nci dakikada Artūrs Zjuzins attı. Üç maçta tek galibiyetini Letonya'dan alan Macaristan ise zayıf Andorra'yı 34'te Zoltán Gera, 43'te Ádám Lang, 73'te Ádám Gyurcsó ve 88'de Ádám Szalai'nin golleriyle 4-0 yendi.

B Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	4	4	0	0	9	3	12
Portekiz	4	3	0	1	16	3	9
Macaristan	4	2	1	1	8	3	7
Faroe Adaları	4	1	1	2	2	8	4
Letonya	4	1	0	3	2	8	3
Andorra	4	0	0	4	1	13	0

Maç Sonuçları
13 Kasım 2016
İsviçre-Faroe Adaları: 2-0
Macaristan-Andorra: 4-0
Portekiz-Letonya: 4-1
Mart-Haziran Maçları
25 Mart 2017
Andorra-Faroe Adaları
İsviçre-Letonya
Portekiz-Macaristan
9 Haziran 2017
Andorra-Macaristan
Letonya-Portekiz
Faroe Adaları-İsviçre

C Grubu

Panzer ezip geçiyor

Grubun hiç tartışmasız favorisi Almanya, dördüncü maçını da gol yemeden kazandı. İlk üç maçında 8 gol atan Almanya, bu defa San Marino ağlarına 8 gol yollayarak yeni bir şov yaptı. İlk üç maçında grubun ikincilik için çekişmesi beklenen takımları Norveç, Çek Cumhuriyeti ve Kuzey İrlanda'yı mağlup ederek "Buranın tek hâkimi benim" mesajını çok net biçimde veren Almanya'nın Kasım ayındaki rakibi grubun en zayıf halkası San Marino'ydu. Serravalle Stadı'nda 6 Eylül 2006'da Almanya karşısında tarihinin en ağır yenilgisine 13-0'lık skorla uğrayan San Marino, bu defa da rakibine 8-0'lık skorla mağlup olmaktan kurtulamadı. Mario Gomez'in uzun bir aradan sonra takıma dönüp 71 dakika sahada kaldığı ama takımın en golcü oyuncusu Thomas Müller gibi gol atmayı başaramadığı maçta Almanya yüzde 77 oranında topa sahip olurken, 37 atak girişiminden 18'inde de kaleye isabet sağladı. San Marino'ya atak girişimi fırsatı bile tanımayan Panzerler, 7'de Sami Khedira, 9, 58 ve 76'da Serge Gnabry, 32 ve 65'te Jonas Hector, 82'de Mattia Stefanelli (kendi kalesine), 85'te de Kevin Volland'ın golleriyle 8-0'lık farka ulaştı. Werder Bremen'in 21 yaşındaki oyuncusu Serge Gnabry ilk millî maçında hat-trick yaparak tarihe geçerken, 90 dakika sahada kalan İlkay Gündoğan da bir asist yaptı.

Grubun ikinci sırası ise el değiştirdi. İlk üç maçı namağlup geçen ve gol bile yemeyen Azerbaycan'ı Belfast'taki Windsor Park'ta 4-0'lık skorla bozguna uğratan Kuzey İrlanda, averajla rakibinin önüne geçerek ikinci sıraya oturdu. Azerbaycan'ın topa yüzde 52 oranında hâkim olduğu ve 449'a 253 isabetli pas üstünlüğü sağladığı maçta, Kuzey İrlanda çok daha efektif bir oyunla 7 isabetli vuruş yaptı. Azerbaycan ise kaleye anca 1 isabetli şut çıkartabildi ancak gol bulamadı. Kuzey İrlanda'yı farklı galibiyete taşıyan golleri 27'nci dakikada eski Çaykur Rizesporlu Kyle Lafferty, 40'ıncı dakikada Gareth McAuley, 66'ncı dakikada Conor McLaughlin ve 83'üncü dakikada Chris Brunt attı. İkincilik için çekişmeleri beklenen ancak henüz umduklarını bulamayan iki takımın maçında ise Çek Cumhuriyeti, Norveç'i Prag'da 2-1 mağlup etti. Norveç'in topa yüzde 65 oranında sahip olduğu ve çok daha atak göründüğü maçta Çeklere galibiyeti getiren golleri 11'de Michael Krmenčik ve 47'de Jaromír Zmrhal kaydetti. Norveç'in tek golünü ise Joshua King attı. Almanya'nın birinciliğini kimsenin tartışmadığı grupta 26 Mart'taki Kuzey İrlanda-Norveç ve 10 Haziran'daki Azerbaycan-K. İrlanda, Norveç-Çek Cumhuriyeti müsabakaları ikincilik için büyük önem taşıyor.

C Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	4	4	0	0	16	0	12
K. İrlanda	4	2	1	1	8	2	7
Azerbaycan	4	2	1	1	2	4	7
Çek Cum.	4	1	2	1	2	4	5
Norveç	4	1	0	3	5	7	3
San Marino	4	0	0	4	1	17	0

Maç Sonuçları

11 Kasım 2016

San Marino-Almanya: 0-8
K. İrlanda-Azerbaycan: 4-0
Çek Cum-Norveç: 2-1

Mart-Haziran Maçları

26 Mart 2017

San Marino-Çek Cum
Azerbaycan-Almanya
K. İrlanda-Norveç

10 Haziran 2017

Azerbaycan-K. İrlanda
Norveç-Çek Cum
Almanya-San Marino

D Grubu

İrlanda rüzgârı

Net bir favorisi bulunmayan, iki Ada takımı Galler ve İrlanda Cumhuriyeti'nin yanı sıra Sırbistan ve Avusturya'nın iddiasının var olduğu grupta Kasım ayı sonunda liderlik koltuğuna İrlanda Cumhuriyeti oturdu. Dört takımın da iddia taşımasıyla zorluk derecesi yükselen gruba deplasmandaki Sırbistan beraberliğiyle başladıktan sonra Gürcistan ve Moldova'yı 1-0 ve 3-1'lik skorlarla mağlup eden İrlanda Cumhuriyeti. En değerli galibiyetini Kasım ayında Avusturya'yı deplasmanda 1-0 yenerek elde etti.

Viyana'daki Erns Happel Stadı'nda oynanan maçta oyunun hâkimi Avusturya'ydı. Topla yüzde 59 oranında oynayan, 360 isabetli pas yaparken rakibine sadece 132 isabetli pas fırsatı tanıyan Avusturya kaleyi bulan 6 şutundan tek gol bile çıkaramazken, İrlanda Cumhuriyeti kaleyi bulan tek atağını golle sonuçlandırıp altın değerinde bir galibiyet elde etti.

Avusturya'nın Türk asıllı kalecisi Ramazan Özcan'ı 58'inci dakikada attığı golle mağlup eten James McClean, İrlanda Cumhuriyeti'ni 10 puanla grubun zirvesine taşıdı. Avusturya ise dört maç sonunda 4 puanda ve dördüncü basamakta kaldı.

Grubun bir başka namağlup takımı Sırbistan ise evindeki İrlanda Cumhuriyeti beraberliğinin ardından deplasmanda Moldova'yı 3-0, evinde de Avusturya'yı 3-2 yenerek Ekim ayını averajla ilk sırada tamamlamıştı. Sırbistan'ın Kasım ayındaki rakibi ise EURO 2016'da yarı final oynamayı başaran Galler'di. Galler gruba 4-0'lık Moldova galibiyetiyle başlamış, Ekim ayında ise Avusturya ve Gürcistan'la berabere kalarak 4 puan bırakmıştı. Tıpkı İrlanda Cumhuriyeti ve Sırbistan gibi namağlup unvanını koruyan Galler'in Sırbistan'la Cardiff'te oynayacağı maç bu nedenle büyük önem taşıyordu. Oyun tam anlamıyla denk kuvvetlerin mücadelesi biçiminde cereyan etti ve 30'da Gareth Bale'in attığı gole 86'da Aleksandar Mitrović'in karşılık vermesiyle 1-1 sona erdi.

Grubun prestij mücadelesi yapan iki takımı Gürcistan ve Moldova arasındaki maç da 1-1 sona erdi ve böylece iki takım da dörder maçın ardından galibiyetle henüz tanışamadı. Tiflis'teki maçta Gürcistan'ın golünü 16'ncı dakikada Valeri Kazaishvili, Moldova'nın golünü ise 78'inci dakikada Alexandru Gațcan attı. 24 Mart'taki İrlanda Cumhuriyeti-Galler ve 11 Haziran'daki İrlanda Cumhuriyeti-Avusturya, Sırbistan-Galler maçları grubun şekillenmesinde kritik roller oynayacak.

D Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İrlanda Cum.	4	3	1	0	7	3	10
Sırbistan	4	2	2	0	9	5	8
Galler	4	1	3	0	8	4	6
Avusturya	4	1	1	2	6	7	4
Gürcistan	4	0	2	2	3	5	2
Moldova	4	0	1	3	2	11	1

Maç Sonuçları

12 Kasım 2016

Avusturya-İrlanda Cum: 0-1
Gürcistan-Moldova: 1-1
Galler-Sırbistan: 1-1

Mart-Haziran Maçları

24 Mart 2017

Gürcistan-Sırbistan
İrlanda Cum-Galler
Avusturya-Moldova

11 Haziran 2017

Moldova-Gürcistan
İrlanda Cum.-Avusturya
Sırbistan-Galler

E Grubu Polonya'ya Ermeni yardımı!

İlk üçer maçın ardından Polonya ve Karadağ arasında geçen zirve yarışında Polonya bir adım öne çıktı. Polonya'nın iddialı takımlardan Romanya'yı deplasmanda yendiği Kasım ayında, Karadağ'ın Ermenistan'dan mağlubiyetle dönmesi Lehlerin lehine bir durum olarak puan tabelasına yansıdı. Kazakistan'ı yenen Danimarka da bu sayede Karadağ'la arasındaki puan farkını bire düşürerek ikinci sıra için yeniden iddialı konuma geldi. Kasım ayına 7 puan ve averajla ikinci sırada giren Polonya'nın rakibi 5 puanlı Romanya'ydı. Rumenlerin bu maçı kazanmaları halinde liderlik koltuğunu ele geçirme ihtimalleri de bulunuyordu. Ancak ilk maçında Kazakistan deplasmanında sürpriz bir biçimde puan kaybettikten sonra içeride Danimarka ve Ermenistan'ı yenerek kendine gelen Polonya, Bükreş'te adeta patlama yaptı ve 3-0'lık net bir galibiyete ulaştı. Rakibi karşısında topu hemen hemen eşit paylaşmasına rağmen çok daha etkili bir futbol oynayan Polonya'ya galibiyeti getiren golleri 11'inci dakikada eski Sivassporlu Kamil Grosicki ile 83 ve 90+1'inci dakikalarda Robert Lewandowski attı. Lewandowski'nin son dakikadaki golü penaltıdan geldi. Gençlerbirliği'nin golcüsü Stancu, Romanya adına 90 dakika sahada kaldı. Sürprizi az dördüncü maçların belki de en büyük sürprizi, Ermenistan'ın Karadağ'ı 3-2 yenmesiydi. Oynadığı ilk üç maçı kaybeden, evindeki tek maçta Romanya karşısında 5-0'lık hezimete uğrayan Ermenistan, ilk üç maçında Romanya beraberliğinin ardından Kazakistan'ı 5-0, deplasmanda da Danimarka'yı 1-0 mağlup eden Karadağ'a çok ağır bir çelme taktı. Erivan'daki maçta topla oynama üstünlüğü yüzde 58'e 42 ile Ermenistan'da, isabetli şut üstünlüğü ise 9'a 6 ile Karadağ'daydı. Ermenistan'a topla oynama üstünlüğünü getiren şeyse Karadağ'ın ilk yarıda 2-0 öne geçip bu galibiyeti korumak istemesiydi. Konuk ekip 36'ncı dakikada Damir Kojašević ve 38'inci dakikada Stevan Jovetić'le 2-0'ı yakalayıp maçı bitirdiğini zannetti ama ikinci yarıdaki Ermenistan baskısı ortaya hiç kimsenin beklemediği bir skoru çıkardı. 50'nci dakikada Artak Grigoryan ve 74'üncü dakikada Varazdat Haroyan'ın golleriyle 2-2'lik skoru yakalayan Ermenistan, 90+3'te Gevorg Ghazaryan'ın golüyle 3-2'yi bularak tarihi bir galibiyet elde etti. Ermenistan galibiyetiyle başladığı grupta Polonya ve Karadağ yenilgileriyle sarsılan Danimarka ise Kopenhag'da Kazakistan karşısında 4-1'lik farka gitti. Danimarka'nın gollerini 15'te Andreas Cornelius, 36 (pen) ve 90+2'de Christian Eriksen, 78'de de Peter Ankersen atarken, Kazakların tek golü 17'de Gafurzhan Suyumbayev'den geldi. Fenerbahçeli Kjaer, Danimarka'da 90 dakika forma giydi. 26 Mart'taki Karadağ-Polonya ve Romanya-Danimarka ile 10 Haziran'daki Polonya-Romanya maçları grubun geleceğinin belirlenmesinde kilit rol oynayacak.

E Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Polonya	4	3	1	0	10	5	10
Karadağ	4	2	1	1	9	4	7
Danimarka	4	2	0	2	7	5	6
Romanya	4	1	2	1	6	4	5
Ermenistan	4	1	0	3	4	10	3
Kazakistan	4	0	2	2	3	11	2

Maç Sonuçları

11 Kasım 2016

Ermenistan-Karadağ: 3-2

Danimarka-Kazakistan: 4-1

Romanya-Polonya: 0-3

Mart-Haziran Maçları

26 Mart 2017

Ermenistan-Kazakistan

Karadağ-Polonya

Romanya-Danimarka

10 Haziran 2017

Kazakistan-Danimarka

Karadağ-Ermenistan

Polonya-Romanya

F Grubu Ada derbisi İngiltere'nin

Zorlu F Grubu'nda iki tarihi rakip İngiltere ile İskoçya'yı karşı karşıya getiren maçın kazananı İngiltere oldu. Favori İngilizler gruba deplasmandaki Slovakya galibiyetiyle başlamış, Malta'yı 2-0 yendikten sonra Slovenya deplasmanında golsüz beraberlikle tökezlemişti. İskoçya ise deplasmandaki 5-1'lik Malta galibiyetinin süksesini sürdürememiş, evinde Litvanya ile 1-1 berabere kaldıktan sonra deplasmanda Slovakya'ya 3-0'la boyun eğmişti. 11 Kasım günü Wembley'e çıkan iki takımdan İngiltere'nin 7, İskoçya'nın ise 4 puanı bulunuyordu. İlginçtir, 30 Kasım 1872'de tarihin ilk millî maçını oynayan ve o güne kadar tam 142 kez karşı karşıya gelen iki takımdan daha fazla kazananı İskoçya'ydı. İskoçlar 56, İngilizler 55 kez kazanmış, 31 maç ise beraberlikle sonuçlanmıştı. Cüneyt Çakır, Bahattin Duran, Tarık Ongun, Hüseyin Göçek dörtlüsünün görev yaptığı müsabakada topla oynama üstünlüğü 64'e 36 İngilizlerde olsa da İskoçlar 12'ye 9'luk atak üstünlüğüne sahipti. Ancak İskoçlar isabetli iki vuruşlarını da gole çeviremezken, İngilizlerin kaleyi bulan üç vuruşları da golle sonuçlandı. Bir başka ilginç nokta, İngilizlerin 23'te Daniel Sturridge, 50'de Adam Lallana ve 61'de Gary Cahill'le bulduğu üç golün de kafayla atılmasıydı.

Grupta ikinci sıraya ise Slovenya yükseldi. İlk üç maçından bir galibiyet, iki beraberlik çıkartan ve namağlup takımlar arasında bulunan Slovenya, Kasım maçında Malta deplasmanında oldukça üstün bir futbol oynamasına rağmen ancak 1-0 kazanabildi. Top hâkimiyetinde yüzde 63'e 37 üstünlük kuran ve Malta'nın kaleyi bulan bir şutuna karşılık sekiz isabet sağlayan Slovenya, 47'nci dakikada Benjamin Verbič'in attığı tek golle üç puanın sahibi oldu ve İngiltere'nin ardından 8 puanla ikinci sıraya yükseldi. Kasım ayına namağlup ve ikinci sırada giren Litvanya ise Slovakya deplasmanında 4-0'lık skorla hezimete uğradı. Slovenya ve İngiltere yenilgileriyle başladığı grupta 3-0'lık İskoçya galibiyetiyle kendisine gelen Slovakya, Litvanya karşısında da etkili bir futbol oynadı. Rakibine kaleyi bulan bir şut atma fırsatı tanıyan, buna karşılık 10 isabetli şut atan Slovakya'nın savunma göbeğinde Fenerbahçeli Martin Škrtel ve Trabzonsporlu Ján Ďurica birlikte görev yaptı. Slovakya'yı farka taşıyan golleri 12'nci dakikada Adam Nemec, 15'inci dakikada Juraj Kucka, 36'ncı dakikada Martin Škrtel ve 86'ncı dakikada Marek Hamšík kaydetti. Škrtel, attığı golle millî takımda 8 yıl aradan sonra resmi bir maçta gol sevinci yaşadı. 31 yaşındaki stoper, en son 2008 Eylül'de Dünya Kupası elemelerinde Kuzey İrlanda karşısında gol kaydetmişti. Malta dışındaki bütün takımların ilk iki sıra için iddiasının sürdüğü grupta 26 Mart'taki İskoçya-Slovenya ile 10 Haziran'daki İskoçya-İngiltere ve Litvanya-Slovakya maçları belirleyici olacak.

F Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	4	3	1	0	6	0	10
Slovenya	4	2	2	0	4	2	8
Slovakya	4	2	0	2	7	2	6
Litvanya	4	1	2	1	5	7	5
İskoçya	4	1	1	2	6	8	4
Malta	4	0	0	4	1	10	0

Maç Sonuçları

11 Kasım 2016

Malta-Slovenya: 0-1

Slovakya-Litvanya: 4-0

İngiltere-İskoçya: 3-0

Mart-Haziran Maçları

26 Mart 2017

İngiltere-Litvanya

Malta-Slovakya

İskoçya-Slovenya

10 Haziran 2017

Slovenya-Malta

İskoçya-İngiltere

Litvanya-Slovakya

G Grubu İsrail'in inadı

İspanya ile İtalya'nın birincilik için çekiştiği grupta İsrail de yakın takibini sürdürüyor. İspanya ve İtalya'nın kolay rakiplerle oynayıp rahat galibiyetler aldığı Kasım ayının bu gruptaki en kritik maçı Arnavutluk ile İsrail arasında oynandı. Maçtan birkaç gün önce DAEŞ'li teröristlerin stadyumu havaya uçurma planı yaptığı ihbarını değerlendiren Arnavutluk polisi, Elbasan'da teröristler tarafından kullanılan bir hücre evine baskın yaptı ve dört terör zanlısını tutukladı. Maç da bu atmosferde ve çok yoğun güvenlik tedbirleri altında oynandı. Binlerce polisin görev yaptığı maçta saha dışındaki gerginlik saha içine de taşındı. Türk asıllı Alman hakem Deniz Aytekin'in yönettiği maça çıkarken iki takımın da 6'şar puanı vardı ve kazanan taraf öndeki ikiliyle yakın temasını sürdürecekti. 17'nci dakikada Berat Xhimshiti, sebep olduğu penaltının ardından kırmızı kart görürken, atışı gole çeviren Eran Zahavi, İsrail'i öne geçirdi. 55'inci dakikada ise rakibine kafa atan kaleci Etrit Berisha da kırmızı kart gördü ve Arnavutluk 9 kişi kaldı. Ancak Zahavi'nin penaltısını yedek kaleci Alban Hoxha kurtardı. Arnavutluk 9 kişi kalmasına rağmen topa rakibi kadar hâkim olurken, İsrail çok etkili kontratakkarla pozisyon üstünlüğünü eline geçirdi ve 66'da Daniel Einbinder, 83'te de Eliran Atar'ın golleriyle zorlu deplasmanda oynadığı maçı 3-0 kazandı.

Şimdiye kadar tek puan kayıplarını birbirleriyle oynadıkları maçta yaşayan İspanya ile İtalya'dan averajla liderlik koltuğunda oturan İspanya, Granada'da ağırladığı Mekedonya'yı 4-0'lı skorla uğurladı. Yüzde 71'e 29 topla oynama, 6'ya 2 de kaleyi bulan şut üstünlüğü sağlayan İspanya, 34'te Darko Velkoski'nin kendi kalesine attığı golle öne geçip 63'te Vitolo, 84'te Nacho Monreal ve 85'te Aritz Aduriz'in golleriyle 4-0'ı yakaladı. Makedonya ağlarını 35 yaş 275 günlükken havalandıran Aduriz, millî formayla gol atan en yaşlı İspanyol oyuncu unvanını, 1930'da Portekiz'e 35 yaş 225 günlükken gol atan Jose Maria Pena'nın elinden aldı.

İtalya ise deplasmanda Liechtenstein'ı 4-0 mağlup ederek elemelerdeki yenilmezlik serisini 54 maça çıkartırken, İspanya ile nefes nefese yarışını da sürdürdü. Vaduz'daki maçta rakibine kalesini göstermeyen İtalyanlar 17 isabetli şutlarından dördünü gole çevirdi. Gök Mavililerin gollerini 11 ve 44'te Andrea Belotti, 12'de Ciro Immobile, 32'de Antonio Candreva attı.

G Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İspanya	4	3	1	0	15	1	10
İtalya	4	3	1	0	11	4	10
İsrail	4	3	0	1	8	5	9
Arnavutluk	4	2	0	2	4	6	6
Makedonya	4	0	0	4	4	11	0
Liechtenstein	4	0	0	4	1	16	0

Maç Sonuçları

12 Kasım 2016

Liechtenstein-İtalya: 0-4

Arnavutluk-İsrail: 0-3

İspanya-Makedonya: 4-0

Mart-Haziran Maçları

24 Mart 2017

Liechtenstein-Makedonya

İtalya-Arnavutluk

İspanya-İsrail

11 Haziran 2017

Makedonya-İspanya

İsrail-Arnavutluk

İtalya-Liechtenstein

H Grubu Gol makinası Belçika

Bu grupta mücadele beklendiği gibi geçiyor. Belçika'nın favori olduğu, Yunanistan ile Bosna-Hersek'in de ilk iki sıra için çekiştiği grupta Belçika, liderliğini rakiplerine gol yağdırarak sürdürüyor. Dördüncü maçlar sonunda İsviçre ve Almanya ile birlikte fire vermeyen üç takımdan biri olan Kırmızı Şeytanlar, Kasım ayında da Estonya'yı 8-1'lik skorla ezip geçti. 3-0'lık Kıbrıs Rum Kesimi, 4-0'lık Bosna Hersek ve 6-0'lık Cebelitarık galibiyetleriyle gol ritmini giderek artıran Belçika, Estonya karşısında tarihinin en farklı skorlarından birisine ulaştı. Brüksel'deki Kral Baudouin Stadı'nda oynanan maçta Belçika'nın kaleyi bulan 9 şutundan 8'i golle sonuçlandı. Kırmızı Şeytanları farka taşıyan golleri 8'de Thomas Meunier, 16 ve 68'de Dries Mertens, 25'te Eden Hazard, 62'de Yannick Carrasco, 64'te kendi kalesine Ragnar Klavan, 83 ve 88'de de Romelu Lukaku attı. Kaleyi bulan iki şutundan biri gol olan Estonya'nın tek sayısını ise Henri Anier kaydetti.

Kasım ayının kritik maçı ise Yunanistan'la Bosna-Hersek arasında Pire'deki Georgios Karaiskakis Stadı'nda oynandı. Maça çıkarken daha önce üçte üç yapan Yunanistan'ın 9, Bosna-Hersek'in ise 6 puanı bulunuyordu. Yunanistan'ın kazanması, Bosna-Hersek için ümitlerin büyük ölçüde tükenmesi anlamına gelebilecekti. Deplasman takımı Bosna-Hersek'in topa yüzde 55 oranında hâkim olduğu ve Yunanistan'ın 8 atak girişime 11 atak girişimiyle karşılık verdiği maçta ilk golü bulan da misafir ekipti. Bosna-Hersek, Yunan taraftarların üzerinde Sırpların Boşnaklara yönelik nefret söylemi olarak kullandığı "Bıçak, tel, Srebrenitsa" (Noz, zica, Srebrenica) yazılı pankart ve Çetnik amblemleri açtığı maçın 32'nci dakikasında öne geçti. Bu dakikada

Miralem Pjanić'in kullandığı frikikte direkten dönen top Yunan kaleci Orestis Karnezis'e çarparak ağlarla buluştu. 78'de ise ortalık karıştı ve Bosna-Hersek'ten Edin Dzeko ikinci sarı, Yunanistan'dan da Kyriakos Papadopoulos direkt kırmızı kartla oyundan atıldı. 90+5'te ceza sahası dışından voleyle ağları bulan Giorgos Tzavellas maçın 1-1 bitmesini sağladı ve Bosna-Hersek'in puanları eşitlemesine fırsat tanımadı.

Grubun diğer maçında ise Cebelitarık'ı 3-1 yenen Kıbrıs Rum Kesimi ilk galibiyetini aldı. Rumların gollerini 29'da Laifis, 65'te Sotiriou ve 87'de Sielis, Cebelitarık'ın golünü ise 51'de Lee Casciaro attı. 25 Mart'taki Belçika-Yunanistan ve 9 Haziran'daki Bosna Hersek-Yunanistan maçları grubun akıbeti için belirleyici nitelik taşıyor.

H Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Belçika	4	4	0	0	21	1	12
Yunanistan	4	3	1	0	9	2	10
Bosna-Hersek	4	2	1	1	8	5	7
Kıbrıs R.K	4	1	0	3	3	8	3
Estonya	4	1	0	3	5	15	3
Cebelitarık	4	0	0	4	2	17	0

Maç Sonuçları

13 Kasım 2016

Kıbrıs R.K-Cebelitarık: 3-1

Yunanistan-Bosna Hersek: 1-1

Belçika-Estonya: 8-1

Mart-Haziran Maçları

25 Mart 2017

Bosna Hersek-Cebelitarık

Kıbrıs R.K-Estonya

Belçika-Yunanistan

9 Haziran 2017

Cebelitarık-Kıbrıs R.K.

Estonya-Belçika

Bosna Hersek-Yunanistan

Mazlum Uluç

Yerli stoper ve forvet sancısı

Spor Toto Süper Lig'de bu sezon uygulanan 14 yabancı kuralının sahaya yansıması, takım başına ortalama 6.1 yabancı oyuncu oynatılması oldu. 18 takımın ideal 11'lerindeki toplam 198 oyuncunun 110'u yabancı, 88'i ise yerli. Mevkiler üzerinden bakıldığında ise en dramatik durum forvet ve stoperlerde ortaya çıkıyor. Ligimizdeki kanat oyuncularının yüzde 61.1'i, stoperlerin yüzde 63.9'u, santrforların yüzde 73.7'si Millî Takımımızda oynama niteliğine sahip değil.

AYTEMİZ ALANYASPOR

Haydar Yılmaz

Kenneth Omeruo — Abdoulaye Ba

Lamine Gassama — Fabrice N'Sakala

Isaac Sackey — Ismail Aissati

Emre Akbaba

Daniel Candeias — Donald Guerrier

Vagner Love

BEŞİKTAŞ

Fabricio

Marcelo — Dusko Tosic

Andreas Beck — Caner Erkin

Atiba Hutchinson — Tolgay Arslan

Anderson Talisca

Ricardo Quaresma — Olcay Şahan

Cenk Tosun

BURSASPOR

Harun Tekin

İsmail Konuk — Tomas Sivok

Serdar Kurtuluş — Aziz Behiç

Merter Yüce — Şamil Çinaz

Deniz Yılmaz — Jonathan del Valle Batalla

Kubilay Kanatsızkuş

ÇAYKUR RİZESPOR

Abdoulaye Diallo

Godfrey Oboabona — Ümit Kurt

Orhan Ovacıklı — Dhurgham Ismail

Davide Petrucci — Robin Yalçın

Jakob Jantscher

Ahmet İlhan Özek — Oğulcan Çağlayan

Leonard Kweuke

Yabancı oyuncu sayısı, futbolla ilgilenenlerin her daim üzerinde tartıştığı bir konu. Geçmişte ülke federasyonları bu konuda korumacı politikalar izleyip yabancı oyuncuya sınırlama getirirken, kendi oyuncularının önünü açmayı ve dolayısıyla millî takımlarını da güçlü kılmayı hedefliyordu. Ancak Bosman Kararı'nın ardından ortaya çıkan tablo Avrupa Birliği üyesi ülkeler için yabancı sınırlamasını adeta anlamsız hale getirdi. Avrupa Birliği üyesi bir ülkenin, mesela İspanya'nın bir takımı, isterse kadrosunun tamamını Avrupa Birliği'ne üye diğer ülkelerin oyuncularıyla kurabiliyor. Bu durum da kulüpler arasında bir haksız rekabete yol açıyor. Ülkesinde yabancı oyuncu sınırlaması olan kulüpler, kendilerini diğerlerinin karşısında dezavantajlı olarak görüyor ve futbol federasyonlarına yabancı sınırlamasının esnetilmesi ve hatta kaldırılması yolunda baskı yapıyor. Kulüpler açısından bakıldığında önemli olan önce kendi liginde sonra da bu yolla gideceği Avrupa kupalarında başarılı olmak. Bu başarıyı da gerekirse tamamı yabancı oyunculardan kurulu kadrolarla elde etmekte bir beis görmüyorlar. Türkiye açısından da durum tam da böyle bir manzara arz ediyor. Kulüplerin yabancı sınırlamasının kaldırılmasını istemelerindeki bir başka faktör ise yerli oyuncuların fiyatlarının giderek yükselmesi. Kulüpler yabancı oyuncu sayısındaki üst sınırın yükseltilmesi sayesinde fiyat rekabetinin artacağını ve dolayısıyla daha düşük maliyetli takımlar kurabileceklerini düşünüyor. Tüm bu veriler ışığında Türkiye Futbol Federasyonu da kulüplerin istediği sayıda yabancı oyuncuyla sözleşme imzalayabilmesine, bu oyuncuların 14'üne lisans çıkarabilmesine ve 18 kişilik maç kadrolarında da 11 yabancı oyuncu bulundurabilmesine geçen sezondan bu yana fırsat tanıdı. Biz bu araştırmada, yabancı oyuncu sayısının 14'e çıkarılmasının ardından başlayan ikinci sezonu hem kulüplerimiz hem de Millî Takımımız açısından incelemek istedik. Takımların 11'lerinde kaç yabancı, kaç yerli oyuncu oynuyor sorusunun yanı sıra hangi mevkilerde durumun ne olduğunu da ortaya koymayı arzu ettik.

Spor Toto Süper Lig'deki Yerli ve Yabancı Oyuncuların Mevkilere Dağılımı

Mevki	Yerli	%	Yabancı	%
Kaleci	11	61.1	7	39.9
Sağ Bek	9	50	9	50
Stoper	13	36.1	23	63.9
Sol Bek	8	44.4	10	55.6
Orta Saha	28	51.8	25	46.2
Kanat	14	38.9	22	61.1
Santrfor	5	26.3	14	73.7

Bu araştırmayı yaparken oyuncuların vatandaşlıklarının yanı sıra Türk Millî Takımı'nda oynayabilme durumlarını da göz önünde bulundurduk. Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı da olan ancak başka ülkelerin millî takımlarında forma giydikleri için Türk Millî Takımı'nda oynama şansları bulunmayan Eren Derdiyok, Gökhan İnler, Tolgay Arslan, Aziz Behiç, Deniz Yılmaz gibi isimleri "yerli" kategorisinde değerlendirmedik. Bir başka parametremiz ise şu oldu: Takımların bugüne kadar oynadıkları maçlarda en fazla şans bulan oyunculardan oluşan 11'ler çıkardık ve bu 11'leri baz aldık. Mesela Beşiktaş'ın sağ bekinde Andreas Beck, Gökhan Gönül'den daha fazla şans bulduğu için ilk on bire onu yerleştirdik.

Volkan Babacan

Yüzde 55.5 yabancı

Spor Toto Süper Lig'in en göz önündeki verisi, ideal 11'lerin yüzde 55.5'inin yabancı oyunculardan oluşması. 18 takımımızın ilk 11'lerinde 198 oyuncu forma giyiyor ve bu oyuncuların 110'u yabancı, 88'i ise yerli. Takımların ilk 11'lerinin tamamını yabancı oyunculardan kurma imkânları olduğunu düşünürsek, hiçbir takımın böyle bir yola gitmediğini de görüyoruz. 110 yabancı, takım başına 6.1 lejyonerle oynandığını gösteriyor ki; bu rakam 8 yabancıya izin verildiği 2014-15 sezonunda 5.18 olarak gerçekleşmişti. Yani 8 yabancıdan 14 yabancıya uzanan serbestlik içinde takımların ilk 11'lerinde yer alan yabancı oyuncuların sayısında sadece 1 kişilik artış oldu.

Kalede yerliler önde

Gelelim yabancı oyuncuların Millî Takımımıza oyuncu seçme noktasındaki etkilerine. Bu doğrultuda hangi mevkilerde kaç yerli, kaç yabancı oyuncunun forma giydiğine göz atalım ve kalecilerle başlayalım. Kalede yerlilerin üstünlüğü var. 18 takımımızdan 11'inin kalesini yerli, 7'sinin kalesini ise yabancı file bekçileri koru-

FENERBAHÇE

Volkan Demirel

Simon Kjaer — Martin Skertel

Şener Özbayraklı — Hasan Ali Kaldırım

Mehmet Topal

Ozan Tufan — Josef de Souza

Jeremain Lens — Volkan Şen

Robin van Persie

GALATASARAY

Fernando Muslera

Aurelien Chedjou — Hakan Balta

Sabri Sarıoğlu — Lionel Carole

Selçuk İnan — Tolga Ciğerci

Wesley Sneijder

Yasin Öztekin — Bruma

Eren Derdiyok

GAZİANTEPSPOR

Gökhan Değirmenci

Elyasa Süme — Barış Yardımcı

Frantisek Rajtoral — Bart van Hintum

Abdülkadir Kayalı — Muhammed İldiz

Anton Putsila

Davy Claude Angan — Daniel Larsson

Nabil Ghilas

GENÇLERBİRLİĞİ

Johannes Hopf

Ahmet Yılmaz Çalık — Sergey Politevich

Ahmet Oğuz — Uğur Çiftçi

Selçuk Şahin — Michel Landel

İrfan Can Kahveci

Serdar Gürler — Aydın Karabulut

Bogdan Stancu

KARDEMİR KARABÜKSPOR

Ahmet Şahin

Dany Nounkeu — Barış Başdaş

Hakan Aslantaş — Iasmin Latovlevici

Ceyhun Gülselam

Andre Poko — Olafur Skulason

Abdou Razack Traore — Cristian Tanase

Mustapha Yatabare

KASIMPAŞA

Ramazan Köse

Kenny Otigba — Titi

Strahil Popov — Olivier Veigneau

David Pavelka — Abdullah Durak

Andre Castro

Tunay Torun — Samuel Eduok

Adem Büyük

KAYSERİSPOR

Muammer Yıldırım

Kana-Biyik — Larrys Mabiala

Levent Gülen — Anıl Karaer

Kubilay Sönmez — Samba Sow

Prejuce Nakoulma — Deniz Türüç

Umut Bulut

Welliton

MEDİPOL BAŞAKŞEHİR

Volkan Babacan

Yalçın Ayhan — Alexandru Epureanu

Uğur Uçar — Eren Albayrak

Emre Belözoğlu — Mahmut Tekdemir

Marcio Mossoro

Edin Visca — Cengiz Ünder

Mehmet Batdal

yor. Ligin zirvesinde yer alan takımlardan Medipol Başakşehir'in kalecisi Volkan Babacan, uzun zamandır sürdürdüğü istikrarlı çizgisiyle Millî Takımımızın da değişmez ismi olmayı başardı. Diğer yerli kaleciler ise Akhisar Belediyespor'dan Fatih Öztürk, Atiker Konyaspor'dan Serkan Kırıntılı, Aytemiz Alanyaspor'dan Haydar Yılmaz, Bursaspor'dan Harun Tekin, Fenerbahçe'den Volkan Demirel, Gaziantepspor'dan Gökhan Değirmenci, Kardemir Karabükspor'dan Ahmet Şahin, Kasımpaşa'dan Ramazan Köse, Kayserispor'dan Muammer Yıldırım ve Trabzonspor'dan Onur Kıvrak. Osmanlıspor'da Hakan Arıkan'ın hatırı sayılır sayıda maça çıktığını, ancak Aytemiz Alanyaspor'da Zdenek Zlemal'ın, Gaziantepspor'da da Charles Idandje'ın yerli kalecileri zorladığını da hatırlatalım.

Bekler dengeli

Kaleciler kadar olmasa da her iki kanattaki bekler de Millî Takım için alternatif sunabiliyor.
Sağ bekte 9, sol bekte de 8 yerli oyuncu forma giyiyor. Yerlilerin oranı sağ bekte yüzde 50, sol bekte ise yüzde 44.4. Önce sağ bekler üzerinden gidelim. Bursaspor'da Serdar Kurtuluş, Çaykur Rizespor'da Orhan Ovacıklı, Fenerbahçe'de Şener Özbayraklı, Galatasaray'da Sabri Sarıoğlu, Gençlerbirliği'nde Ahmet Oğuz, Kardemir Karabükspor'da Hakan Aslantaş, Kayserispor'da Levent Gülen, Medipol Başakşehir'de Uğur Uçar ve Trabzonspor'da Zeki Yavru, teknik direktörlerinin ilk tercihleri. Ayrıca Beşiktaş'ta Gökhan Gönül, Bursaspor'da Ertuğrul Ersoy, Kardemir Karabükspor'da Kerim Zengin, Medipol Başakşehir'de Cenk Ahmet Alkılıç, Osmanlıspor'da da Muhammed Bayır sağ bekte küçümsenmeyecek kadar forma şansı bulan diğer yerli alternatifler. Muhammet Bayır'ın Osmanlıspor'da zaman zaman sol bekte de görev aldığının altını çizip şimdi defansın soluna da bir göz atalım.
Bu bölgede de 8 yerli oyuncu teknik direktörlerinin ilk tercihleri olarak şans buluyor. Akhisar Belediyespor'da Kadir Keleş veya son dönemde Ömer Bayram, Antalyaspor'da Rıza Çalımbay'dan sonra sürekli oynamaya başlayan Sakıb Aytaç, Beşiktaş'ta sakatlanana kadar o bölgeyi tapulayan Caner Erkin, Fenerbahçe'de Hasan Ali Kaldırım, Gençlerbirliği'nde Uğur Çiftçi, Kayserispor'da Anıl Karaer, Medipol Başakşehir'de Eren Albayrak ve Trabzonspor'da Mustafa Akbaş ağırlıklı olarak oynayan sol bekler. Ayrıca Fenerbahçe'de İsmail Köybaşı, Kayserispor'da Ufuk Budak, Medipol Başakşehir'de de Ferhat Öztorun forma şansı bulan diğer yerli sol bekler.

Stoperlerin üçte ikisi yabancı

Yerli alternatiflerinin en zayıf olduğu bölgelerden biri stoper mevkii. Ne yazık ki bu bölgede yabancı oyuncuların ezici bir çoğunluğu göze çarpıyor ve Millî Takım için seçme alternatifleri azalıyor. 18 takımda iki stoper mevkiîndeki 36 formadan sadece 13'ünü yerli oyuncular giyerken, 23 forma yabancı oyuncuların sırtında taşınıyor. 18 takımdan 7'sinin iki stoperi de yabancı. Adanaspor'da Mauricio Ramos, Ousmane Viera, Antalyaspor'da Chico-Diego, Aytemiz Alanyaspor'da Kenneth Omerouo-Abdoulaye Ba, Beşiktaş'ta Marcelo-Dusko Tosic, Fenerbahçe'de Simon Kjaer-Martin Skertel, Kasımpaşa'da Kenny Otigba-Titi ve Kayserispor'da Kana Biyik-Larrys Mabiala ikililerinin arasına yerli oyuncu giremiyor. Hatta Adanaspor, Antalyaspor, Alanyaspor, Beşiktaş ve Fenerbahçe'de bu yabancı stoperlerin alternatifleri de yine yabancı oyuncular.
İki stoperi de yerli olan iki takım Gaziantepspor ve Akhisar Belediyespor. Gaziantepspor'da bu sezon kaptan Elsaya Süme'nin yanında geçen sezonlarda sağ bek olarak izlediğimiz Barış Yardımcı oynuyor. Akhisar Belediyespor'da da Douglao'nun kadro dışı kalmasının ardından Caner Osmanpaşa'nın partneri Serdar Kesimal oldu. Atiker Konyaspor'da Ali Turan, Bursaspor'da İsmail Konuk, Çaykur Rizespor'da Ümit Kurt, Galatasaray'da Hakan Balta, Gençlerbirliği'nde Ahmet Yılmaz Çalık, Kardemir Karabükspor'da Barış Başdaş, Medipol Başakşehir'de Yalçın Ayhan, Osmanlıspor'da Numan Çürüksu ve Trabzonspor'da da Uğur Demirok

Kasımpaşa-Kayserispor maçından çarpıcı bir enstantane. İki takımın dört stoperi aynı karede ve tümü de yabancı

OSMANLISPOR

Zydrunas Karcemarskas

Numan Çürüksu — Vaclav Prochazka

Avdija Vrsajevic — Tiago Pinto

Mehmet Güven — Musa Çağıran

Badou Ndiaye

Umar Aminu — Adrien Regattin

Pierre Webo

TRABZONSPOR

Onur Kıvrak

Uğur Demirok — Jan Durica

Zeki Yavru — Mustafa Akbaş

Okay Yokuşlu — Ogenyi Onazi

Mehmet Ekici

Matus Bero — Yusuf Erdoğan

Hyun-Jun Suk

sürekli oynayan yerli stoperler. Bu arada Osmanlıspor'da da zaman zaman Numan Çürüksu'nun yanında Aykut Demir'in görev aldığını ve Başkent ekibinin de iki yerli stoperle oynadığını eklemeden geçmeyelim.

Orta sahada bolluk var

Yerli oyuncuların yabancılara baskın çıktığı tek bölge orta saha. Bu bölgede ilginç bir biçimde yerli oyuncu hâkimiyeti bulunuyor. Orta sahada görev yapan 53 oyuncunun 28'i yerli, 25'i ise yabancı. Bu da yerli oyuncular lehine yüzde 51.8'lik bir üstünlük anlamına geliyor. Yalnız buradaki ince ayrıntı, defansif orta sahalarda ezici bir üstünlük kuran yerli oyuncuların, ofansif orta sahalarda yabancı oyuncuların gerisinde kalması. Şimdi yerli orta saha oyuncularına daha yakından bakalım. Adanaspor'da iki ön libero da yerli. Bu bölgede Tevfik Altındağ ve Bekir Yılmaz forma giyiyor, önlerinde ise Vladimir Koman oynuyor. Akhisar Belediyespor'da tam tersi bir durum var. Ön liberolar iki yabancı; N'Guemo ve Custodio, ofansif orta saha ise Soner Aydoğdu ya da son maçlarda olduğu gibi Özer Hurmacı. Antalyaspor'da Zeki Yıldırım ve Charles ön libero mevkiîni paylaşırken forvetin arkasında Deniz Kadah oynuyor. Atiker Konyaspor'da iki ön libero da yerli; Volkan Fındıklı ve Ali Çamdalı. Ofansif orta saha rolünü ise ağırlıklı olarak Boşnak Amir Hadziahmetovic üstleniyor. Aytemiz Alanyaspor'da da ön libero Isaac Sackey ve İsmail Aissati tarafından paylaşılırken, santrfor arkasında dikkat çekici bir isim olan Emre Akbaba forma giyiyor. Beşiktaş'ta bu bölge yabancılara emanet. Atiba Hutchinson'ın yanı sıra Türk vatandaşı olan Tolgay Arslan ve Gökhan İnler Millî Takımımızda oynayabilme yeterliliğine sahip değil. Forvet arkasını ise başlangıçta Andreas Talisca tapulamış görünüyordu. Ancak Talisca'nın sakatlığında Oğuzhan Özyakup'a yeni bir şans doğduğunu söyleyebiliriz. Bursaspor'da Merter Yüce ve Şamil Çinaz ön libero bölgesinde Ricardo Faty'ye üstünlük sağlamış görünüyor. Ofansif orta saha görevi ise Batalla'ya tapulu. Çaykur Rizespor'da orta saha üçlüsünün sadece birisi yerli. Ön libero ikilisinden birinde Robin Yalçın forma giyiyor. Fenerbahçe'de orta saha üçlüsünün tek yabancısı Josef de Souza. Mehmet Topal-Ozan Tufan ikilisinden Ozan'ın sakatlanması ise yerli oyuncular adına önemli bir eksiklik. Galatasaray'da ön libero bölgesini Selçuk İnan ve Tolga Ciğerci doldururken ofsansif orta saha rolünü Wesley Snejider oynuyor. Gaziantepspor'da da benzer bir durum var. Arkada Abdülkadir Kayalı-Muhammed İldiz yerli ikilisi, önde Anton Putsila. Gençlerbirliği'nde de yerliler Selçuk İnan ve İrfan Can Kahveci ile Michel Landel karşısında 2-1 önde. Kardemir Karabükspor'da Ceyhun Gülselam orta sahadaki tek yerli. Kasımpaşa'da da bu bölgede Abdullah Durak veya Veysel Sarı ile bir yerli rol kapabiliyor. Çift santrforlu Kayserispor'da ise iki orta sahadan biri Kubilay Sönmez. Diğer formayı Samba Sow ile Srdan Mihajlovic paylaşıyor. Medipol Başakşehir'de Emre Belözoğlu ve Mahmut Tekdemir ön libero rollerini üstlenirken, santrforun arkasında Mossoro görev yapıyor. Osmanlıspor'da da benzer bir manzara var. Arkada Mehmet Güven ve Musa Çağıran, önde Badou Ndiaye. Trabzonspor'da ise ön liberoyu Okay Yokuşlu ile Ogenyi Onazi paylaşırken, önde Mehmet Ekici oynuyor. Ancak Onazi'nin formasını zaman zaman

18 Süper Lig takımında sadece 6 yerli santrfor banko oynayabiliyor. Almanya'da yetişen Cenk Tosun Millî Takımımızda oynarken, İsviçre'de yetişen Eren Derdiyok'tan Millî Takım için yararlanamıyoruz.

Aytaç Kara'nın giydiğini ve Trabzonspor'un tamamen yerli bir orta saha ile oynadığını da söyleyebiliriz.

Kanatlarda durum kritik

Hücum bölgesinin iki kanadında ise durum yerli oyuncular lehine pek de parlak bir görüntü vermiyor. Bu bölgedeki 36 formalık rolün sadece 14 formasını yerli oyuncular doldururken, diğer 22 forma yabancı oyuncuların sırtında bulunuyor. Hücum bölgesinin kanatlarda ağırlıklı olarak oynama şansı bulabilen 14 yerli oyuncu Adanaspor'dan Cem Özdemir, Akhisar Belediyespor'dan Ömer Bayram, Atiker Konyaspor'dan Ömer Ali Şahiner, Beşiktaş'tan Olcay Şahan, Çaykur Rizespor'dan Ahmet İlhan Özek ve Emrah Başsan, Fenerbahçe'den Volkan Şen, Galatasaray'dan Yasin Öztekin, Gençlerbirliği'nden Serdar Gürler ve Aydın Karabulut, Kasımpaşa'dan Tunay Torun, Kayserispor'dan Deniz Türüç, Medipol Başakşehir'den Cengiz Ünder ve Trabzonspor'dan Yusuf Erdoğan.

Antalyaspor, Aytemiz Alanyaspor, Gaziantepspor, Kardemir Karabükspor, Osmanlıspor ve Deniz Yılmaz'ın Azerbaycan adına oynamasıyla birlikte Bursaspor'da kanatlar tamamen yabancı oyuncuların kontrolünde.

En acıklısı santrfor

Mevkiler arasında yerli oranının en düşük olduğu bölge ise santrfor. Kayserispor çift santrforla oynadığı için 19 formanın bulunduğu bu mevkide sadece 5 yerli oyuncu görev yapabiliyor. Diğer 14 santrfor ise yabancı oyunculardan oluşuyor. Süper Lig'in ağırlıklı olarak oynayabilme şansı bulan yerli santrforları Beşiktaş'ta Cenk Tosun, Bursaspor'da Kubilay Kanatsızkuş, Kasımpaşa'da Adem Büyük, Kayserispor'da ikiliden biri olan Umut Bulut ve Medipol Başakşehir'de Mehmet Batdal. Gaziantepspor'da Nabil Ghilas'la çekişen İlhan Parlak'ı da yerli santrforlara altıncı isim olarak eklemek mümkün. Bu arada durumun vahametini ortaya koymak için tabloyu biraz daha açalım. Galatasaray'da İsviçre Millî Takımı'nda oynadığı için ay-yıldızlı forma altında yararlanma imkânımız bulunmayan Eren Derdiyok forma giyerken, alternatifleri Alman Podolski ve İzlandalı Sigthorsson. Fenerbahçe'de Robin van Persie'nin alternatifleri Emmanuel Emenike, Fernandao, Moussa Sow hatta Aatif Chahechouhe. Gençlerbirliği'nde Bogdan Stancu yoksa Vedat Muric var. Trabzonspor'da Hjun-Juk Sun'dan sonra Muhammet Demir'e sıra gelebilmesi için arada Dami N'Doye bulunuyor. Osmanlıspor'da Pierre Webo'nun peşinde Raul Rusescu ve Cheick Diabate sıralanıyor. Beşiktaş'ta Cenk Tosun'un formasını kapmak için Vincent Aboubakar bekliyor. Çaykur Rizespor'da Kweuke'nin alternatifi Patryk Tuszynski. Adanaspor'da Magaye Guaye yoksa Edgar Silva var. Antalyaspor'da Eto'o'nun yedeği M'Billa Etame. Kısacası bunca santrfor bolluğu içinde yerli isimlere rastlamak hiç de kolay görünmüyor.

Aytemiz Alanyaspor ligin en fazla yabancı oyuncuya şans veren takımı

Yabancı cenneti Alanya

Alanya, yabancı turistlerin en fazla rağbet ettiği beldelerimizden biri. Bu turistik beldemizin futboldaki temsilcisi Aytemiz Alanyaspor da kadrosundaki yabancı sayısıyla bu yoğunluğu birebir yansıtıyor. Süper Lig'de bulunan 18 takımdaki 198 formadan 110'unu yabancı, 88'ini ise yerli oyuncuların giydiğini ve takım başına düşen yabancı oyuncu sayısının 6.1 olduğunu daha önce vurgulamıştık. Yabancı oyuncu oranının en yüksek olduğu takım da Aytemiz Alanyaspor. Teknik direktörlüğünü Hüseyin Kalpar'ın yaptığı Akdeniz ekibinin ideal on birinde, kalede Zdenek Zlamal'a iki maçlık üstünlük sağlayan Haydar Yılmaz ve ofansif orta saha Emre Akbaba dışındaki bütün oyuncular yabancı. Akdeniz ekibinin bu alandaki rekoru ise 31 Ekim 2016 günü Kasımpaşa deplasmanında oynanan maçta geldi. Hüseyin Kalpar'ın öğrencileri bu maça ilk 11'inde Emre Akbaba dışında 10 yabancı oyuncuyla çıktı. Aytemiz Alanyaspor'un ardından ilk 11'lerinde en fazla yabancı oyuncu kullanan dört takım, 8'er yabancıyla Adanaspor, Antalyaspor, Beşiktaş ve Osmanlıspor.

Bu takımlardan Beşiktaş, ligde değilse bile Şampiyonlar Ligi'nde Napoli ile Vodafone Arena'da oynadığı maça tamamen yabancı oyunculardan kurulu bir 11'le çıkarak tarihe geçti. Siyah-beyazlı takımın o maçtaki kadrosunda Türk vatandaşları Tolgay Arslan ile Gökhan İnler vardı ama iki oyuncu da başka ülkelerin millî takımlarında forma giydikleri için Türk Millî Takımı'nda oynama yeterliliğine sahip değildi.
Bu takımların ardından ise 7'şer yabancı 4'er yerli oyuncuyla sahaya çıkan Kardemir Karabükspor ve Kasımpaşa, 6'şar yabancı, 5'er yerli oyuncuyla oynayan Atiker Konyaspor, Çaykur Rizespor, Galatasaray ve Gaziantepspor sıralanıyor.

Yerlilerin kalesi Başakşehir

Spor Toto Süper Lig takımları arasında ilk 11'lerinde yerli oyuncuları yabancı oyuncuların sayısını geçen yedi takım bulunuyor. Bu takımlar Medipol Başakşehir, Gençlerbirliği, Trabzonspor, Bursaspor, Fenerbahçe, Akhisar Belediyespor ve Kayserispor. Medipol Başakşehir, bu alanda 1 numaralı koltukta oturuyor. Abdullah Avcı yönetiminde istikrarlı bir yapıya bürünen ve son iki sezonu dördüncü sırada tamamlamayı başaran Başakşehir, bu sezon daha büyük hedeflerin peşinde koşuyor. Üstelik turuncu-lacivertli takım bu başarılarını, ilk 11'inde sadece üç yabancı oyuncuya yer vererek elde ediyor. Medipol Başakşehir'in kalesini, Volkan Babacan koruyor. Savunma dörtlüsündeki oyuncuların üçü de yerli. Sağ bek Uğur Uçar, stoper Yalçın Ayhan ve sol bek Eren Albayrak'ı, Rumen stoper Alexandru Epureanu tamamlıyor. Orta sahadaki üç oyuncudan ikisi Emre Belözoğlu ve Mahmut Tekdemir. Santrfor arkasında ise Brezilyalı Marcio Mossoro forma giyiyor. Sağ açıkta Edin Visca oynarken santrfor Mehmet Batdal ve sol kanat oyuncusu Cengiz Ünder de Başakşehir'in yerli kadrosunun önemli aktörleri arasına isimlerini yazdırıyor.
Başakşehir'in ardından Gençlerbirliği de 7 yerli oyuncunun yer aldığı kadrosuyla dikkat çekiyor. Gençlerbirliği'nin yerli bankoları Ahmet Oğuz, Ahmet Yılmaz Çalık, Uğur Çiftçi, Selçuk Şahin, Serdar Gürler, İrfan Can Kahveci ve sakatlığını atlatıp sürekli oynamaya başlayan Aydın Karabulut. Bu oyuncuları İsveçli kaleci Johannes Hopf, Belarus stoper Sergey Politevich, Gineli orta saha oyuncusu Michel Landel ve Rumen santrfor Bogdan Stancu tamamlıyor.
Bu sezon bazı maçlara 8 yerli, 3 yabancıyla çıkan Trabzonspor'un ağırlıklı 11'i ise 7 yerli, 4 yabancı oyuncudan oluşuyor. Özellikle savunma bölgesinde yerli ağırlığı dikkat çekiyor. Kaleyi Onur Kıvrak korurken, Zeki Yavru, Uğur Demirok, Jan Durica ve Mustafa Akbaş'tan oluşan dörtlü savunmanın tek yabancı oyuncusu Slovak stoper Jan Durica. Kadronun diğer banko yerlileri Okay Yokuşlu, Mehmet Ekici ve Yusuf Erdoğan. Hücum bölgesine yaklaştıkça takımın yerli oranı da azalıyor ve ortaya Ogenyi Onazi, Matus Bero, Fabian Castillo, Hyun-Jun Suk veya Dame N'Doye isimleri çıkıyor.
Teknik direktörlüğünü Hamza Hamzaoğlu'nun yaptığı Bursaspor'da 6 yerli, 5 yabancı oyuncu forma giyiyor. Harun Tekin, Serdar Kurtuluş, İsmail Konuk, Merter Yüce, Şamil Çinaz ve Kubilay Kanatsızkuş ilk 11'in 6 yerli ismi. Tomas Sivok, Batalla ve Jonathan del Valle'nin yanı sıra Avustralya Millî Takımı'nda oynayan Aziz Behiç ile Azerbaycan Millî Takımı'nda oynayan Deniz Yılmaz da Millî Takımımız açısından "yabancı" kategorisine giriyor.
Fenerbahçe'de ise yerli-yabancı dengesi, van der Wiel'in kadro dışı bırakılıp Şener Özbayraklı'nın oynamaya başlamasının ardından yerliler lehine 6'ya 5 değişti. Sarı-lacivertlilerin kalesini Volkan Demirel korurken, savunmanın kanatlarında da Şener Özbayraklı ve Hasan Ali Kaldırım yer alıyor. Stoperler ise Danimarkalı Kjaer ve Slovak Skertel. Orta sahada Mehmet Topal'ın yanı sıra sakatlanan kadar Ozan Tufan değişmez isimdi. Bu bölgenin üçüncü oyuncusu ise Brezilyalı Jozef de Souza. Hücum üçlüsünde ise tek yerli Volkan Şen. Diğer iki oyuncu Hollandalı Jeremain Lens'le Nijeryalı Emenike veya son dönemde Hollandalı Van Persie.
Akhisar Belediyespor'da yerliler lehine dengenin değişmesi, Douglao'nun yerine Serdar Kesimal'ın on bire girmesiyle gerçekleşti. Kayserispor'da ise bu denge bıçak sırtında duruyor. Orta sahada Kubilay Sönmez oynarsa yerliler, Mihajlovic oynarsa yabancılar ağır basıyor.
Yerli ve yabancı oyuncu sayılarının başarıyı ne kadar etkilediğini mutlak bir kesinlikle söylemek kolay değil. Ancak şu cümleleri kurmak haksızlık olmaz: "Medipol Başakşehir örneği, çoğunluğu yerli oyuncularla oluşan bir takımın da başarılı olabileceğine kanıt olarak gösterilebilir. Aytemiz Alanyaspor, Adanaspor ve Antalyaspor örnekleri de yabancı oyuncu ağırlıklı takımların mutlaka üst sıraları zorlayacağı gibi bir algıyı ortadan kaldırabilir."

Takımların İlk 11'lerindeki Yerli-Yabancı Oyuncu Sayısı

Takım	Yerli	Yabancı
M. Başakşehir	8	3
Gençlerbirliği	7	4
Trabzonspor	7	4
Bursaspor	6	5
Fenerbahçe	6	5
Akhisar Belediye	6	5
Kayserispor	6	5
Atiker Konyaspor	5	6
Çaykur Rizespor	5	6
Galatasaray	5	6
Gaziantepspor	5	6
K. Karabükspor	4	7
Kasımpaşa	4	7
Adanaspor	3	8
Antalyaspor	3	8
Beşiktaş	3	8
Osmanlıspor	3	8
A.Alanyaspor	2	9
Toplam	88	110

Başakşehir'in ilk 11'inde sadece 3 yabancı forma giyiyor

Mazlum Uluç

Tecrübenin farkı büyük

Spor Toto Süper Lig'in 18 takımında bu sezon şimdiye kadar lig, kupa ve Avrupa kupalarında toplam 430 oyuncu forma giydi. Bu oyuncuların 100'ü 30 yaş ve üzerinde oyuncular. Bu rakam, toplam oyuncu sayısının yüzde 23.5'ine tekabül ediyor. Araştırmanın çarpıcı tarafı ise 30 yaş üstü oyuncu sayısı fazla olan takımların ligin üst sıralarını parsellemesi. Başakşehir'de takımın yüzde 43.4'ü 30 yaş üstü. Turuncu-lacivertli takımı yüzde 40'la Kardemir Karabükspor, yüzde 39.1'le Galatasaray ve yüzde 36.3'le Beşiktaş izliyor. Ligimizde 35 yaş üzerinde ise 7 oyuncu bulunuyor ve bu oyuncuların 6'sı takımlarının temel direği pozisyonunda bulunuyor.

35 Yaş Üzeri Futbolcular

Oyuncu	Doğum Tarihi
Ahmet Şahin	22.03.1978
Bora Körk	09.06.1980
Emre Belözoğlu	07.09.1980
Selçuk Şahin	31.01.1981
Samuel Eto'o	10.03.1981
Volkan Demirel	27.10.1981
Jan Durica	10.12.1981

Ahmet Şahin (38)

Ligimizin 35 yaş üzerinde 7 oyuncusu bulunuyor ve içlerinde en yaşlısı da bu sezon Kardemir Karabükspor'un kalesini koruyan Ahmet Şahin. 22 Mart 1978 doğumlu tecrübeli kaleci, 16 Nisan 1978 doğumlu teknik direktörü Igor Tudor'dan da 25 gün daha büyük. Tudor, birkaç ay sonra 39 yaşını geride bırakacak kalecisi Ahmet'e "abi" diyor mu bilmiyoruz ama biz tecrübeli kaleciyi Spor Toto Süper Lig'in abisi ilân edebiliriz. Ahmet Şahin'in doğum tarihini artık hepimiz biliyoruz. Doğum yeri ise İstanbul. Futbola Yıldırım Bosnaspor'un altyapısında başladı ve 1996'da Karagümrük'te profesyonel oldu. Ardından o zamanki adı İstanbul Büyükşehir Belediyespor olan bugünün Başakşehir'inde üç sezon forma giydi. Bir takımda uzun süre kalmak yerine çok kulüp dolaşan oyunculardan biri olan Ahmet Şahin sonrasında Kocaelispor, Diyarbakırspor, Trabzonspor, Adanaspor, Samsunspor, Elazığspor, Balıkesirspor, Mersin İdman Yurdu ve Osmanlıspor'un kalelerini korudu. Bu sezon başından itibaren de Kardemir Karabükspor'da oynayan tecrübeli eldiven, Samsunspor, Balıkesirspor ve Mersin İdman Yurdu ile alt liglerde şampiyonluk sevinçleri yaşadı.

Futbolda ve aslında bütün spor branşlarında performans ve yaş arasında bir korelasyon kurulur, yaş ilerledikçe performansın gerilediği üzerinde fikir birliğine varılır. Aslında bu fikir yanlış da sayılmaz. Mesela elimizde Sir Stanley Matthews gibi istisnai bir örnek bulunmasına rağmen 50 yaşında bir insanın profesyonel anlamda futbol oynaması pek gerçekleşebilecek bir senaryo sayılmaz. Ancak bundan 15-20 yıl öncesine oranla oyuncuların daha ileri yaşlara kadar futbol oynayabildikleri de tartışılmaz bir gerçek haline dönüştü. Paolo Maldini, Amedeo Carboni gibi üst düzey liglerde 40 yaşını gören oyuncular, futbolu bırakma demlerini de oldukça yukarılara çekti. Spor Toto Süper Lig'de de 30'lu yaşlarını gerilerde bırakmış oyunculara artık çok daha sık rastlayabiliyoruz. Hatta öyle ki, bazı takımlarda 30 ve üzeri yaşlardaki oyuncuların oranı neredeyse takımın yarısını oluşturuyor. Üstelik 30 yaş üzeri oyuncuların sayısındaki fazlalık, o takımın performansını da olumlu yönde etkileyebiliyor. Bu araştırmada Spor Toto Süper Lig'deki 18 takımımızda oynayan oyuncuların kaçının 30 yaş ve üzerinde olduğuna göz attık ve rakamın hiç de azımsanamayacak yükseklikte olduğunu gördük. Bu sezon 18 Süper Lig takımının lig, kupa ve Avrupa kupası maçlarında forma giyen 430 oyuncudan 100'ü 30 yaş ve üzerinde çıktı. Bu da toplam oyuncu sayısının yüzde 23.5'ine tekabül ediyor. Takımlar bazında baktığımızda ise bazı ekiplerde 30 yaş üzeri oyuncuların oranının yüzde 40'lara yaklaştığını ve hatta aştı-

30 Yaş Üzeri Oyuncuların Kulüplere Dağılımı

Kulüp	Oyuncu	+30 Oyuncu	Yüzde
Başakşehir	23	10	43.4
Kardemir Karabükspor	25	10	40
Galatasaray	23	9	39.1
Beşiktaş	22	8	36.3
Akhisar Belediye	28	10	35.7
Osmanlıspor	23	7	30.4
Bursaspor	25	7	28
Fenerbahçe	22	6	27.2
Antalyaspor	26	7	26.9
Atiker Konyaspor	20	5	25
Gaziantepspor	26	5	19.2
Aytemiz Alanyaspor	24	5	18.5
Gençlerbirliği	25	3	12
Trabzonspor	21	2	9.5
Adanaspor	22	2	9
Kayserispor	22	2	9
Çaykur Rizespor	26	1	3.8
Kasımpaşa	27	1	3.7

30 Yaş Üzeri Futbolcular

Başakşehir

Emre Belözoğlu	07.09.1980
Yalçın Ayhan	01.05.1982
Marcio Mosoro	04.07.1983
Doka	11.02.1984
Bekir İrtegün	20.04.1984
Samuel Holmen	28.06.1984
Hakan Özmert	03.06.1985
Mehmet Batdal	24.02.1986
Stefano Napoleoni	26.06.1986
Alexandru Epureanu	27.09.1986

Kardemir Karabükspor

Ahmet Şahin	22.03.1978
Olafur Skulason	01.04.1983
Fatih Atik	25.06.1984
Kerim Zengin	13.04.1985
Hakan Aslantaş	26.08.1985
Ercüment Kafkasyalı	13.09.1985
Mustapha Yatabare	26.01.1986
Dany Nounkeu	11.04.1986
Iasmin Latovlevici	11.05.1986
Serdar Deliktaş	04.08.1986

Galatasaray

Hamit Altıntop	08.12.1982
Hakan Balta	23.03.1983
Wesley Sneijder	09.06.1984
Sabri Sarıoğlu	26.07.1984
Nigel de Jong	30.11.1984
Selçuk İnan	10.02.1985
Lukas Podolski	04.06.1985
Aurelien Chedjou	20.06.1985
Fernando Muslera	16.06.1986

Beşiktaş

Atiba Hutchinson	08.02.1983
Ricardo Quaresma	26.09.1983
Tolga Zengin	10.10.1983
Gökhan İnler	27.06.1984
Adriano	26.10.1984
Gökhan Gönül	04.01.1985
Dusko Tosic	19.01.1985
Rhodolfo	11.08.1986

ğını görüyoruz. Üstelik bu ekipler bir-iki istisna dışında ligin üst sıralarını işgal ediyor ve "Yaş ilerledikçe oyuncu olgunlaşıyor, takımına daha fazla katkı sağlıyor. Üstelik oyuncular 30 yaşın üzerinde fiziksel performansını da koruyabiliyor" tezini kuvvetlendiriyor. Şimdi takımlara 30 yaş üzeri oyuncuları üzerinden daha yakın bir bakış atalım.

Tecrübenin adresi Başakşehir

Kadrosunda 30 yaş ve üzeri 10'ar oyuncusu bulunan üç takım mevcut. Bu takımlar Başakşehir, Kardemir Karabükspor ve Akhisar Belediyespor. Ancak şu ana kadar sadece 23 oyuncusuna forma şansı veren Başakşehir'de 30 yaş ve üzerindeki oyuncuların genel kadroya oranı yüzde 43.4'ü buluyor ve bu rakam da turuncu-lacivertlileri "tecrübeli oyuncular" kategorisinde ilk sıraya taşıyor. Başakşehir'in 30 yaş ve üzeri oyuncuları, Emre Belözoğlu, Yalçın Ayhan, Marcio Mosoro, Mehmet Batdal, Alexandru Epureanu, Doka, Bekir İrtegün, Samuel Holmen, Hakan Özmert ve Stefano Napoleoni. Bu oyuncuların ilk beşi takım iskeletinin de değişmeyen parçaları. Doka, Bekir İrtegün ve Stefano Napoleoni'nin de zaman zaman önemli katkılar verdiğini göz önünde tutarsak, takımın yükünü ağırlıklı olarak tecrübeli kurtların çektiğini söylemek abartı sayılmaz. Bunlara takımın iki beki Uğur Uçar ve Ferhat Öztorun'un 29, ön liberosu Mahmut Tekdemir'in 28 yaşında olduğunu eklersek, zirveyi parselleyen Başakşehir'in "pür tecrübe" bir ekip olduğu bilgisini çerçeveletip panoya asabiliriz.

Bora Körk (36)

Spor Toto Süper Lig'in abiler kategorisindeki ikinci oyuncu da bir kaleci; Akhisar Belediyesporlu Bora Körk. 9 Haziran 1980 doğumlu 36 yaşındaki tecrübeli kaleci, İzmir doğumlu. Futbola İzmir'in köklü kulüplerinden Göztepe'de başladı. Sarı-kırmızılı formayla 2001-2003 arasında iki sezonda 18 Süper Lig maçına çıktı. 2004 ile 2006 arasında Malatyaspor'un kalesini 28 Süper Lig müsabakasında korudu. Bir süre Sakaryaspor'da oynadı. 2009-2012 yılları arasında Ankaragücü'nde 12 Süper Lig maçına çıkan Bora Körk, 2011-2014 arasında Kardemir Karabükspor'un kalesini 15 Süper Lig maçında korudu. 2014-15 sezonunu 1. Lig takımlarından Şanlıurfaspor'da geçiren tecrübeli kaleci, bu sezon başında geldiği Akhisar Belediyespor'da Fatih Öztürk'ün iki yedeğinden biri.

Emre Belözoğlu (36)

Başakşehir'in kaptanı, 35 yaş üzeri yerli oyuncular arasında kariyeri en parlak olanı. Aslına bakarsanız onun için ligimizin en parlak kariyerli yerli oyuncusu demek de mümkün. 7 Eylül 1980 İstanbul doğumlu Emre Belözoğlu futbola Zeytinburnu altyapısında başladı. 1992'de Galatasaray altyapısına geçti ve 1997'den itibaren de A takım formasını sırtına geçirip üst üste dört lig şampiyonluğu yaşadı. 2000'deki UEFA Kupası şampiyonluğunun da baş aktörlerinden birisiydi ama cezası sebebiyle finalde forma giyememişti. Hemen ardından kazanılan Süper Kupa'da ise zaferin kahramanlarından biri yine Emre'ydi. İtalya'da dört sezon Inter formasını giydikten sonra 2005'te Premier Lig takımlarından Newcastle'a transfer oldu. 2008-2015 yılları arasında Süper Lig'de Fenerbahçe forması giyerken iki lig şampiyonluğu daha yaşadı. Geçtiğimiz sezonun başından itibaren Başakşehir formasını giyen ve takımının kaptanlığını da yapan Emre Belözoğlu, 93 kez formasını giydiği A Millî Takımımızla 2002'de dünya üçüncülüğü ve EURO 2008'de de yarı final oynama gururu yaşadı.

K. Karabükspor'un verdiği ders

Tecrübeli takımların ikinci sırasında ise Kardemir Karabükspor yer alıyor. Onların da 30 yaş ve üzerinde 10 oyuncu var ancak 25 oyuncuya şans tanıdıkları için ihtiyar kurtların oranı yüz de 40'ta kalıyor. Bu 10 oyuncudan Ahmet Şahin, Olafur Skulason, Mustapha Yatabare, Dany Nounkeu ve Iasmin Latovlevici ilk 11'in değişmez isimleri. Kerim

Akhisar Belediyespor

Bora Körk	09.06.1980
Custodio	24.05.1983
Hugo Rodallega	25.07.1985
Milan Lukac	04.10.1985
Landry N'Guemo	28.11.1985
Douglao	15.08.1986
Ricardo Vaz Te	01.10.1986
Özer Hurmacı	20.11.1986
Miguel Lopes	19.12.1986
Fatih Öztürk	22.12.1986

Osmanlıspor

Pierre Webo	20.01.1982
Hakan Arıkan	17.08.1982
Zydrunas Karcemarskas	24.05.1983
Vaclav Prochazka	08.05.1984
Erdal Kılıçaslan	23.08.1984
Numan Çürüksu	02.12.1984
Avdija Vrsajevic	06.03.1986

Bursaspor

Bilal Kısa	22.06.1983
Tomas Sivok	15.09.1983
Pablo Batalla	16.01.1984
Erdem Özgenç	22.08.1984
Merter Yüce	18.02.1985
Şamil Çinaz	08.03.1986
Ricardo Faty	04.08.1986

Fenerbahçe

Volkan Demirel	27.10.1981
Robin van Persie	06.08.1983
Martin Skrtel	15.12.1984
Moussa Sow	19.01.1986
Mehmet Topal	03.03.1986
Aatif Chahechouhe	02.07.1986

Antalyaspor

Samuel Eto'o	10.03.1981
Saso Fornezzi	11.12.1982
Jean Makoun	29.05.1983
Charles	14.02.1985
Yekta Kurtuluş	11.12.1985
Diego Angelo	17.02.1986
Deniz Kadah	02.03.1986

Atiker Konyaspor	
Dimitar Rangelov	09.02.1983
Ali Turan	06.09.1983
Ali Çamdalı	22.02.1984
Serkan Kırıntılı	15.02.1985
Alban Meha	26.04.1986
Gaziantepspor	
Charles Itandje	02.11.1982
Şenol Can	03.04.1983
Elyasa Süme	13.08.1983
Daniel Kolar	27.10.1985
Frantisek Rajtoral	12.03.1986
Aytemiz Alanyaspor	
Haydar Yılmaz	19.01.1984
Carlos Garcia	29.04.1984
Vagner Love	11.06.1984
Jonathan Ayite	21.07.1985
Zdenek Zlamal	05.11.1985
Gençlerbirliği	
Selçuk Şahin	31.01.1981
Orhan Şam	01.06.1986
Ante Kulusic	06.06.1986
Trabzonspor	
Jan Durica	10.12.1981
Dame N'Doye	21.02.1985
Adanaspor	
Mauricio Ramos	10.04.1985
Ousmane Viera	21.12.1986
Kayserispor	
Umut Bulut	15.03.1983
Welliton	22.10.1986
Çaykur Rizespor	
Mehmet Akyüz	02.01.1986
Kasımpaşa	
Olivier Veigneau	16.07.1985

Selçuk Şahin (35)

Spor Toto Süper Lig'in en yaşlı dördüncü oyuncusu 31 Ocak 1981 Tunceli doğumlu Selçuk Şahin. 1999'da Hatayspor'da profesyonel olan, 2001–2003 sezonları arasında İstanbulspor'da forma giyen tecrübeli oyuncu, 2003'te transfer olduğu Fenerbahçe'de tam bir istikrar abidesi oldu. Sarı–lacivertli takımda pek çok teknik adam döneminde görev yapmayı başaran ve 12 sezonda 230 Süper Lig maçına çıkan Selçuk Şahin, bu süreçte beş lig şampiyonluğu yaşadı. Selçuk ayrıca Fenerbahçe'de üç Süper Kupa, iki de Türkiye Kupası zaferine ortaklık etti. 2015–16 sezonun ilk yarısını İsviçre'de FC Wil 1900 takımında geçiren Selçuk Şahin, geçen sezon devre arasında Gençlerbirliği formasıyla yeniden Spor Toto Süper Lig'e döndü. Selçuk Şahin, A Millî Takımımızla da 25 maç oynadı.

Zengin ve Hakan Aslantaş sağ bek mevkiini değişerek kullanıyor. Fatih Atik, Ercüment Kafkasyalı ve Serdar Deliktaş ise Kardemir Karabükspor'un 30 yaş üzeri diğer oyuncuları. İşin çarpıcı tarafı, Kardemir Karabükspor'un ligin açık ara en fazla koşan takımı olması. Igor Tudor'un takımı, bir maçta 120 kilometrenin üzerine çıkarak rekor kırarken, en fazla koşulan beş maçtan ilk dördünün de başrolünde yer aldı.

Zirve ihtiyar kurtların

Bu iki takımın ardından yine zirvenin ortaklarından Galatasaray ve Beşiktaş'ın sıralanması da "tecrübenin değeri"ni ortaya koyması açısından çarpıcı bir veri. Galatasaray'da 9, Beşiktaş'ta ise 8 oyuncu 30 yaş ve üzerinde. Galatasaray'da bu oyuncuların oranı yüzde 39.1'e, Beşiktaş'ta ise yüzde 36.3'e tekabül ediyor. "Galatasaray'ın 30 yaş ve üzeri oyuncuları kimler?" diye baktığımızda karşımıza Hamit Altıntop, Hakan Balta, Wesley Sneijder, Sabri Sarıoğlu, Nigel de Jong, Selçuk İnan, Lukas Podolski, Aurelien Chedjou ve Fernando Muslera'dan oluşan bir liste çıkıyor. Hamit Altıntop'u dışarıda tutup Nigel de Jong'u da yedek listesine yazarsak, diğer 7 oyuncu için ilk 11'in değişmez parçaları dememiz mümkün.

Son şampiyon ve bu sezonun da şampiyonluk adaylarından Beşiktaş'ta forma şansı bulan 22 oyuncudan 8'i 30 yaş ve üzerinde. Bu da takımın yüzde 36.3'lük bölümüne karşılık geliyor. Listede yer alan oyuncular Atiba Hutchinson, Ricardo Quaresma, Tolga Zengin, Gökhan İnler, Adriano, Gökhan Gönül, Dusko Tosic ve Rhodolfo. Teknik direktör Şenol Güneş'in özellikle bu sezon kadroyu oluştururken uyguladığı rotasyon sistemini düşündüğümüzde bu oyuncuların tamamı için takımın temel direkleri diyebiliriz.

Tek istisna Akhisar Belediye

Görüldüğü gibi 30 yaş ve üzeri oyuncuların fazla olduğu takımlar ligin üst sıralarını parsellemiş durumda. Bunun istisnası ise listenin beşinci sırasında yer alan Akhisar Belediyespor.

Ege temsilcisinin 30 yaş üzeri 10 oyuncusu var. Ancak toplam 28 oyuncu kullandıkları için 30 yaş ve üzeri oyuncuların takım içindeki oranı yüzde 35.7'ye geriliyor ve bu da onları beşinci sıraya indiriyor. Akhisar Belediyespor'un 30 yaş ve üzerindeki oyuncuları Bora Körk, Custodio, Hugo Rodallega, Milan Lukac, Landry N'Guemo, Douglao, Ricardo Vaz Te, Özer Hurmacı, Miguel Lopes ve Fatih Öztürk. İki kaleci Borak Körk ve Mlan Lukac'ı dışarıda bırakırsak diğer 8 oyuncu takımın iskeletini oluşturan isimler. Ama takımın ligin alt sıralarına demirlediğini düşünürsek, bu tecrübenin Akhisar'da en azından şimdilik çok fazla işe yaramadığını öne sürebiliriz.

Ligin 30 yaş ve üzeri oyuncu oynatma ortalamasının yüzde 23.5 olduğunu yazının başında belirtmiştik. Bu ortalamanın üzerindeki diğer takımlar yüzde 30.4'le Osmanlıspor, yüzde 28'le Bursaspor, yüzde 27.2'yle Fenerbahçe, yüzde 26.9'la Antalyaspor ve yüzde 25'le de Atiker Konyaspor. Biz şimdi ortalamanın altındaki takımlara ve performanslarına bakalım.

Samuel Eto'o (35)

Listemizdeki iki yabancıdan biri ve en kariyerli oyuncu, Antalyaspor'un Kamerunlu yıldızı Samuel Eto'o. 10 Mart 1981 Douala doğumlu golcü, 15 yaşında altyapısına girdiği Real Madrid'in ardından Leganes, Espanol, Mallorca, Barcelona, Inter, Anzhi, Chelsea, Everton ve Sampdoria formalarını giydi. Geçtiğimiz sezon ise sürpriz bir biçimde Spor Toto Süper Lig takımlarından Antalyaspor'a transfer oldu. Real Madrid'le bir Kıtalararası Kupa, Barcelona ile üç lig şampiyonluğu, bir UEFA Süper Kupa, iki Şampiyonlar Ligi, Inter'le bir lig, bir UEFA Süper Kupa, bir Şampiyonlar Ligi, bir FIFA Dünya Kulüpler Kupası zaferleri yaşayan Eto'o, geçtiğimiz sezon da Antalyaspor'da attığı 20 golle, Süper Lig gol krallığı listesinin ikinci sırasında yer almıştı.

Jan Durica (35)

Süper Lig'de 35 yaş üstü oyuncuların en genci, Trabzonspor'un 10 Aralık 1981 doğumlu Slovak stoperi Jan Durica. Futbola Dunajská Streda altyapısında başlayan tecrübeli stoper, 2003–2005 sezonları arasında eski adıyla Artmedia Bratislava, bugünkü adıyla Artmedia Petržalka'da forma giydi ve gösterdiği performansla Rusya Ligi takımlarından Saturn Moskova'ya transfer oldu. Burada geçirdiği iki sezonun ardından Lokomotiv Moskova'ya geçen, 2010'daki kiralık Hannover 96 tecrübesi dışında 8 sezon Moskova kulübünde ter döken Durica, sezon başından bu yana Süper Lig takımlarından Trabzonspor'da oynuyor. Durica, Slovakya Millî Takımı'yla da 70'in üzerinde maça çıktı.

Gençlik işe yaramamış!

Listeye göz attığımızda ilk bakışta bile dikkati çeken bir durum var ortada. Tecrübeli oyuncu sayısı düşük takımların tamamı zirvenin uzağında hatta ligin diplerinde yer alıyor. Hızla yazarsak bu takımlar yüzde 19.2 ortalamayla Gaziantepspor, yüzde 18.5 ortalamayla Aytemiz Alanyaspor, yüzde 12 ortalamayla Gençlerbirliği, yüzde 9.5 ortalamayla Trabzonspor, yüzde 9 ortalamayla Adanaspor ve Kayserispor, yüzde 3.8 ortalamayla Çaykur Rizespor ile yüzde 3.7'yle Kasımpaşa. Kasımpaşa ve Çaykur Rizespor'un şu ana kadar oynayan kadrolarında sadece birer oyuncu 30 yaş ve üzerinde. Kasımpaşa'da forma giyen 27 oyuncu arasında 30 yaş üzerindeki tek oyuncu 16 Temmuz 1985 doğumlu Fransız sol bek Olivier Veigneau. Çaykur Rizespor'da ise 2 Ocak 1986 doğumlu Mehmet Akyüz 30 yaş sınırını aşan tek oyuncu olarak listeye giriyor. Trabzonspor'da Jan Durica ve Dame N'Doye, Adanaspor'da Mauricio Ramos ve Ousmane Viera, Kayserispor'da da Umut Bulut ve Welliton 30 yaş üzerindeki oyuncular. Gençlerbirliği'nde de Selçuk Şahin, Orhan Şam ve Ante Kulusic takımın yaş ortalamasını yukarıya çekiyor.

Volkan Demirel (35)

Listemizdeki yedi oyuncudan üçüncü kaleci de Volkan Demirel. 27 Ekim 1981 İstanbul Fatih doğumlu Volkan, 1999'da Kartal altyapısında başladığı futbol kariyerinde ilk profesyonellik tecrübesini de aynı kulüpte yaşadı. 2002 yılında transfer olduğu Fenerbahçe'de bir süre Rüştü Reçber'in yedeği olarak bekleyen başarılı file bekçisi, selefinin Barcelona'ya transfer olmasıyla devraldığı sarı-lacivertli kalede adeta bir istikrar abidesine dönüştü. 15 sezondur kaleci kazağını giydiği Fenerbahçe ile 340'ın üzerinde lig maçına çıkan Volkan Demirel, sarı-lacivertlilerde beş Süper Lig şampiyonluğu, üç Süper Kupa, iki Türkiye Kupası mutluluğu yaşadı. A Millî Takım formasını da 63 kez giyen Volkan Demirel, yarı final oynadığımız EURO 2008'de ay-yıldızlı kaleyi korudu.

Altyapılarda problem var!

Onun hikâyesini "Hep beklenen ama geç patlama yapan bir oyuncu" başlığıyla anlatabiliriz. Bursaspor altyapısından yetişti, Trabzonspor, Orduspor, 1461 Trabzon derken Çaykur Rizespor'daki son iki sezonunda gerçek futbol kişiliğini buldu. Çok genç yaşta Bursaspor'da gördüğü şampiyonluğu şimdi Başakşehir'de takıma daha çok katkı sağlayarak yaşamak istiyor. Sahneye beklenenden geç çıkışına ise Türkiye'de genç oyuncuların yetiştirilme problemlerine parmak basarak açıklık getiriyor.

Rasim Artagan

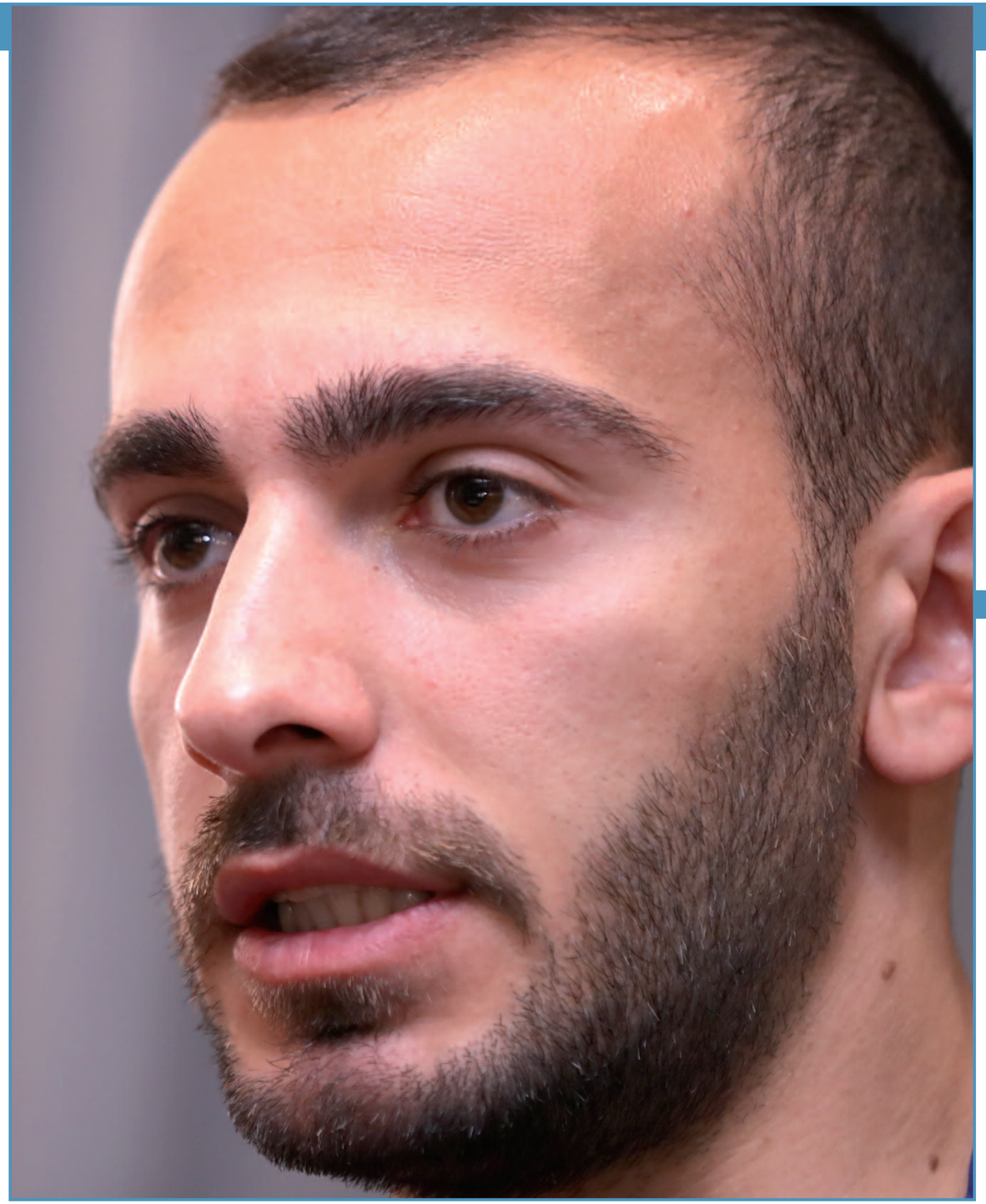

2 5 yaşında bir oyuncu olmana rağmen bugüne kadar altı farklı takımda forma giydin ve artık oldukça tecrübelisin. Bu kadar çok takım dolaşmak futboluna ne kattı?

Kültür anlamında çok farklı şeyler gördüm. Karadeniz'de 5 sene oynadım. Farklı kültürleri yaşadım. Karadeniz'in farklı şehirlerinde oynadım. Trabzon'da, Rize'de, Ordu'da forma giydim. Karadeniz kültürü hemen hemen aynı gibi gözükse de kendi içinde çok farklı. Güzel şeyler yaşadım. Özellikle Rize'de geçirdiğim 3.5 sene çok güzeldi.

Futboluna ne kattı Karadeniz?

Çok şey kattı diyebilirim. Karadeniz'de sosyal anlamda çok geniş bir hayat yok. İster istemez futbola daha fazla konsantre oluyorsunuz. Daha fazla çalışmak zorunda kalıyorsunuz. Aslında bu bizim kültürümüze biraz ters. Çünkü Türk futbol kültüründe fazla çalışmak yoktur. Genelde böyle maalesef. Bir yeri yakaladıktan sonra, "Tamam ben oldum" diyoruz ve daha fazla çalışmıyoruz. Genç oyuncularda da böyle. 20 yaşında

> Karadeniz'de sosyal anlamda çok geniş bir hayat yok. İster istemez futbola daha fazla konsantre oluyorsunuz. Daha fazla çalışmak zorunda kalıyorsunuz. Aslında bu bizim kültürümüze biraz ters. Çünkü Türk futbol kültüründe fazla çalışmak yoktur. Genelde böyle maalesef.

> Karadeniz'de kendimi daha fazla futbola verdim ve futbolumu geliştirdim. Farklı hocalarla çalıştım. Büyük hocalarla çalıştım. Onların da bana futbolu geliştirmem konusunda çok fazla katkıları oldu. Onun için şimdi buradayım.

gittim ben oraya. Sosyal hayat çok gelişmiş olmadığı için kendimi daha fazla futbola verdim ve futbolumu geliştirdim. O anlamda bana çok güzel şeyler kattı. Farklı hocalarla çalıştım. Büyük hocalarla çalıştım. Onların da bana futbolu geliştirmem konusunda çok fazla katkıları oldu. Onun için şimdi buradayım.

2006'dan 2011'e kadar Bursaspor'da forma giydin ve altyapı sürecinin tamamını Bursaspor'da geçirdin. Güzide kulübümüz Türk futboluna sayısız oyuncu armağan etti. Bursaspor'un altyapısı hakkında bize biraz bilgi verir misin?

Bursaspor'un aslında altyapısı gerçekten çok kaliteli. Çok özel oyunculara sahipler. Gençler çok yetenekli. Bunları daha fazla kullanabilirse Bursaspor çok daha iyi olacaktır Türk futbolu için. Çünkü bizim şampiyon olduğumuz senenin anahtarı altyapıda gizliydi. O dönem altyapıdan çok fazla futbolcu vardı. Bunun katkısı çok büyüktü. Volkan, Sercan, Serdar Aziz, Muhammet, İsmail Haktan, Bekir Ozan, ben hep altyapıdan yetişmiştik. Gerçekten Bursaspor'un altyapısı çok güzel ve özeldi.

Neler öğrendin peki?

Ben bunu daha önceki röportajlarımda da söyledim aslında. Açık konuştum hep. Biz altyapıda çok fazla şey öğrenmedik. Biz kendimizi ne kadar geliştirmiyorsak, altyapı hocaları da kendilerini geliştirmiyor. Türkiye'de şöyle bir durum var. Futbol bitiyor, futbol bittikten sonra herkes hemen hoca oluyor. Tabiî ki kapasitesi olan bazı insanlar var. Ama hoca olmak isteyenlerin kendilerini geliştirmesi gerekir. Altyapıdaki hocalar kendilerini geliştirmediği için, bu oyuncuya yansıyor. Biz zaten sürekli Genç Millî Takımlara giden oyunculardık. Kendi yeteneklerimizle bir yerlere geldik. A takım seviyesine çıktıktan sonra altyapıdan bir şeyler almadığın için eksiklikler başlıyor. Ben kendimi geliştirmemişim altyapıda. A takıma çıkıyorum, eksiklerim çok. A takımada yeniden öğrenmeye başlıyorum her şeyi... Bu çok önemli bir şeydir. Futbolcu-antrenör ilişkisi dünya futbolunda en önemli kriterlerden birisidir. Bu ilişkinin önemi futbolcunun gelişimine yansıyor. Bizim altyapıda hocalarla ilişkimiz tabiî güzeldi ama hocalar kendilerini geliştirmedikleri için biz A takım seviyesine çıktığımız zaman eksiklikleri çok yaşıyoruz. Sakatlıklarımız oluyor. Ciddi anlamda bir altyapı oluşturmamışız. Artık seviyeyi kaldıramıyoruz. Beklenen performansı sergileyemiyoruz.

> Biz kendimizi ne kadar geliştirmiyorsak, altyapı hocaları da kendilerini geliştirmiyor. Biz zaten sürekli Genç Millî Takımlara giden oyunculardık. Kendi yeteneklerimizle bir yerlere geldik. A takım seviyesine çıktıktan sonra altyapıdan bir şeyler almadığın için eksiklikler başlıyor.

> A takıma çıkıyorum, eksiklerim çok. A takımada yeniden öğrenmeye başlıyorum her şeyi... Hocalarla ilişkimiz tabiî güzeldi ama A takım seviyesine çıktığımız zaman eksiklikleri çok yaşıyoruz. Sakatlıklarımız oluyor. Artık seviyeyi kaldıramıyoruz. Beklenen performansı sergileyemiyoruz.

Yani bu genç yaşta sakatlanmalar, bu şartlarda normal o zaman.

Evet kesinlikle... Fiziksel anlamda hiçbir şey almamışız. Ben A takıma çıkmışım. Ama karşımdaki oyuncu gelişimini tamamen tamamlamış. Fiziksel anlamda her şeyi oturmuş. Şimdi ben onunla aynı idmanı yapıyorum, 16 yaşındayım. Benden onun performansını sergilememi nasıl bekleyebilirsiniz? Profesyonel seviyeye geldikten sonra artık yarışmacı dönemindesiniz. Herkes ekmek parası için ter döküyor. Tamam, ağabeylikler yapılıyor, ağabey-kardeş ilişkisi var, çok güzel. Ama ben ağabey dediğim kişiyle aynı forma için savaş veriyorum. Bu çok önemli. İçerdeki dengeleri ayarlayabilmek gerçekten çok önemli.

Çok bilinçlisin bu konuda. Bursaspor'un şampiyon olduğu sezonda bir maç da olsa forma giydin. Takıma o sezon katkı yapamasan da bir Anadolu kulübünün şampiyonluk yürüyüşüne yakından tanık oldun. Bir Anadolu takımının şampiyonluğa ulaşma sürecini bize anlatır mısın?

Bir kulüp şampiyonluk yaşamak istiyorsa öncelikle altyapısına önem vermeli. O dönemde Bursaspor'da bizim jenerasyon A takım seviyesine çıkmış ve forma şansı bulmuştu. Altyapıdan çıkan futbolcular, ondan sonra gelen güzel transferlerle Bursaspor'un oturmuş bir kadrosu vardı. Gelen takviyeler çok iyiydi. Batalla geldi, Ivan Ergic geldi, ileride Turgay ağabey vardı, Ozan İpek'in çıkış sezonuydu. Ali Tandoğan vardı. Ağabey-kardeş ilişkisinin güzel olduğu, herkesin birbirine sahip çıktığı, güzel bir aile oluşturduğumuz bir ortam vardı. Sezon başı kampına Serdar, Sercan ve ben katılamadık. Ümit Millî Takım'da şampiyonalar vardı. Onlara gitmiştik. Ondan sonra sezon başladı. Güzel başladık. Sürekli üzerine koya koya gittik. Geniş bir kadromuz vardı. Galip gele gele ister istemez performans da yukarı çekiliyor ve özgüven artışı oluyor. İlk haftalarda her şey çok zor. Hayal ediyorsunuz ama çok zor olduğunu da biliyorsunuz. Onun için şampiyonluğa gitmek istiyorsanız, maç maç bakmak zorundasınız. Her maçın taktiği farklıdır. İlk devre rölantide geçer ama ikinci devre kümede kalmak isteyen, Avrupa'ya gitmek isteyen, şampiyon olmak isteyen takımların performansı da yükselir. Biz de o dönemde performansımızı yavaş yavaş arttırdık. İnce bir nokta var. Eğer şampiyon olmak istiyorsanız bir kriter çok önemli. Anadolu maçlarının önemi çok büyük. Bu yadsınamaz. Ama üç büyüklerin önüne geçmek istiyorsanız, onları yenmek zorundasınız. Önde olmak istiyorsan, rakibini yeneceksin. En kötü yenilmeyeceksin. Biz onu o sezon başardık. Beşiktaş'ı içerde, dışarda yendik, Fenerbahçe'yi deplasmanda yendik. Ki 2-0'dan 3-2 galip geldik. Bunlar kolay işler değildi. Bunlar sayesinde özgüven ve inanç en üst seviyeye çıkıyor. Ondan sonra yavaş yavaş şampiyonluk havasına girmeye başlıyorsun. Baskı daha da artıyor. Taraftar baskısı var. Kamuoyu baskısı var. Baskıyı kaldırabilmek çok önemli. O kaosu iyi yönetebilmek çok önemli bir durum. Biz de o dönem bu baskıyı iyi yönettik. Takım olarak iyi yönettik. Ondan sonra da efsane bir şampiyonluk kazandık.

Bursaspor'dan sonra Trabzonspor'a transfer oldun ancak hiç forma giymeden Orduspor'a kiralandın. Trabzonspor'da neden oynayamadın?

> Eğer şampiyon olmak istiyorsanız bir kriter çok önemli. Üç büyüklerin önüne geçmek istiyorsanız, onları yenmek zorundasınız. Bursaspor'da şampiyon olurken onu başardık. Deplasmanda Beşiktaş'ı yendik, Fenerbahçe'yi içerde, dışarda yendik.

> Trabzonspor'da da kalabilirdim. Ama bazen uzağa sıçramak istiyorsanız bir adım geri atmak zorundasınız. 1461'e bunun için gittim ve yarım sezonda 12 maç forma giydim. Hocanın sana verdiği güven çok önemli. Mustafa Reşit Akçay Hocamı çok severim. Kendisi benim için çok özeldir.

> Futbolculukta kötü günler geçirirken bazen sen de kendinle ilgili kafanda soru işaretleri buluyorsun. Şüpheye düşüyorsun. Kendi yeteneğini unutuyorsun. Var olan yeteneğini çıkartamıyorsun dışarıya. Ama hocanın sana olan tavrı bu yeteneği dışarı çıkartıyor gerçekten. Seni tetikliyor.

> Mustafa Denizli Hocamın beni istemesiyle Çaykur Rizespor günlerim başladı. Türkiye'nin en büyük teknik direktörlerinden biri olan Mustafa Denizli Hocam duruşu, karakteri, futbol bilgisiyle bana çok şey katmıştır. Çok güzel şeyler yaşadık hocamızla beraber.

Bursaspor ile sözleşmem bitmişti. Başka kulüplere gitme ihtimalim de vardı. Şenol Güneş Hocam beni istedi. Ben de Millî Takımlarda çalıştığım hocalarıma danıştım, istişarelerde bulundum. Çünkü benim için önemli bir karardı. Tabiî ki Şenol Hocamın istemesi benim için çok önemliydi. Ancak daha sonra beni kadroda tercih etmedi. Kendi görüşüdür, saygı duymak gerekiyor. Bunun üzerine ayrılmak istedim. "Oynamak istiyorum" dedim ve Orduspor'a gittim.

Bir sezon Orduspor'da forma giydin. Ancak Orduspor'da Süper Lig ve Türkiye Kupası'nda yalnızca birer maç forma giyebildin. O sezon neler oldu da bu kadar az oynadın?

Orada da şanssızlık yaşadım. Bir kupa maçı oynadım. İyi de oynadım. Ama şansım yaver gitmedi. Orada da hocam tercih etmedi. Ben buna her zaman saygı duydum. Beni oynatmak zorunda değil; tercih etmek zorunda değil. Bu ne benim futbolculuğum ne de karakterimle alâkalı. Bu tamamen tercih meselesi. Hocanın görüşüdür. Her zaman saygı duydum. Kesinlikle şöyle düşünüyorum; hocanın bu kararı güzel bir dille anlatması gerekiyor. Tercih etmeyebilirsin. Ben belki senin sistemine de uymayabilirim. Ama beni orada tutma o zaman. Bizim de futbol ömrümüz çok uzun değil. Bizim de bir hedefimiz var, geleceğimiz var. Başarmak istediğimiz şeyler var. Az önce dediğim gibi hocayla futbolcu ilişkisi çok önemli. Tercih etmeyebilirsin. İki taraf da saygı duymalı. O dönemler benim için çok sıkıntılı dönemlerdi.

Orduspor'dan sonra 1461 Trabzon'a gittin. Düzenli forma şansı buldun ve 2012-2013 sezonunun ilk yarısında 12 maçta forma giydin. 1461 Trabzon'da neler yaşadın?

Bu da benim kendi tercihimdi. Trabzonspor, tercihi bana bıraktı. İstersem Trabzonspor'da da kalabilirdim. 1461 Trabzon'da artık yükselişe geçme dönemim başlıyor. Trabzonspor'da kalabilirdim; orada forma savaşının içine girebilirdim. Ama bu hissiyat çok önemli. Benim hedeflerim farklı, düşüncelerim farklı. Bazen hedefe gitmek istiyorsanız, uzağa sıçramak istiyorsanız bir adım geri atmak zorundasınız. Benim oynamam gerekiyor. Tekrar bazı şeyleri kanıtlamam gerekiyor. 1461 Trabzon'da yarım sezonda 12 maç forma giydim evet. Bu tamamen güven meselesi. Hocanın sana verdiği güven çok önemli. Futbolculukta kötü günler geçirirken bazen sen de kendinle ilgili kafanda soru işaretleri buluyorsun. Şüpheye düşüyorsun. Kendi yeteneğini unutuyorsun. Var olan yeteneğini çıkartamıyorsun dışarıya. Ama hocanın sana olan tavrı bu yeteneği dışarı çıkartıyor gerçekten. Seni tetikliyor. Bu özgüveni bulunca yükselişe geçiyorsun. Kendi seviyene çıktıktan sonra farklı bir durum çıkıyor ortaya. Demin dediğim gibi 1461 kendi tercihim. Bazı şeyleri tekrar kanıtlamak zorundaydım. Gittim oraya. Güzel ve genç bir kadro

> Mehmet Özdilek döneminde sol bek oynamaya başladım. Hikmet Hocayla tavan yaptım. İnanılmaz bir destek ve özgüven verdi bana. Hücum anlamında daha fazla katkı vermeye başladım. Performansımı yukarıya çeke çeke ritmimi buldum, seviye atladım. Benim için Rizespor her zaman özel kalacaktır çünkü kendimi orada ispatladım.

> Abdullah Hocayla konuştum. Tesisi ve stadyumu gezdim. Başkanımızla görüştüm. Elbette biz bu işi para için, geleceğimizi kurmak için yapıyoruz. Ama bunun yanında değer görmek çok önemli. Bunları çok fazlasıyla ve içten bir şekilde hissettiğim için Başakşehir'i tercih ettim.

> Güzel bir ekibimiz, arkadaşlığımız var, aile ortamımız var. Mutluluk var burada. Tesiste beraber zaman geçirmekten mutlu oluyoruz. Maç maç bakıyoruz. Neden şampiyonluk olmasın? Herkes bunu gönülden ister. Ama herkesin söylediği gibi, çok erken.

> Abdullah Hocanın büyük hedefleri var. Taktiksel sistemimiz çok iyi. Bize her maç sonunda olması gerekenleri anlatıyor. Her maça göre sistemimiz değişiyor. Bu her takımda olan bir şey değil. Çok farklı ve özel bir durum bence. Başarı da buradan geliyor.

vardı. Genç Millî Takımlarda beraber oynadığım arkadaşlarım da vardı. Güzel bir Mustafa Hocam vardı. Mustafa Reşit Akçay Hocamı çok severim. Kendisi benim için çok özeldir. Sadece hocalık anlamında değil, insanlık olarak da örnek alınması gereken bir insan. Çok güzel bir ortamımız vardı. Tam aile ortamını orada yaşadım. Çok keyif aldığım bir dönemdi. Yarım sezon oynadım.

Aynı sezonun ikinci yarısında Çaykur Rizespor'a transfer oldun. Rizespor transferi aslında bugünlerin başlangıcı da oldu senin için. Transfer hikâyeni anlatır mısın?

Mustafa Denizli Hocamın beni istemesiyle Çaykur Rizespor günlerim başladı. Şu an Türkiye Futbol Federasyonu bünyesinde bulunan çok değerli ağabeyim Tuncay Yanık'la beraber Çaykur Rizespor'da güzel günler yaşadık. Tuncay ağabey çok güzel adamdır, çok sevdiğim bir ağabeyimdir. 1461 Trabzon'da güzel bir yarım devreden sonra Rize günlerim başladı. Türkiye'nin en büyük teknik direktörlerinden biri olan Mustafa Denizli Hocam duruşu, karakteri, futbol bilgisiyle bana çok şey katmıştır. Çok güzel şeyler yaşadık hocamızla beraber.

Çaykur Rizespor'da rüştünü ispatladığını söyleyebiliriz. 2014-2015 sezonunda 35, ertesi sezon da 27 maçta oynadın. Çaykur Rizespor'da geçmişe oranla neleri doğru yaptın da bu kadar forma şansı bulabildin?

Mustafa Hocayla yarım sezonda lige çıktık. Ondan sonra Rıza Hocayla başladık. Benim açımdan kötü geçti. Sakatlıklar yaşadım. Yaptığım hatalar da vardı. Kötü geçirdiğim sezonlarda kendime tatil cezası veriyorum, yaz tatilinde biraz daha fazla çalışıyorum. O dönemde de yaptığım hatalardan dolayı kendime böyle bir ceza vermem gerekti. Güzel bir çalışma dönemi geçirdim yazın. Sezon başı kampı çok iyiydi. Mehmet

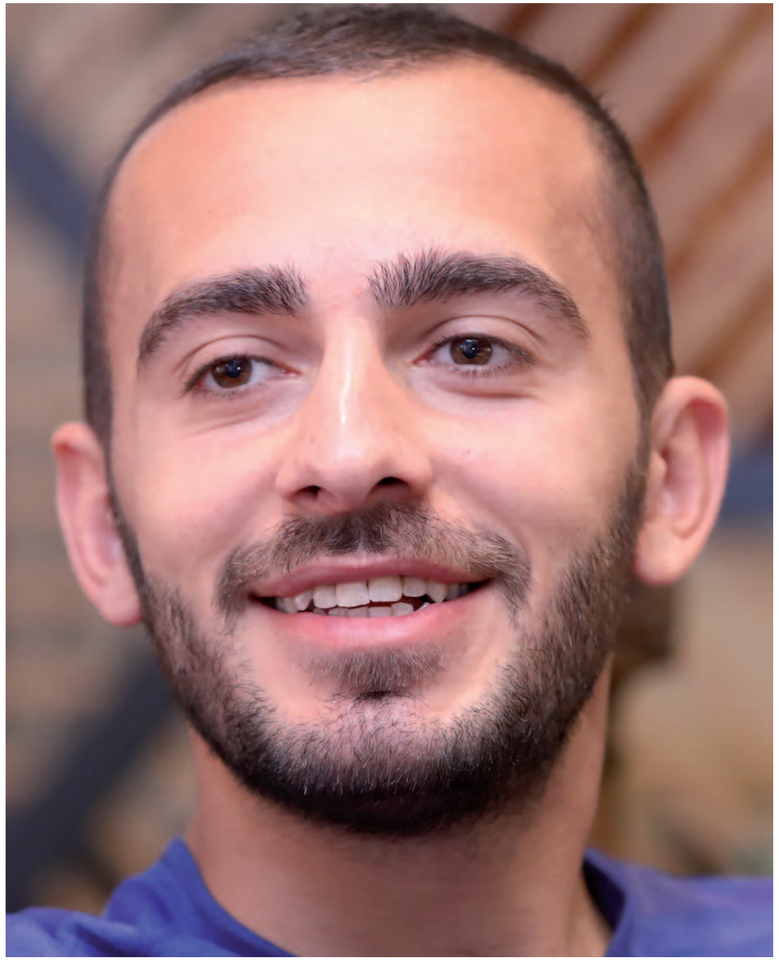

Özdilek Hocamla birlikteydik. Ondan sonra lige de güzel başladım. Aslında o dönem sol bek oynamaya başladığım dönemdi. Ali Adnan'ın Asya Kupası'na gitmesi gerekiyordu. Bir sol bek arkadaşımız daha vardı; Oğuzhan... O da cezalıydı. Sol açık olarak forma şansı bana geldi. Tek sol bek oynayabilecek kişi bendim. Aslında benim aklımda da sol bek oynamak her zaman vardı. Birkaç maç sol bek oynadım, iyi de oynadım. Bir maçta da asist yaptım. Sonra da yavaş yavaş alışmaya başladım. Defansif anlamda öğrenmem gereken şeyler vardı, onları öğrendim. Mehmet Hocayla başladım sol bek oynamaya. Bir zaman sonra Hikmet Karaman Hocam geldi. Hikmet Hocayla beraber tavan yaptım. Performansımı iyice yukarıya çektim. Hikmet Hocamın geldiği ilk maç Trabzonspor maçıydı. Bir tercih yapması gerekiyordu. Ya ben oynayacağım ya Ali Adnan... Tercihini benden yana kullandı. Çok iyi oynadığım bir maç oldu. Ondan sonra artık tamamen üzerimde durmaya başladı Hikmet Hocam. İnanılmaz bir destek ve özgüven verdi bana. Bu sayede seviyem iyice yukarıya çıkmaya başladı. Artık maçlarda hücum anlamında daha fazla katkı vermeye başladım. Savunmada da sürekli oynadığım için öğrendiğim şeyler oldu. Performansımı yukarıya çeke çeke ritmimi buldum, seviye atladım.

Bu pozisyonda kendini geliştirmek için özel çalışmalar yapıyor musun?

Sürekli orta çalışmam gerekiyor. Bu konuda çalışmazsanız yeteneğiniz de olsa gidiyor bazı şeyler. Sürekli tekrar etmeniz gerekiyor. Çaykur Rizespor dönemimde bunu inanılmaz yapıyordum. Hikmet Hoca sürekli başımda durdu. İdmanlardan sonra duran toplar olsun, hareketli pozisyonlarda ortalar olsun çok ilgilendi benimle. Çok güzel bir çalışma dönemim oldu idmanlardan sonra. Üzerine koya koya çalıştım. Sonra da ayak alışkanlığı oldu zaten. Burada da şu an aynı şekilde çalışıyorum.

Çaykur Rizespor'daki başarı grafiğinden sonra sezon başında Medipol Başakşehir'e transfer oldun. Başakşehir'e transferin nasıl gerçekleşti?

Sezon sonu sözleşmem bitiyordu. Devreden sonra yavaş yavaş takım aramaya başlıyorsunuz. Çünkü bir dönem sonra ayrılma kararını alıyorsunuz zaten. Çok güzel iki sezon geçirmişim. Sol bek olarak iyi bir istatistiğim vardı. Büyük takımlar da benimle ilgilenmeye başlamıştı. Rizespor'la da görüşmelerim oldu. Benim için Rizespor her zaman özel kalacaktır çünkü kendimi orada ispatladım. Sezon sonuna doğru Abdullah Hocayla konuştum. Beni davet ettiler. Tesisi ve stadyumu gezdim. Başkanımızla görüştüm. Başka kulüpler de beni istedi. Ama buradaki projeler, hocanın ve başkanın yaklaşımı benim için çok değerliydi. Elbette biz bu işi para için, geleceğimizi kurmak için yapıyoruz. Ama bunun yanında da değer görmek, sana birilerinin değer vermesi benim için çok önemli. Bunları çok fazlasıyla ve içten bir şekilde hissettiğim için Başakşehir'i tercih ettim. Başakşehir'in hedefleri var, benim hedeflerim var. Doğru bir tercih yaptığımı da düşünüyorum.

İlk sezonunda şans buluyorsun ve takımının şu anki başarısında pay sahibisin. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsun? Kendi performansını nasıl buluyorsun?

Bu takımdan güzel bir başlangıç ve güzel bir süreç bekleniyordu zaten... Sonuçta son iki sezonu dördüncü bitiren bir Başakşehir takımı var. Bu sezon da bu hedeften geri kalmayacağımızı herkes bekliyordu. Bizim de hedefimiz var. Daha üstleri hedefliyoruz. Neden üçüncülük, neden ikincilik, belki de neden şampiyonluk olmasın? İyi bir başlangıç var. İki senedir UEFA'ya giden bir Başakşehir kulübü var. Ben de yeni transfer oldum. Zor bir yer. Herkesin iyi olduğu bir takım. Ben de seviyemi hep yukarıda tutmalıyım. Daha fazla çalışmak zorundayım. Daha az hata yapmak zorundayım. Buraya gelmeden önce beraber zaman geçirdiğim arkadaşlarım var takımda. Sağ olsunlar beni çok güzel karşıladılar ve sahip çıktılar. Adaptasyon sorununu çok yaşamadım. Güzel bir süreç geçiriyoruz burada. Güzel bir dönem yaşıyoruz. Şu an bir kaybımız ve üzerimizde bir baskı yok.

Gözlemlediğimiz kadarıyla Medipol Başakşehir'de şu an için kimse "şampiyonluk" kelimesinden söz etmiyor. Ama ortada çok ciddi bir başarı da var. Sen Bursaspor'da benzer bir hikâyeye tanık oldun. Oradaki günlerle bugünleri karşılaştırdığın zaman benzer bir mutlu sona tanık olabilir mi Türkiye?

Tabiî ki olabilir. Neden olmasın? O dönem zordu. Bu dönem belki daha da zor. Ama güzel bir ekibimiz var, güzel bir arkadaşlığımız

var, güzel bir aile ortamımız var. Mutluluk var burada. Herkes çok keyif alıyor. Tesiste beraber zaman geçirmekten mutlu oluyoruz. Maç maç bakıyoruz. Neden şampiyonluk olmasın? Herkes bunu gönülden ister. Ama herkesin söylediği gibi, çok erken. Bizim hedefimiz son iki sezondan daha üst seviyede bitirmek. Kazana kazana bir dönem sonra artık seviyen zaten yükseliyor. Önüne bir yol çıkıyor. Ondan sonra artık şampiyonluk mu başka bir yol mu zaman gösteriyor. İnşallah bu yol doğrultusunda ilerlemek istiyoruz. İnşallah takım anlamında da güzel şeyler yaşarız sezon sonunda...

Medipol Başakşehir kulüp olarak birçok şeyi doğru yapıyor ve takdir edilecek bir oluşum. Sen bu takıma yeni gelmiş bir oyuncu olarak kulübü nasıl anlatırsın bize?

Buraya geldiğimde tesisi gezdim. Bir proje daha var burada altyapıyla alâkalı. Bununla ilgili zaten Avrupa'dan bir referans edinmişler. Avrupa'daki büyük kulüplerin tesislerini gezmişler. Projeyi bana anlattılar. Başakşehir Kulübü büyük kulüp olma yolunda hızlı ve güzel bir şekilde ilerliyor. İnşallah böyle devam eder. Çok güzel ve sağlıklı bir kulüp. Herkesin tercih ettiği bir kulüp. Bu kulübe herkes gelmek istiyor. Şu anda yemek katındayız. Restoranımız ortada. Bu her kulüpte yok. Her anlamda her şey çok güzel. Ödemelerde hiçbir sıkıntı yok. Tesis şahane. Tercih edilebilecek bir kulüp burası.

Teknik direktörünüz Abdullah Avcı çok istikrarlı bir teknik adam. Kendisiyle nasıl bir ilişkin var?

Hocamla ilk olarak Genç Millî Takımlarda çalıştım. 1990 yaş grubu ile çalışırken, bir yaş küçük olmama rağmen beni de çağırdı seçmelere. Orada birlikte çalıştık. Hocam beni oradan tanıyor. Sürekli ligde karşılaştığımız için diyaloğumuz da vardı. Bursaspor'da oynarken de bir ara beni istemişti. O dönem kısmet değilmiş. Ama bu dönem hocamın beni aramasıyla böyle bir tercih yaptım. Bu dönem kısmetmiş çalışmak. Abdullah Hocanın da hedefleri farklı. Büyük hedefleri var. Projeleri var. Bu hedefler doğrultusunda ilerliyor. Güzel bir ekibi var. Çalışma sistemi var. Taktiksel sistemimiz çok iyi. Bize her maç sonunda olması gerekenleri anlatıyor. Her maça göre sistemimiz değişiyor. Bu her takımda olan bir şey değil. Çok farklı ve özel bir durum bence. Başarı da buradan geliyor. Takım arkadaşlarımın da performansları üst seviyede olduğu için güzel bir dönem geçiriyoruz.

Bugüne kadar Millî Takımlarımızın çeşitli kategorilerinde oynadın. A Millî Takım için düşüncen nedir?

İki sene önce böyle bir şans yakaladım. Lüksemburg maçında forma şansı buldum. Herkesin hedefi Millî Takım. Orası gözbebeği... Herkes oynamak istiyor. Hedefler konusunda son seviye Millî Takım. Benim de isteğim var. Onun için çalışıyorum. Tekrar gitmek istiyorum. Geçen sene çok bekledim. Bu sene de bekliyorum gitmeyi. Performansımın iyi olduğunu düşünüyorum. Sadece şu anda tercih edilmeyi bekliyorum. Umarım en kısa zamanda da bu gerçekleşir.

Kendine hangi futbolcuyu ya da futbolcuları örnek alıyorsun? En çok beğendiğin oyuncular kimler?

Kendi mevkiîmde bana göre Real Madridli Marcelo dünyanın en iyisi. Dünyadaki en özel futbolcu da Messi'dir benim için.

Bugüne kadar seni en çok hangi futbolcu ya da futbolcular zorladı?

Biraz kendini beğenmişlik gibi olacak ama öyle algılanmasın lütfen. Ben çok zorlandığım bir futbolcu olduğunu düşünmüyorum. Eğer ben zorlanıyorsam o gün ya ben kötüyümdür ya da yorgunumdur. Aklımda kalan bir oyuncu yok beni zorlayan.

İstanbul'da boş zamanların nasıl geçiyor?

İstanbul'u biliyorum ama şimdi yeni yeni tanıyorum. Yeni yerler keşfediyorum. Sürekli takım arkadaşlarımla zaman geçiriyorum. Ailem geldiğinde beraber zaman geçiriyorum. Ailem Bursa'da ama sürekli gidip geliyorlar yanıma...

Hayatında en unutamadığın an ya da anlar nedir?

Genç Milli Takımlara seçildiğim anı unutamam. Onun dışında aklıma gelmiyor şu an için.

590 milyon dolara Digiturk'le devam

TFF'nin 2017–2018 sezonunda başlayıp 2021–2022 sezonunun sonunda bitecek olan TFF Süper Lig ve TFF 1. Lig Müsabakaları Yayın Haklarının devri için düzenlediği ihaleyi Digiturk kazandı. TFF'nin Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapılan ihalede Digiturk, D Paketini yıllık 590 milyon Amerikan Doları bedel teklifiyle aldı.

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından, 2017–2018, 2018–2019, 2019–2020, 2020–2021 ve 2021–2022 futbol sezonları TFF Süper Lig ve TFF 1. Lig Müsabakaları Yayın Haklarının devri için düzenlenen ihale, Türkiye Futbol Federasyonu'nun Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. İhaleye, Yayın İhalesi Komisyonunda yer alan TFF Başkan Yıldırım Demirören, Başkanvekilleri Servet Yardımcı ve Hüsnü Güreli, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu, TFF Genel Sekreter Kadir Kardaş, Kulüpler Birliği Başkanı Göksel Gümüşdağ, Çaykur Rizespor Başkanı Metin Kalkavan, Kulüpler Birliği Genel Sekreteri Mesut Altan, Komisyon Sekreteryasından Sorumlu Mustafa Eröğüt, şartname alan şirket yetkilileri ile Beşiktaş 6. Noteri Vekili Celal Işık katıldı. Salonda TFF Yönetim Kurulu üyeleri ve Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, kulüp temsilcileri, çok sayıda basın mensubu bulundu.

İhale öncesinde, teklifler kapalı zarf içerisinde Yayın İhalesi Komisyonu'na ve hazır bulunan notere teslim edildi. İhaleye Digiturk ve Turkcell Superonline teklif verdi. İhaleyi D Paketine yıllık 590 milyon Amerikan Doları bedel teklif veren Digiturk kazandı.

Demirören: Tarihi bir gün

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Süper Lig ve TFF 1. Lig'in yayın haklarıyla ilgili yapılan ihale sonucunda Türk futbolunun önünün açık olduğunu söyledi. Demirören, bu sezon kulüplerin toplam 360 milyon artı KDV aldığını vurgulayarak, "2017 Haziran ayından itibaren 500 milyon dolar artı KDV; dolar bazında baktığınızda yüzde 20 gibi bir artış oldu. Bu da çok büyük bir rakam ama mühim olan Türk futbolunun bu rakamı çok olumlu ve faydalı bir şekilde kullanması. Burada kulüp başkanlarımıza çok büyük işler düşüyor. Bu para sonsuz gelen bir para değil, ona göre harcamaları gerekiyor" dedi. Ekonomik dağılımda Türk futbolunun altıncı sırada bulunduğunu ancak futbol kalitesi olarak henüz bu noktalara gelemediğini anlatan Yıldırım Demirören, "Demek ki bizim sadece ekonomik değil, futbol olarak da buralara gelmemiz gerekiyor. Bu da kulüplerimizin geliri düzgün kullanması ve altyapıya vereceğimiz önemle yapılır. Bugün ta-

rihi bir gün, bunu çok iyi değerlendirebilirsek kulüplerimizin ve Türk futbolunun önünün çok açık olduğunu söyleyebilirim'' şeklinde konuştu.

Türk futbolunun bir aile olduğunu kaydeden Demirören, ''Tabiî ki bu ailenin içerisinde kendi aramızda üzülmeler olacak ama hepimizin ortak menfaati Türk futbolunun bir araya gelmesidir. Kulüpler Birliği Başkanı Göksel Gümüşdağ ile de çok iyi bir anlayış içerisindeyiz. Tabiî ki değerli komisyona da teşekkür ediyorum. Beş firma bu işle ilgilendi, ciddi zaman harcadı. Şartlar iki firmanın katılımına yol açtı. Tekrar hayırlı olsun diyorum'' ifadelerini kullandı.

Gümüşdağ: Yüzde 50'ye yakın artış olacak

Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Göksel Gümüşdağ ise ihaleyi kazanan Digiturk'ü tebrik ederek, şunları söyledi: ''Özellikle komisyon başkanımız Hüsnü Güreli'nin bize çok katkısı oldu. Ona bir daha teşekkür ediyorum. Kulüpler Birliği Vakfı ile TFF birlik-beraberlik içinde bir komisyon oluşturdu ve gece-gündüz çalıştı. Bu çalışmanın ürünü de bugün nihayete erdi. Yaklaşık 600-650 milyon dolar ve hedef rakamı çok şükür ki bugün yakalamış durumdayız.''

İhalenin bittiğini ancak Kulüpler Birliği Vakfı olarak işe yeni başladıklarını belirten Gümüşdağ, ''Yayıncı kuruluşa, ödediği bu paranın karşılığında biz de destek vermeye devam edeceğiz ve futbolun marka değerini her geçen gün arttırmak için ne gerekiyorsa TFF ile birlikte destek vereceğiz. Bugün baktığınızda kulüpler açısından hesaplara göre önümüzdeki yıl Haziran ayı itibarıyla yüzde 50'ye yakın bir artışları olacak. Yani bugünkü gelirin yüzde 47.50 civarı bir artış var. Bu artış bence Türk futbolu için tarihi bir artıştır. Tabiî bu artışları doğru kullanmak, finansal fair play anlayışına uygun kullanmak çok önemli. İnanıyorum ki Türk futbolu için çok önemli bir gün. Bunu Türk futbolu için doğru kullanırsak çok önemli artılar ve değerler kazanırız'' diye konuştu.

Güreli: Türk futbolu için çok önemli

İhaleyi yöneten TFF Başkanvekili Hüsnü Güreli ise Kulüpler Birliği Vakfı ve federasyon olarak ortaya çıkardıkları sinerjiyle çok önemli rakamlara ulaştıklarının altını çizerek, ''Yüzde 50'ye yakın bir artış Türk futbolu için çok önemli. Enteresan bir rakama geldi. Daima mâli disiplin ve denk bütçe üzerinden gitmezsek, bu paranın da sonu yok. Bizim Federasyonumuzun ulusal lisans talimatı da çok açık. Gelirlerimiz giderlerimize eşit olmalı. Bugüne kadar verdikleri hizmetler için Digiturk'e teşekkür ediyorum. Çok uzun yıllardır çözüm ortağımız'' değerlendirmesinde bulundu.

SPOR TOTO'DAN
TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize 2.541 adet
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Miyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI
www.sportoto.gov.tr

Onur Erdem

En büyük kupa koleksiyoncusu

Yaklaşık 40 yıl süren teknik adamlık kariyeri boyunca 50 farklı kupa kazanan, Aberdeen'i Avrupa'nın, Manchester United'ı da dünyanın zirvesine taşıyan Sir Alex Ferguson bu ayın sonunda 75'inci yaşını geride bırakmaya hazırlanıyor. TamSaha olarak yaşayan efsaneyi tebrik ediyor, kendisine uzun ömürler diliyoruz.

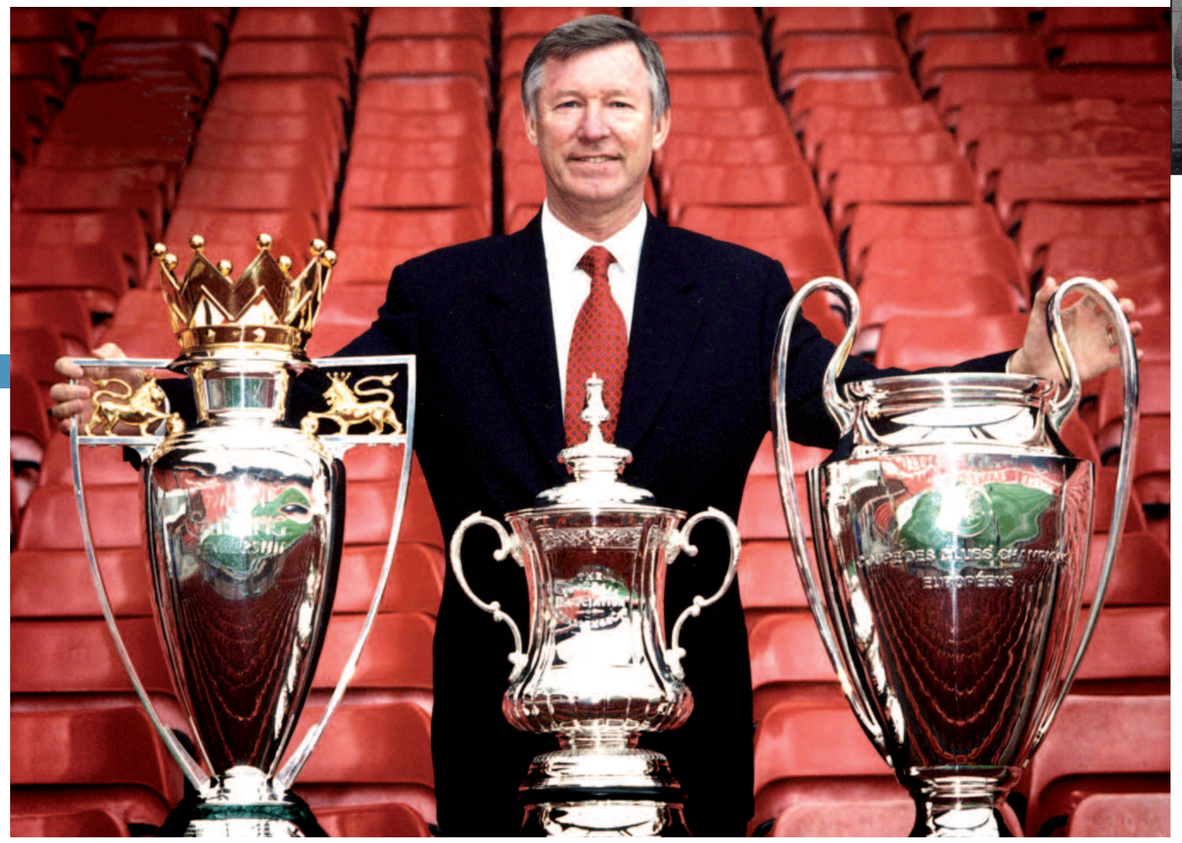

"Futbol dünyasında son 30 yıl içerisinde bir kulüple en çok özdeşleşmiş teknik adam kimdir?" diye bir soru sorulsa herhalde çoğunluğun cevabı "Sir Alex Ferguson" olur. 27 yıl boyunca çalıştırdığı Manchester United'da 38 kupa kazanan ve Kırmızı Şeytanları dünyanın en iyi birkaç kulübünden biri haline getiren Ferguson, sadece bu kulüple özdeşleşmekle de kalmadı, adını futbol tarihine tüm zamanların en iyi teknik direktörlerinden biri olarak kazımayı da başardı.
Ferguson'ın United'dan ayrılıp emekli olması sonrasında geçen üç buçuk seneyse, özellikle Louis van Gaal ve Jose Mourinho gibi marka teknik adamların da seleflerini aratması, Sir'ün kıymetinin belki de daha da artmasına bile yol açtı.
2016'nın son gününde sadece yeni yılın gelişini değil, 75'inci yaş gününü de kutlayacak ve üç çeyrek asrı geride bırakacak olan Ferguson'ın yaptıklarıysa sadece Manchester United'ı dünya futbolunun zirvesine taşımasıyla da sınırlı değil. Kırmızı Şeytanların başına geçmeden evvel Aberdeen'i de Avrupa'nın en iyi takımlarından biri haline getiren Ferguson, futbolculuk kariyerinde de teknik adamlığındaki kadar olmasa bile en azından kendi ülkesinde, önemli bir santrfordu ve 200 küsur kez de rakip fileleri sarsmayı başarmıştı. Efsane isme uzun ömürler dilerken isterseniz gelin bu emsalsiz kariyerinin satırbaşlarını da hep beraber gözden geçirelim.

Genç Alex, futbola başladığı Queens Park takımında. Oturanların sağdan birincisi...

Alex Ferguson, 31 Aralık 1941'de Alexander-Elizabeth çiftinin çocuğu olarak Glasgow'da dünyaya geldi. Adını aldığı babası, bir tersane işçisiydi. Hatta dedesi ve büyük dedesinin mesleği bile buydu. Ailesinin kökeniyse İrlanda'ya dayanıyordu ve İrlanda tarihinin en meşum hadiselerinden biri olan Büyük Kıtlık esnasında İskoçya'ya göçmüşlerdi. Ancak Fergusonlar için zorluklar göçten sonra da devam etmiş ve aile, gemi inşaatı sanayiinin perişan ettiği işçilerden olmaktan öteye gidememişti.
Hatta Alex Ferguson'ın büyükbüyükbabası ile büyük-büyükannesi, iki yıl arayla genç yaşta tüberkülozdan (verem) hayatlarını kaybetmişti ki bu hastalık, zor şartlar altında yaşayan insanlarda çok daha sık görülmekteydi.
Ferguson'ın dedesiyse öksüz ve yetim kaldığında henüz 16 yaşındaydı ve dört kardeşini büyüttüğü gibi daha sonra kendi ailesini kurup baba Alexander Ferguson'ı da yetiştirmeyi başaracaktı.

Futbola ilk adım

Ferguson ailesinin makûs talihini döndürecek kişiyse genç Alex'ten başkası olmayacaktı fakat 16 yaşında İskoçya'nın en eski amatör futbol kulübü olan Queen's Park'ın kapısından içeri adımını attığında muhtemelen kendisi bile önünde uzanan gelecekten bîhaberdi. Çok geçmeden A takım kadrosunda da kendisine yer bulacak olan Ferguson, 15 Kasım 1958'de siyah-beyazlılar adına ilk maçına, Stranraer ile oynanan ikinci lig karşılaşmasında çıkmıştı. Maçı Queen's Park 2-1 kaybetmişti belki ama sağ içte görev yapan Ferguson takımının tek sayısını kaydederek gol yollarında etkili bir isim olduğunu daha o günden belli etmişti.

Rangers'a karşı hat-trick yapan Ferguson, gazetelere yansıyan haberini keyifle okuyor...

Yine de bu parlak başlangıca rağmen futbolculuğundaki ilk yıllar, Ferguson için güllük gülistanlık olmayacaktı. Queen's Park ile çıktığı ilk 31 maçta rakip filelere 20 gol göndermesine karşın takımın banko oyuncularından biri haline gelememişti ve bu durum da kendisini rahatsız etmeye başlamıştı. Sonuçta kulüpteki üçüncü yılını doldurmak üzereyken ayrılma kararı aldı ve St. Johnstone'a transfer oldu. Ne var ki burada da ilk üç yıl işler Ferguson'ın istediği gibi gitmeyecekti. Dönem dönem rezerv takımla maçlara çıkmak zorunda kalan genç oyuncu, bir de yüzünden ağır bir sakatlık geçirmişti ve burnu, elmacık kemiği ve şakağında kırıklar oluşmuş, bunun neticesinde de dört ay futboldan uzak kalmıştı. Sakatlıktan döndükten sonra da kendisini yeniden rezerv takımda bulan Ferguson, futbolla ilgili umutlarını neredeyse tamamen yitirmiş ve Kanada'ya göçmenlik başvurusunda bulunmak için gerekli evrakları toplamaya başlamıştı.

Ibrox'ta tarihi hat-trick

Tam da bu noktada talih dönecekti. Bu kez A takımda başka oyuncuların yaşadığı sakatlıklar nedeniyle Rangers ile deplasmanda oynanacak bir maçta tek-

nik direktörü, Ferguson'a ilk on birde şans vermeyi kararlaştırmıştı. Ferguson bu fırsatı olabilecek en iyi şekilde değerlendirdi ve Ibrox'ta Rangers'a karşı hat-trick yapan ilk futbolcu olmayı başardı, bu sayede takımı da bu zorlu deplasmandan sürpriz bir galibiyetle ayrıldı.
St. Johnstone'da kendisini ispat ettikten bir yıl sonra Dunfermline'a transfer olan Ferguson, bu kulüpte formunun zirvesine çıkacaktı. 1964 yazında geldiği yeni kulübünde özellikle ikinci sezonunda fırtına gibi esen Ferguson, tüm kulvarlarda toplam 45 gole imza atıyordu. Bu gollerin 31'ini de ligde kaydetmiş ve bu sayede gol krallığına da uzanarak o ana kadarki en önemli kariyer başarısını elde etmişti. Bir yıl sonraysa çocukluğunda taraftarı olduğu Rangers'a transfer olarak İskoçya içinde bir futbolcunun gelebileceği en yüksek iki noktadan birine ulaşamış oluyordu. Dahası, Rangers'ın Ferguson için Dunfermline'a ödediği 65 bin pound, o ana kadar iki İskoç kulübü arasındaki en pahalı transfer ücretiydi.
Rangers'ta geçirdiği iki sezonda Ferguson 25 gol kaydetmişti belki ama 1969'daki İskoçya Kupası finalinde takımının yediği mağlubiyet golünde hatası olması neticesinde moral ve form olarak büyük bir düşüş yaşamış, sezon sonunda da Glasgow ekibinden ayrılarak Falkirk'ün yolunu tutmak zorunda kalmıştı. Ferguson, dört sezon geçirdiği Falkirk'te, son sezonunda oyuncu-antrenör görevine de gelmişti. Ne var ki kısa bir süre sonra göreve gelen menajer John Prentice ondan antrenörlük görevini geri alacak, bu karar üzerine de Ferguson Falkirk'ten ayrılarak Ayr United'a, futbolculuk kariyerinin son transferini yapacaktı. Ayr'da geçen tek sezonun ardından da Ferguson futbolculuk yaşantısını noktalıyor ve bu noktadan sonra da asıl hikâye başlıyordu.

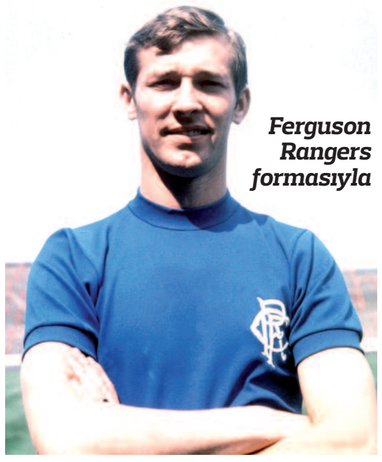

Ferguson Rangers formasıyla

Ferguson ilk menajerlik tecrübesini East Stirlingshire'da yaşamıştı...

East Stirlingshire'da başlayan serüven

Ferguson'ın teknik adamlığa başladığı kulüp, East Stirlingshire olacaktı. Yaklaşık dört ay görev yaptığı takımı ile ikinci ligde üst sıraları zorlamaya başlayan Ferguson, bu sayede St. Mirren takımından ilk transfer teklifini de alacaktı. O esnada St. Mirren ligde East Stirling'in daha gerisinde yer alıyordu belki ama Ferguson, İskoç futbolunun o yıllardaki en önemli teknik direktörü olan Celtic'in patronu Jock Stein ile yaptığı fikir alışverişi sonrasında daha potansiyelli bir kulüp olan St. Mirren'ın teklifini kabul edecekti.
Alt sıralarda aldığı yeni takımıyla da sezonu, 20 takımlı ligde altıncılıkla tamamlayacaktı.
St. Mirren ertesi sezon da altıncı sırada kalırken, 1976-77 sezonunda şampiyonluğa ulaşarak birinci lige yükselecekti. 35 yaşındaki Ferguson, böylece teknik direktörlük kariyerindeki ilk kayda değer başarıyı da elde edecekti. Ferguson, 19 yaş ortalamasına sahip bir takım kurmuştu ve kadrosunda Billy Stark, Peter Weir, Frank McGarvey gibi yakın gelecekte İskoç futbolunda iz bırakacak isimler mevcuttu.
Gelgelelim Ferguson, kurmuş olduğu bu yapının tadını birinci ligde pek fazla çıkaramayacak ve 1977-78 sezonu içerisinde, yönetimle yaşadığı sürtüşmeler neticesinde kariyerinde ilk ve son kez kovulacaktı. St. Mirren kulübü de Ferguson'ı kovan tek kulüp olarak bir bakıma tarihe geçiyordu fakat bugün bu detayı herhalde en son hatırlamak isteyecek olanlar da bizzat St. Mirren'lılardır.
Ferguson, görevine son verilmiş olmasına rağmen, ülkenin en genç ve dinamik takımlarından birini yaratmış olması sayesinde itibarını katlamış durumdaydı ve 1978 yazında da kendisine Aberdeen tarafından teklif yapıldı.
Aberdeen, geride kalan sezonu sürpriz bir biçimde şampiyon Rangers'ın ardından ikinci sırada tamamlamıştı ve bu başarı sonrasında da takımın teknik direktörü Billy McNeill, futbolcuyken efsanesi olduğu Celtic'in başına geçmişti. Aberdeen yönetimi de McNeill'ın yerini doldurmak için Ferguson isminde karar kılmıştı.

Aberdeen ile zirveye

Aberdeen bir önceki sezon ligi ikinci sırada tamamlamıştı belki ama Rangers ve Celtic'in domine ettiği İskoç futbolunda çok zengin bir müzeye sahip oldukları da söylenemezdi. Sadece çeyrek asır önce bir kez lig şampiyonluğu yaşamışlardı. İkişer kez de Federasyon Kupası ile Lig Kupası'nı kazanmışlardı. Bu düzeydeki bir kulübün, teknik adam değişikliği yaşadığı bir dönemde, şampiyonluk mücadelesini yeniden vermesi de pek beklenmiyordu. Nitekim Ferguson yönetimindeki ilk sezonda Aberdeen şampiyonluk yarışına pek dâhil olamayacak ve ligi de dördüncü sırada tamamlayacaktı. İskoçya Lig Kupası'ndaysa Aberdeen finale yükselmesine karşın Rangers'a 2-1'le boyun eğmekten kurtulamamıştı.
Başlangıçtaki bu bocalamaya karşın kalede Jim Leighton, savunmanın göbeğinde Willie Miller ve Alex McLeish, orta sahada Gordon Strachan ve forvette Mark McGhee gibi isimler sayesinde takım çok sağlam bir omurga oluşturmuştu ve bu yapı, Ferguson'ın taktiksel dehâsıyla bir araya gelince, ikinci sezondan itibaren kulüp tarihinin en büyük başarılarına imza atmaya da başlayacaktı. Aberdeen 1979-80 sezonunu, eski hocası Billy McNeill'ın çalıştırdığı Celtic'in bir puan önünde zirvede tamamlayarak tarihinin ikinci şampiyonluğuna ulaşacaktı.
Aberdeen, bundan sonraki iki sezondaysa Celtic'in gerisinde kalarak ligi ikinci sırada tamamladı. Bu sezonların ikincisinde bir de İskoçya Kupası kazandı. 1982-83 sezonundaysa ligi üçüncü sırada bitireceklerdi belki ama Avrupa'da gelecek başarı, kulüp tarihinin en büyük başarısı olacağı gibi, İskoç takımlarının Avrupa arenasında elde ettiği en büyük derecelerden de birisi sayılacaktı.
O sezon ülkesini Kupa Galipleri Kupası'nda temsil eden Ferguson'ın öğrencileri, çeyrek finalinde Bayern Münih'i saf dışı bırakma başarısı gösterdiği turnuvada finale kadar gelmiş ve Real Madrid'in karşısına çıkmıştı.

Aberdeen'le Rangers ve Celtic'in hegemonyasını yıkan Ferguson, takımına bir de Kupa Galipleri Kupası kazandırmıştı

Avrupa'da da rakip tanımıyor

Aberdeen, 11 Mayıs'ta Göteborg'da oynanan söz konusu maçın henüz yedinci dakikasında dev rakibi önünde Eric Black'in golüyle 1-0 öne geçtiyse de ilk çeyrek saat dolmak üzereyken Juanito'dan gelen penaltı golüne engel olamamıştı. Bundan sonra 90 dakikanın sonuna kadar rakibiyle başa baş bir oyun ortaya koyan İskoç temsilcisi, normal sürenin 1-1 bitmesinin ardından geçilen uzatmalardaysa John Hewitt ile bir gol daha bularak kupayı İskoçya'ya getirmeyi başaracaktı. Aberdeen böylece Celtic ve Rangers'tan sonra Avrupa'da kupa kazanan üçüncü İskoç takımı oluyordu. Üstelik kırmızı-beyazlılar, günümüzde de Avrupa'da kupa kazanan son İskoç ekibi olma özelliğine sahip.
Aynı yılın sonunda, Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonu Hamburg'a karşı oynanan Süper Kupa mücadelelerindeyse Aberdeen ilk maçta rakibiyle deplasmanda golsüz berabere kalıyor, ardından da kendi evindeki rövanşı 2-0 kazanarak bu kupayı şu ana dek müzesine götüren tek İskoç takımı olma onuruna erişiyordu. Ferguson'ın öğrencileri, 1982-83 sezonunda ayrıca İskoçya Kupası'nı da bir kez daha kazanmışlardı.
Ertesi sezon, Aberdeen bu başarısını tekrarlamak için de var gücüyle mücadele edecekti. Ancak bu kez yarı finalde Porto engeline takılacaklardı. Fakat bu sefer de önceki sezonun aksine yurtiçinde muzaffer olacaklar ve hem ligi hem de kupayı kazanacaklardı.

John Stein ve Alex Ferguson... İki efsane yan yana...

1984-85 sezonunda ligde bir kez daha şampiyonluğa ulaşan Aberdeen, bir sonraki sezonsa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda çeyrek finale gelecek fakat bu turda Göteborg'a 2-2 ve 0-0'lık skorlarla elenecekti.
Öte yandan aynı dönemde Ferguson, İskoçların büyük teknik direktörü Jock Stein'ın millî takımdaki yardımcılığı görevini de üstlenmişti. Ancak Stein, 10 Eylül 1985'te deplasmanda Galler ile oynadıkları Dünya Kupası eleme maçında geçirdiği kalp krizi sonrasında hayatını kaybediyordu. Bu elim olay sonrasında Ferguson geçici olarak millî takım teknik direktörlüğü görevine de getirilecek ve kıtalararası play-off'ta İskoçya'nın Avustralya'yı elemesiyle birlikte takımını 1986 Dünya Kupası'na da taşıyacaktı. Meksika'daki turnuvada da Ferguson takımın başındaydı fakat ilk turda Federal Almanya, Danimarka ve Uruguay gibi zorlu rakiplerle aynı gruba düşen İskoçya; Danimarka ve Federal Almanya'ya tek farkla kaybediyor, Uruguay ile de golsüz berabere kalınca erkenden elenmekten kurtulamıyordu.

Old Trafford'a uzanan yol

Turnuva sonrasında millî takımdaki görevini bırakan Ferguson, Aberdeen'deki işine kaldığı yerden devam etmekteydi. Takım bir önceki sezon İskoçya Kupası'nı ve Lig Kupası'nı kazanmıştı ve yeni sezonda da Rangers ile Celtic'in yanında yine şampiyonluğun en güçlü üç adayından biri konumundaydı. Ancak Kasım ayında gelen bir teklif, sadece kendisinin kariyerinde yeni bir sayfa açmasına yol açmayacak, Ada futbolunun, hatta belki de dünya futbolunun önemli kırılma noktalarından birini teşkil edecekti.
Tarihinin en kötü sezon başlangıçlarından birini yaşamakta olan Manchester United, bunun neticesinde teknik direktör Ron Atkinson ile yollarını ayırmış ve çareyi, Alex Ferguson'ı takımın başına getirmekte bulmuştu. Ferguson da Ada'nın en büyük kulüplerinden birinden gelen teklifi geri çevirmeyecekti. Ancak İskoç çalıştırıcının işi hiç de kolay olacağa benzemiyordu zira Atkinson'dan görevi devraldığında United, 22 takımlı ligde 21. sırada yer alıyordu. Nitekim göreve geldikten iki gün sonraki ilk maçında da takımı deplasmanda Oxford United'a 2-0 mağlup olacaktı.
Yine de bundan sonra az çok toparlanan Kırmızı Şeytanlar, ligi küme düşme korkusundan uzak bir biçimde 11'inci sırada tamamladı. Ertesi sezonda beklentilerin çok üzerinde bir performans ortaya koyan United, yıllar sonra ilk defa şampiyonluk mücadelesi verecek fakat Liverpool'un gerisinde ligi ikinci sırada tamamlayacaktı. Ne var ki bu performans kalıcı olmuyor ve bir sonraki sezon United yeniden 11'inci sıraya geri dönüyordu. Ferguson da ciddi biçimde tartışılmaya başlamıştı.

Edwards'a çok şey borçlu

1989-90 sezonu, United adına ligde işlerin daha da kötüye gidişine sahne oluyordu. Takım ligi 38 maçta sadece 48 puan toplayıp 13. sırada bitirmişti. Neyse ki Ferguson'ın imdadına, Crystal Palace'ı yenerek kazandıkları Federasyon Kupası yetişmişti. Tabiî aslında, United Başkanı Martin Edwards'ın ne olursa olsun hâlâ kendisine güvenmesi ve artan baskılara rağmen onunla yola devam etmekte ısrarcı olması Ferguson için bir can simidi olmuştu.
1990-91 sezonu, Heysel faciası sonrasında UEFA'nın İngiliz takımlarına uyguladığı beş yıllık ambargonun kalkmasının ardından gelen ilk sezon olma özelliğini de taşıyordu. Bu sayede Manchester United da Kupa Galipleri Kupası'nda boy gösterme fırsatını yakalamış ve finalde Barcelona'yı Mark Hughes'un golleriyle 2-1 mağlup ederek

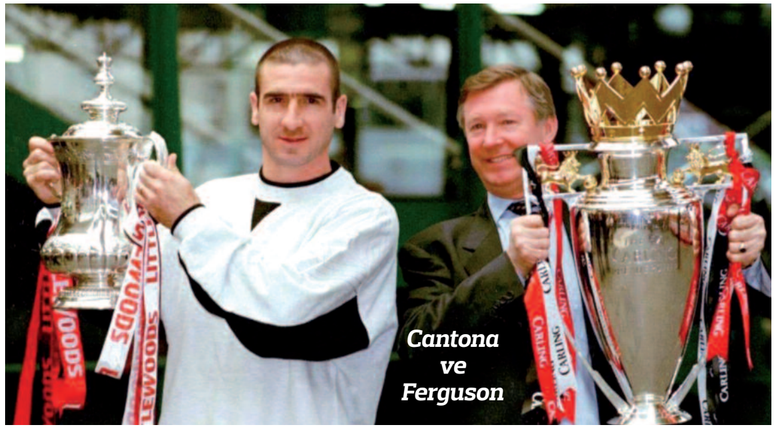
Cantona ve Ferguson

ambargonun ardından Avrupa'da kupa kazanan ilk İngiliz ekibi olmuştu. Ligdeyse Kırmızı Şeytanlar sezonu altıncı sırada bitirdiyse de Avrupa'da elde edilen zafer, Ferguson'ın kredisini biraz daha uzatmıştı.
Ertesi sezon, United şampiyonluk yolunda uzun süredir olmadığı kadar iddialıydı. Kalede Peter Schmeichel, savunmada Denis Irwin, Steve Bruce ve Gary Pallister, orta alanda Paul Ince, Bryan Robson ve Lee Sharpe, ileride de Brian McClair ve Mark Hughes takımın değişmez isimleri haline gelmişti ve bu oyuncuların hemen hepsi de formlarının zirvesindeydi. Üstelik 18 yaşındaki Ryan Giggs de son dönemlerin en heyecan verici yıldız adayı olarak takıma girmeye başlamıştı. United uzun süre ligi lider götürecek, sezon ortasına doğru da Kızılyıldız'ı mağlup ederek Süper Kupayı da kazanacaktı. Ancak ligin son haftalarında peş peşe puan kayıpları yaşayan Kırmızı Şeytanlar son düzlük öncesinde Leeds United'a geçilecek ve ikincilikle yetinecekti. Nottingham Forest'ın elinden alınan Lig Kupası'ysa >sezonun tek tesellisi olacaktı.

Cantona'nın tılsımı

Manchester United, 1967'den beri hasret kaldığı lig şampiyonluğunu avucunun içinden kaçırmıştı belki ama bu sezon, Ferguson'a, yapbozdaki eksik parçayı bulması adına da hayli yol gösterici olacaktı. Şampiyon olan Leeds United'ın, sezon arasında Fransa'dan transfer ettiği Eric Cantona, Ferguson'ı çok etkilemişti ve gelecek planlarında ilk sırayı da Fransız oyuncuyu Old Trafford'a getirmek yatıyordu. Neticede, yaz transfer döneminde olmasa da Kasım sonuna doğru Cantona, Manchester United'a imzayı atıyordu. Bu transferin de yarattığı pozitif ivmeyle United bu kez işi çok daha sağlama alacak ve sezon sonunda da 26 yıllık şampiyonluk özlemini nihayet sona erdirecekti.
1993-94 sezonu, Şampiyonlar Ligi ön elemesinde Galatasaray'a elenilmesinin şokuyla başladıysa da ligde United yine rakip tanımayacak ve fazla zorlanmadan şampiyonluğa ulaşacaktı. Hatta Federasyon Kupası'nın da kazanılmasıyla takım duble yapmıştı. Bir sonraki sezon Blackburn Rovers'ın sürpriz şampiyonluğuna sahne olduysa da United bunun ardından iki peş peşe şampiyonluk daha kazanacaktı. Bu şampiyonluklarda David Beckham, Paul Scholes, Gary Neville, Nicky Butt ve Phil Neville gibi Ferguson'ın altyapıdan takıma kazandırdığı gençlerin payıysa altı çizilmeden geçilmemesi gereken çok çok önemli bir detaydı. 1996-97 sezonunda gelen söz konusu dördüncü Ferguson şampiyonluğuysa Old Trafford'da hayli buruk kutlanacaktı zira sezonun bitimiyle birlikte Eric Cantona futbolu bırakma kararı alacaktı.

Duraklamalarda gelen mucizevi zafer

Cantona'nın yokluğundaki ilk sezonda Kırmızı Şeytanlar ister istemez bocalayacak ve ligde zirveyi de Arsene Wenger'in Arsenal'ine kaptıracaktı. Ancak forvette bir araya getirilen Andy Cole-Dwight Yorke ikilisi ve bu isimlerin Teddy Sheringham ve Ole Gunnar Solskjaer ile yedeklenmesi sayesinde United belki de eskisinden de güçlü hale gelecekti. Nitekim takım 1998-99 sezonunda sadece ülkesinde ligi ve kupayı kazanmakla kalmayacak, Şampiyonlar Ligi'nde de Bayern Münih'e karşı oynanan unutulmaz finalde, duraklama dakikalarında Sheringham ve Solskjaer'in art arda attığı gollerle rakibini 2-1 mağlup ederek 1968'den sonra

Ferguson'ın gençleri Cantona ve Keane'in arasında...

Ferguson'a Sir unvanını kazandıran 1999 zaferi

ikinci kez Avrupa'nın en büyüğü olacaktı. Manchester United ayrıca bir sezonda üç büyük kupayı birden kazanma başarısını gösteren ilk ve bugüne kadarki tek İngiliz kulübü oluyordu. Bu başarıdan kısa süre sonra Ferguson "Sir" unvanıyla da ödüllendirilecekti. Manchester United, bundan sonraki iki sezonda da ligde şampiyonluğa uzanarak 1920'lerde Huddersfield Town ve 1930'larda Arsenal'den sonra İngiltere'de bunu başaran üçüncü takım olacaktı. 2002'de şampiyonluk bir kez daha Arsenal'e kaptırıldıysa da bir sonraki sezon United tekrar ligin zirvesindeydi. Öte yandan zamanın ilerlemesiyle birlikte, Ferguson'ın ilk şampiyon jenerasyonu da neredeyse tamamen değişmişti. Takımda artık Ruud van Nistelrooy, Rio Ferdinand gibi rekor ücretle transfer edilen yıldızlarla Cristiano Ronaldo ve Wayne Rooney gibi geleceğin süperstar adayları göze batmaktaydı. Ancak takım 2003-2006 arasındaki dönemde önce Arsenal, sonra da Chelsea'nin gerisinde kalacaktı. 1993-2003 arası 11 sezonda sekiz zafer yaşayan Kırmızı Şeytanlar için bu pek de alışıldık bir durum değildi. Fakat 2006-2009 arasında özellikle Ronaldo-Rooney ortaklığının müthiş bir grafik yakalamasıyla birlikte United yeniden alıştığı zirveye geri dönüyor ve peş peşe üç şampiyonluk daha yaşıyordu.

Şampiyonlar Ligi'nde ikinci zafer

Daha da önemlisi, Manchester United 2007-2008 sezonunda Şampiyonlar Ligi'nde finale kadar gelecek ve burada da Chelsea'yi penaltılarla geçerek bu kupayı Ferguson yönetiminde ikinci, tarihinde de üçüncü kez müzesine götürecekti. Kırmızı Şeytanlar 2009'da da bu başarıya çok yaklaşacak fakat bu kez finalde Barcelona'ya kaybedecekti. Cristiano Ronaldo'nun 2009 yazında dünya transfer rekorunu kırarak Real Madrid'e gitmesi, United'ın gücünü elbette büyük ölçüde azaltmıştı. Bunun da etkisiyle United, 2009-2010 sezonunu Chelsea'nin 1 puan gerisinde ikinci sırada bitirecekti. Fakat Ferguson bir defa daha takımı güçlü bir şekilde ayağa kaldırmayı başaracak ve 2010-11'de yeniden şampiyonluğu kucaklayan taraf olacaktı. Şampiyonlar Ligi'ndeyse iki yıl önce olduğu gibi yine finalde Barcelona engeline takılınmıştı. Sonraki sezon ise belki de futbol tarihinin en unutulmaz lig finallerinden biri yaşanırken Manchester City, son saniyede bulduğu golle ezeli rakibinin önünde averajla mutlu sona ulaşıyordu. Fakat Ferguson yine yılmıyor, 2012-13 sezonunda Manchester United'a kendi dönemindeki 13. lig şampiyonluğunu kazandırıyordu. Bu aynı zamanda efsane teknik adamın eşsiz kariyerindeki son zaferdi zira Ferguson, sezon bitiminde emekliye ayrılacaktı. 1986'da Manchester United'da göreve başladığında Kırmızı Şeytanların yedi şampiyonluğu bulunmaktaydı. Liverpool 16 şampiyonlukla bu alanda rakipsizdi ve onları da sekizer şampiyonlukla Everton ve Arsenal takip etmekteydi. United anca Aston Villa ile birlikte piramidin dördüncü basamağını paylaşmaktaydı. 2013'te emekli olduğundaysa Manchester United, 20 defayla en çok şampiyonluk yaşayan İngiliz takımı olmuştu. Liverpool 18'de kalmış, Arsenal ise anca 13'e kadar gelebilmişti. Bir kulübün çehresi daha ne kadar değiştirilebilirdi ki? Tabiî tüm kariyerine bakıldığında iki Şampiyonlar Ligi, iki Kupa Galipleri Kupası, iki Süper Kupa, bir Kıtalararası Kupa, bir Dünya Kulüpler Kupası, biri alt kategoride olmak üzere 18 lig şampiyonluğu, dokuz ulusal kupa, beş lig kupası ve 10 da Community Shield ile birlikte tam 50 farklı kupa kazanan bir teknik adam için bu belki de gayet olağan bir işti!

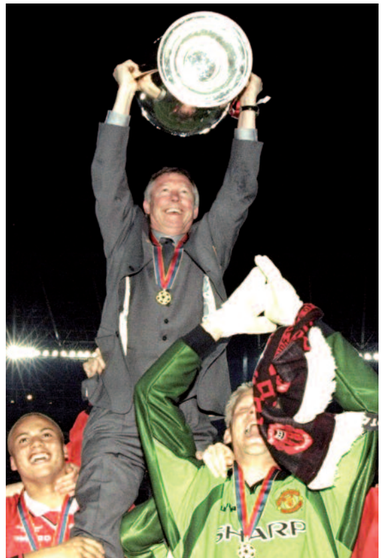

Milan'da gençlik ateşi

Bir süredir hem Serie A'da hem de Avrupa'da varlığını fark ettirmeyi unutmuştu AC Milan. Önce eldeki yıldızlar maddi zorluklar sebebiyle satıldı, yerine gelenler ise onları mumla arattı. Fakat tarihe sağlamca tutunabilmiş her kulüp gibi Milan da bu krizden çıkmanın yolunu bulmuş gibi görünüyor.

Mustafa Akkaya

AC Milan son kez bir Şampiyonlar Ligi maçına çıktığında takvimler 11 Mart 2014'ü gösteriyordu. Üstelik elenmeleri de pek zor olmamıştı. Atletico Madrid'e San Siro'da 1-0 kaybettikleri maçın rövanşında 4-1'le hezimete uğruyorlardı. Diego Simeone'nin ekibi de bir zamanlar kırmızı-siyahlılar kadar olmasa bile adından söz ettiren bir kulüptü ancak yıllardır ortalıkta yoktu. Nitekim o buhrandan çıkmayı doğru oyuncuları keşfederek ve tabiî ki yetenekli bir teknik adam öncülüğünde başardılar. Milan son kez Serie A'yı zirvede bitirdiğinde ise 2011 Mayıs'ını yaşıyorduk. O günlerde Nesta, Thiago Silva, Seedorf, Gattuso, Ibrahimovic ve daha nice yıldız ismin hâlâ yer aldığı kadro, ezeli rakip Inter'in beş yıllık hegemonyasına son veriyordu. Sonrasında iyice su yüzüne çıkan finansal güçlükler sonucu önce bu isimler yolcu edildi ve yerleri dolmayınca zirve o günden beri tamamen Juventus'a kaptırıldı. 2006'daki şike skandalı sonucu küme düşürülen ve bunun yaralarını henüz yeni yeni sarabilen Juventus, vefalı oyuncuları ve yeni bir stadyumun öncülüğünde eski gücüne kısa sürede kavuşabilmişti.

Son zamanlarda Milan'ın da benzer bir çıkmaza girdiği ortada. Futbolcu performansını belirgin biçimde artırmasıyla ünlü sağlık merkezi Milan Lab bile artık iyice yaşlanmış kadroyu canlandırmaya yetmiyordu. Nitekim 2012 yazında Gattuso ve Seedorf'un da içinde bulunduğu yaşı ilerlemiş birçok isim, yüksek ücretleri de düşünülerek yolcu edildi. Tribünler elbette onların yerine başka yıldızların gelmesini isterdi ancak örneğin Thiago Silva'nın yerine Zapata'nın alınması pek kimseyi tatmin etmedi. Öte yandan Berlusconi'nin kulübü satacağı dedikoduları çıkıyor, San Siro'nun yerine yeni bir stadyuma taşınma projesi sık sık gündeme gelip kısa sürede rafa kalkıyordu. Kısacası kulüp bir anlamda kördüğüm olmuştu ve en uygun çare özkaynaklara yönelmek olarak görünüyordu.

Milano'nun gençleri

1980'lerin başında İtalya futbolu tıpkı 2006'daki gibi bir şike skandalıyla sarsılmıştı. Ortaya saçılan kirli çamaşırlar sonucu Milan, Serie B'ye düşürülmüş, ilk denemede geri dönmeyi başarmış, sonrasında tekrar küme düşmüştü ve ertesi sezon nihayet Serie A'ya demir atabilmişti. Başka bir deyişle asansör takıma dönüşen kırmızı-siyahlılar, haliyle finansal olarak da güç kaybetmişti. Bu noktada genç oyunculara yönelmekten başka çare yoktu. Nitekim Baresi, Maldini, Albertini ve Costacurta gibi isimler bu dönemde A takıma girmeye başladı. Ardından Berlusconi'nin yatırımları ve Sacchi'nin o dönem için devrim niteliği taşıyan taktikleri sonucu kulüp büyüdü ve elitler arasına girdi.

35 yıl önceki kadar zorlu olmasa bile Milan bugün de mecburen gençlik ateşiyle ısınabildiği benzer bir dönemden geçiyor. Özellikle Sassuolo ve Juventus maçlarında öne çıkan Donnarumma ve Locatelli gibi genç isimlerin bir anda parlaması tesadüf değil. Bu konuda en azından 2008-2014 yılları arasında genç takımlar adına görev yapan eski efsanelerden Filippo Galli'ye hak verebiliriz. 2013 yılının başlarında Milan İkinci Başkanı Adriano Galliani, Galli'den tek bir sorunun cevabını bulmasını ister. İki isim de Milan'ın artık Avrupa'nın diğer elitleriyle transfer pazarında yarışamayacağının farkındadır.

Hal böyleyken Galliani'nin merak ettiği şey, Milan'ın neden bu kulüplerden bazılarının yapabildiği gibi kaliteli oyuncular yetiştiremediğidir.

Filippo Galli'nin geçmesi gereken sınav tek sorudan oluşsa bile cevap aslında bir doktora tezinden farksızdı. Bunun üzerine kıta genelinde bir keşif gezisine çıkmakta gecikmedi. İlk durağı artık ürettiği yetenekli isimleri 5 yaşındaki bir çocuğun bile bir çırpıda sayabildiği Barcelona'nın La Masia'sı oldu. Ardından Ajax'ın altyapı merkezini yerinde gözlemlemek adına Amsterdam'da birkaç hafta harcadı. Son olarak Manchester United ve Real Madrid'e de uğramayı ihmâl

Locatelli

Filippo Galli

18 yaşındaki Gianluigi Donnaruma, 16 yaşından beri Milan gibi dev bir takımın kalesini koruyor

etmedi. *"Neyi doğru yaptıklarını öğrenmek istedim. Günün sonunda Milan'da ne yapmamız gerektiğine dair net bir fikrimiz oluştu"* diyerek bu çalışmalardan aldığı verimi vurguladı Galli.

Sonuç olarak Milan'ın altyapı sisteminde nasıl bir devrime imza atabileceğine dair rapor hazırlayarak Galliani'ye sundu. Belgelerin arasında Pep Guardiola, Marcelo Bielsa ve Cesar Luis Menotti gibi isimlerin de konuya nasıl yaklaştığını anlatan kısımlar mevcuttu. Aslında genç oyuncu yetiştirme konusunda kapsamlı ve evrensel doğruların olduğunu ortaya koyan Galli, bunun her kulübün tarihi ve kimliği doğrultusunda çeşitlendirilmesi gerektiğini de Milan adına savundu. Ona göre teknik, taktik, atletik ve psikolojik etmenlerin bu zemin üzerinde birleştirilmesi temel bir gereklilikti: *"İşimiz oyuncuya sadece teknik kazandırmak değil, bundan çok daha değerli. Genç isimlerin gelişmesi adına uygun ortamı hazırlamak durumundayız. Sadece bir profesyonel olmak yeterli değil, aynı zamanda Milan oyuncusu olmayı onlara öğretmek zorundayız."* Galli'nin La Masia'da görüp Milan'da hayata geçirdiği yöntemlerden en önde geleni, her yaş grubunun A takımla aynı sistemi uygulaması ve aynı oyun tarzını benimsemesi oldu. Bu doğrultuda tüm antrenörleri, psikologları ve medikal ekibi her Pazartesi toplayarak o haftanın aktivite planını masaya yatırdı. Genç takımlarda öncelikli felsefenin maç kazanmak değil, çok yönlü oyuncu yetiştirmek olduğunun altını sıklıkla çizdi ve bu noktada adeta bir öğretmen tavrına büründü. Juventus'u 1-0 mağlup eden kadroda yer alan Donnarumma, Romagnoli, Suso ve Niang gibi isimlerin tamamı 22 yaş altında ve Galli'nin projesi doğrultusunda yetişmiş isimler. Tıpkı galibiyet golünü atan 18'lik Manuel Locatelli gibi... Galli'nin Milan'a kazandırdığı bu yeni sistemin elbette A takım teknik direktörünün aklındaki anlayışla bire bir uyuşması temel bir gereklilik. Locatelli de buna güzel bir örnek teşkil ediyor. *"Montella dinamik ve oyunun her anını okuyabilen bir orta saha oyuncusu istiyordu. Locatelli'de bu ihtiyacı giderebilecek teknik, taktik ve mental özellikler mevcut."* Galli'nin bu sözlerinden Milan'ın eksiklerini kapatabilmek adına öncelikle kendi gençlerine yöneldiğini, bunu teknik direktörle işbirliği içinde halledebildiğini ve hiç de fena bir iş çıkarmadığını anlamak mümkün. Elbette Milan'ın genç takımlarında parlayan her yeteneğin A takıma girme garantisi yok. Şu ana dek azımsanmayacak derecede bir değişime imza atan Galli'nin hedefi her sezon bir veya iki oyuncuyu San Siro'nun çimlerine çıkarabilmek ki, söylemesi kolay olduğu kadar aşması zor bir hedef aslında. Bu amacın önünde sonunda Montella'nın uygulamak istediklerine bağımlı olduğunun da farkında Galli.

Yeni ufuklar

İtalyanların her daim futboldaki taktiksel devinimin önemli bir parçası olduğunu söyleyebiliriz. Farklı düşünebilen ve yenilik denemekten kaçmayan teknik adamların varlığı bunun en büyük kaynağı. Massimiliano Allegri ve Antonio Conte gibi son yılların gözde isimlerinin henüz 50 yaşını bile doldurmamış oluşu, bu pozitif akımı geleceğe taşıyan bir işaret. Milan Teknik Direktörü Vincenzo Montella'nın da bu ikilinin yanına adını yazdırmak için çok çalıştığı gerçek.

Henüz 42 yaşındaki Montella, geçici Roma görevinin ardından ilk teknik adamlık deneyimini 2011'de Catania ile yaşamıştı. Takımı orta sıralarda tuttuktan sonra asıl sıçrama yapacağı Fiorentina'ya geçti ve ekibin çoğu yeni isimlerden oluşmasına rağmen henüz ilk sezonunda Mor Menekşeleri dördüncü sıraya taşıdı. Üstelik ligin son haftasında Milan'ı geçerek üçüncülüğü dahi elde edebilirdi. Sonraki iki sezon sonunda ligdeki yeri değişmese de sırasıyla bir Coppa Italia finali ve Avrupa Ligi yarı finali tecrübe etti Montella. Geçen sezonki Sampdoria deneyimi başarısız geçse bile onun Fiorentina'daki yenilikçi ve dinamik anlayışı, Milan'a giden yolu açıverdi. Ünlü meslektaşı Ancelotti de onu Chelsea günlerinde sıklıkla ziyaret eden Montella'nın öğrenme konusundaki açlığını ve hırsını göz ardı etmiyordu.

Değişime uğramış bir altyapı sistemi ve yenilikçi bir teknik adam başlı başına olumlu gelişmeler olsa bile henüz bu iki daldaki meyvelerin olgunlaşmasını beklemek gerek.

Zira isminiz Guardiola değilse ve Barcelona'da çalışmıyorsanız bu durum her zaman çabuk gerçekleşmeyebiliyor. İşleri biraz hızlandırmak adına kulübün finansal anlamda da bir yenilenmeye ihtiyacı vardı ki, en olası senaryo bu gibi görünüyor. Nitekim Berlusconi'nin şirketi tarafından yapılan açıklamaya göre kulüp 740 milyon euro karşılığında Çinli bir konsorsiyuma satılıyor. Üstelik bu tutar, 220 milyon euroları bulan borçların ödenmesini de içeriyor ve bu yılın sonunda anlaşmanın tamamlanması planlanıyor.

Finansal Fair Play kurallarını hesaba katarsak Milan'ın bir anda transfer piyasasının en güçlü aktörleri arasına girmesini bekleyemeyiz. Fakat yine de son yıllardaki çekingenliğin azalmasını ummak da yerinde olabilir. Bu noktada Montella'ya ciddi bir iş düşüyor çünkü Galli'nin gençlik projesini ve yıldız transferleri çok dengeli biçimde yönetmesi şart. Üstelik kimi taraftarların bu el değiştirme sonrası çekindiği üzere bunu yaparken Milan'ın kimliğinden de ödün vermemesi gerekiyor. Tüm bunlar 1-2 yıl içerisinde yol alabilecek gelişmeler değil ve elbette Juventus gibi eskisinden bile daha güçlü hale gelmiş bir rakip ligin sürekli zirvesinde yer alıyor. Kısacası ciddi bir değişimin içinde yer alan Montella'nın buna sadece ayak uydurması yeterli olmayacak. Genç teknik adam aynı zamanda taktiksel anlamda da en azından rakibi Allegri'den daha yaratıcı çözümler üretmek zorunda.

Vincenzo Montella

Milan bugün kesinlikle 1980'lerde olduğu kadar kötü bir durumda yer almıyor. Yine de krizden çıkış yolu, özellikle özkaynaklara yönelim açısından o yıllardakiyle ciddi benzerlik gösteriyor. Filippo Galli'nin girişimleri kulübe parlak isimler kazandırsa da işin büyük kısmı artık Montella'ya düşüyor.

Zira aynı anda gençlere şans verip yeni yıldızlardan faydalanmak, dengeli bir yönetim gerektiriyor. Üstelik tüm bunları yaparken yaratıcı bir anlayış benimsemek ve artan başarı baskısını göğüslemek zorunda. Kısacası Milan kritik bir değişim sürecinden geçerken gençlere olduğu kadar Montella'ya da ciddi bir iş düşüyor.

2016'nın sürprizleri

Sonuna gelmekte olduğumuz 2016'da futbol dünyasında birçok sürpriz yaşandı. Leicester City'nin Premier Lig'de şampiyonluğa uzanması, Portekiz'in EURO 2016'dan zaferle dönmesi, Libertadores Kupası finalinde Atletico Nacional ile Independiente del Valle'nin karşılaşması gibi... Hayretleri en çok zorlayansa, İzlanda'nın Avrupa Şampiyonası'nda çeyrek finale kadar ilerlemesiydi.

Onur Erdem

EURO 2016'da Sürpriz Şampiyon: Portekiz

Portekiz, futbol dünyasına ağırlığını ilk olarak 1960'larda koymuştu. Eusebio, Mario Coluna, Jose Augusto ve Antonio Simoes gibi isimlerle hem Benfica peş peşe Avrupa şampiyonlukları kazanmış hem de Portekiz Millî Takımı dünya üçüncülüğüne uzanmıştı. Ancak o dönemlerde Avrupa Şampiyonası'na sadece dört takımın katılmasının da etkisiyle o jenerasyon, bir Avrupa Şampiyonası'nda boy gösteremişti. 1980'lerin sonunda Portekiz Genç Millî Takımının üst üste iki dünya şampiyonluğu elde etmesiyle birlikte bu oyuncuların en olgun dönemlerini yaşayacakları 1990'lar sonu ve 2000'lerin başı için Portekiz Millî Takımı ile ilgili beklentiler de tavan yapmıştı. Ancak Luis Figo, Manuel Rui Costa, Joao Pinto, Paulo Sousa ve Fernando Couto gibi oyunculardan oluşan ve 'altın jenerasyon' olarak anılan o takım, EURO 96'da çeyrek, EURO 2000'de de yarı final görmekle yetinecekti.

EURO 2004'ün ev sahipliğini Portekiz üstlenmişti. Az önce saydığımız yıldızlardan Figo ve Rui Costa dışındakiler artık millî takımda yer almıyordu, bu iki oyuncuysa 32 yaşına gelmişlerdi. Fakat birkaç hafta önce Şampiyonlar Ligi şampiyonluğuna ulaşan Porto'dan Deco, Maniche, Ricardo Carvalho, Paulo Ferreira gibi isimler millî takıma taze kan olmuşlardı. Dahası, geleceğin en büyük yıldızlarından biri olması beklenen Cristiano Ronaldo da 19 yaşında olmasına karşın artık A millî takımda kendisine yer bulmaktaydı. Fakat bu iddialı kadro, seyirci desteğine de sahip olmasına karşın finalde Yunanistan engeline takılmaktan kurtulamayacaktı.

Yıllar geçtikçe Portekiz yıldızları azalan ve tamamen Cristiano Ronaldo'nun etrafında şekillenen bir takım görünümüne büründü. Bu süre zarfında EURO 2008'e çeyrek, EURO 2012'ye de yarı finalde veda ettiler. EURO 2016'ya gelindiğinde de neredeyse kimse, Portekiz'in geçmişte yaptıklarından daha fazlasını yapabileceğini düşünmüyordu.

Üstelik Portekiz turnuvaya da bir hayli tutuk başladı. İlk maçlarında İzlanda ile 1-1, ardından da Avusturya ile 0-0 berabere kaldılar. Gruptaki son maçlarındaysa Macaristan karşısında adeta ölüp ölüp dirildiler. Maçta Macaristan tam üç kez öne geçti ve Portekiz bu karşılaşmayı kaybetmesi halinde turnuvaya ilk turdan veda edecekti. Ancak üç seferde de beraberliği yakalamayı başaran Portekiz bu maçtan da 3-3'lük skorla bir puanı çıkardı ve üç puanla grup üçüncüsü olarak zor da olsa bir üst tura yükseldi.

Bu kadar bozuk durumdaki Portekiz'e ikinci turda Hırvatistan karşısında da şans tanıyanların çok olduğu söylenemezdi. Fakat 90 dakika boyunca oyunu çok iyi kilitleyen Portekiz maçı uzatmalara taşıyor, burada da son dakikalarda Ricardo Quaresma'nın attığı golle 1-0 kazanarak adını çeyrek finale yazdırıyordu. Çeyrek finaldeyse Portekiz, Polonya engelini 1-1 biten 120 dakika sonrasında penaltılarla aştı.

Futbol kamuoyunu hâlâ ikna edebilmiş sayılmazlardı fakat bir şekilde turları geçmekte, finale doğru ilerlemektelerdi. Yarı finalde de Galler'i 2-0 mağlup ettiler ve böylece 12 yıl sonra, tarihlerinde ikinci kez finale kaldılar. Ne var ki finalde karşılaşacakları taraf, ev sahibi Fransa'ydı ve Fransızlar bir önceki turda son dünya şampiyonu Almanya'yı 2-0'la geçmeyi başarmıştı. Dolayısıyla Portekiz'in yine çok şans tanınan tarafta olduğu söylenemezdi.

Dahası, Portekiz'in her şeyi konumundaki Cristiano Ronaldo da final maçının başlarında sakatlandı ve 25'inci dakikaya gelindiğinde de oyundan çıkmak zorunda kaldı. Kalan 65 dakika içerisinde Fransa'nın, Ronaldo'suz Portekiz karşısında kupaya uzanmaması için artık görünürde hiçbir sebep yoktu. Fakat Fernando Santos'un öğrencileri takım olarak çok iyi bir savunma ortaya koyup Fransa'ya istediği fırsatları neredeyse maç boyunca vermedi. Son dakika içinde Gignac bir şans yakaladı yakalamasına ama onda da vuruşu direğe takıldı ve normal süre golsüz sona erdi.

Yarım saatlik uzatma bölümünün de ilk yarısı golsüz sona ermişti. İkinci yarının başlarındaysa, oyuna 79'uncu dakikada girmiş olan Eder'in ceza sahası üzerinden çektiği şut yakın direk dibinden ağlarla buluşuyor ve Stade de France'ın da büyük bölümü buz kesiyordu.

İşin daha da ilginci, Eder kulüpler düzeyinde kariyerinde dört maçta bir gol ortalamasıyla oynayan, millî takımdaysa o güne kadar 28 maçta sadece üç gol atabilmiş bir isimdi. Kalan süre içinde de Fransızların çabaları skoru değiştirmeye yetmeyince Portekiz, belki de en beklenmedik zamanda ve en beklenmedik biçimde tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğunu elde ediyordu. Hiç kuşkusuz bu, 1992'de Danimarka ve 2004'te Yunanistan'dan sonra Avrupa Şampiyonalarındaki üçüncü sürpriz şampiyonluk hikâyesiydi.

Avrupa Futbolu: Premier Lig'in Zirvesinde Leicester City Var!

Avrupa liglerinde 2016 yılı akıl almaz bir şampiyonluk öyküsüne sahne oldu. Sezon başında Premier Lig'de küme düşme adayları arasında gösterilen Leicester City, sezon sonu geldiğinde ligin zirvesindeydi.
Leicester ligde fırtınalar estirirken Manchester United ve Chelsea gibi devlerin de amiyane tâbirle nal topladıkları bir sezon geçirmeleri, söz konusu sürprizi etkisini belki de bir kat daha arttırıyordu.
Leicester City, 2014-15 sezonuyla birlikte, 10 yıllık bir aranın ardından Premier Lig'e geri dönmüştü. Ancak sicilleri pek parlak sayılmazdı. Burada geçirdikleri son iki sezonda da küme düşmüşlerdi ve 2014-15 sezonu için de başlıca küme düşme adayları arasında yer alıyorlardı. Nitekim 2015'in Nisan ayına gelindiğinde de Tilkiler ligin dibine demir atmış durumdaydı. 29 maçta sadece dört galibiyet almışlar ve 19 puan toplamışlardı. Kümede kalabileceklerini düşünen neredeyse tek bir kişi bile yoktu.
Gelgelelim ne olduysa Nisan ayının gelmesiyle oldu ve Leicester birden atağa kalktı. Kalan dokuz maçından yedisini kazanan Tilkiler, evvelki 29 karşılaşmada aldığından fazla puanı bu son dokuz maçta topladı ve böylece puanını 41'e yükselterek kümede kalmayı başardı. Lâkin bu büyük kurtuluş hikâyesinde hiç şüphesiz çok önemli bir payı olan teknik direktör Nigel Pearson'ın -ki kendisi aynı zamanda Leicester'ı Premier Lig'e de taşıyan isimdi- yeni sezon öncesinde görevine son veriliyordu. Meseleyi iyice bulandıran hususa, Pearson'ın, Leicester'ın rezerv takımında yer alan oğlu James'in, takım arkadaşlarıyla birlikte Tayland'da bir seks kaseti skandalına karıştığı için gönderildiği iddiasıydı. Elbette resmi açıklama bu şekilde yapılmamıştı ama İngiliz tabloid basını da sebep olarak sadece söz konusu noktayı işaret etmekteydi.
Pearson'ın yerine çok geçmeden İtalyan teknik adam Claudio Ranieri getirildi. Fakat Ranieri, birçok soru işaretini de beraberinde getirmişti zira kendisi, başarıları kadar başarısızlıklarıyla da konuşulan bir isimdi. Hatta en son görev aldığı Yunanistan Millî Takımı'nda facia denecek bir performans ortaya koymuş ve EURO 2016 elemelerinde Pire'de Faroe Adaları'na 1-0 kaybettiği maç sonrasında da Yunan Futbol Federasyonu tarafından görevine son verilmişti. Dolayısıyla Leicester-Ranieri beraberliği bir fiyasko habercisi olarak da görülmekteydi. Ranieri'nin sezonu tamamlayabileceğini ve Leicester'ın da kümede kalacağını düşünenler azınlıktaydı.
Leicester sezona ilk altı maçta üçer galibiyet ve beraberlik alarak başladığında da bu genel kanıda pek bir değişiklik olmadı. Sonuçta Tilkiler önceki sezona da ilk beş maçta sekiz puan toplayarak başlamış fakat sonrasında 13 maçta iki puan alarak dibe çakılmışlardı. 2015-16 sezonunda da benzer bir senaryonun gerçekleşmemesi için pek bir sebep olduğu söylenemezdi. Nitekim Leicester yedinci haftada ilk mağlubiyetini kendi sahasında Arsenal karşısında 5-2'lik ağır bir skorla alıyor ve bu maçın ardından da yeniden düşebileceği konuşulan takımlar arasında anılır hale geliyordu. Ancak bu mağlubiyet sanki Leicester'ı daha da ateşleyecekti. Sonraki altı maçında 16 puan kazanan Tilkiler, 13'üncü haftanın sonunda kendilerini Premier Lig'in zirvesinde buluyordu. Artık küme düşme ihtimalini konuşan kalmamıştı. Bu kez yeni moda, Leicester'ın bu noktada ne kadar tutunabileceğini tartışmaya açmaktı. Manchester United, Manchester City, Arsenal ve Tottenham, Tilkilerin hemen gerisindeydi.
Sonraki dört haftada Leicester hanesine 10 puan daha yazdırıp liderlikteki yerini biraz daha sağlamlaştırıyordu. Leicester, Noel sonrasından Ocak ortasına kadar geçen dönemdeyse ciddi bir performans düşüşü yaşayacaktı. Oynadığı beş maçtan sadece birini kazanabilen ve altı puan alan Ranieri'nin öğrencileri, buna karşın zirveden kopmamıştı ve 44 puanla lider olan Arsenal'in sadece averajla gerisindeydi. Bir puan gerilerinde de Manchester City vardı. Fakat hemen bir sonraki hafta Chelsea, Arsenal'e yenilip Manchester City de West Ham United'la berabere kalınca, Leicester, sezon sonuna kadar bir daha kalkmayacağı liderlik koltuğunu yeniden ele geçiriyordu.
26'ncı haftada Arsenal'in Leicester'ı son saniye golüyle 2-1 yendiği maçta zirvede tansiyon iyice yükselecekti. Tilkiler, 53 puanla liderliklerini sürdürmekteydi ama hemen yanı başlarında 51'er puanlı Tottenham ve Arsenal yer almaktaydı. Fakat Leicester, bundan sonraki yedi haftada 19 puan toplayarak rakiplerine şans tanımadı ve en yakınındaki Tottenham ile arasındaki farkı yediye çıkarttı.
Artık herkes, Tilkilerin tüm zamanların en büyük futbol mucizelerinden birini gerçekleştirmesini beklemekteydi ve bunun için geri sayım başlamıştı.
1 Mayıs Pazar günü oynanacak olan Manchester United-Leicester City maçı, uzun süredir sorulan sorunun cevabını verebilecekti. Leicester bu maçı kazanması halinde, bitime iki hafta kala şampiyonluğunu ilân edecekti. Karşılaşma 1-1 sona erdiğinde bu ihtimal gerçekleşmemişti belki ama ertesi akşam oynanacak olan Chelsea-Tottenham maçında Tottenham'ın puan kaybetmesi halinde de Leicester yine muradına erecekti. Nitekim Tottenham 2-0 öne geçtiği maçta bu üstünlüğünü koruyamayıp sahadan 2-2'lik beraberlikle ayrılıyor ve böylece Tilkilerin aylardır sürmekte olan peri masalı gerçeğe dönüşüyordu.
Leicester, Premier Lig'in kurulduğu 1992 yılından beri; Manchester United, Blackburn Rovers, Arsenal, Chelsea ve Manchester City'den sonra şampiyonluğa ulaşan altıncı takım olmuştu.
O güne dek tarihindeki en önemli başarıları, üç kez Lig Kupası'nı kazanmış olmalarıydı. Bunun haricinde ligdeki en iyi dereceleri de tâ 87 yıl evvel elde ettikleri ikincilikti. Takımın genel çizgisiyse "asansör takım" tâbirinin neredeyse tam karşılığıydı zira en üst iki seviye arasında 11 defa düşüp çıkmışlardı.
Böyle bir takımın şampiyonluğa ulaşması da elbette ki futbol tarihinde kendisine apayrı bir sayfada yer bulacaktı. Leicester'dan önce tarihinin ilk şampiyonluğunu elde eden son takımın 1978'de efsane teknik adam Brian Clough yönetiminde zafere ulaşan Nottingham Forest olduğunu da belirtmeden geçmeyelim.
Sonuçta Leicester'ın elde ettiği başarı sadece 2016'da Avrupa futbolunda kulüpler düzeyinde gerçekleşen en büyük sürprizdi. Hatta bu sürprizi sadece 2016 ile sınırlandırmak da onun büyüklüğüne yapılmış bir haksızlık sayılır. Öyle ki söz konusu olay belki de aradan yıllar geçtikten sonra bile unutulmayacak, futbolseverler tarafından kuşaktan kuşağa bir mit olarak anlatılarak aktarılacak bir futbol mucizesiydi.

Güney Amerika Futbolu: Libertadores Kupası Finali

Doğrusunu söylemek gerekirse Güney Amerika futbolu, Avrupa futboluna göre sürprizlere daha açık bir ortama sahip. Bunun sebebi de yıldızı biraz olsun parlayan Güney Amerikalı futbolcuların, Avrupa kulüpleri tarafından transfer edilmesi. Avrupa'da büyük kulüpler yıldız oyuncuları bünyelerinde toplayıp güç dengelerini her geçen gün biraz daha bozarlarken Güney Amerika'daysa yaşanan bu 'budanma' sayesinde takımlar arasındaki güç farkı gitgide azalıyor.

Yine de iyi oyuncularını Avrupa'ya kaptırmak, Brezilya ve Arjantin gibi çok sayıda futbolcu yetiştiren ülkelerden çok Şili, Kolombiya, Uruguay gibi diğer ülkeleri etkiliyor. Evet, Brezilya ve Arjantin'deki kulüpler de Avrupalılar tarafından budanıyor belki ama ellerinde çok fazla iyi oyuncu olduğu için kalanlarla da belli bir seviyenin üzerine çıkabiliyor. Fakat sınırlı sayıda kaliteli oyuncu çıkaran diğer Güney Amerika kulüpleri, bunları da kaptırınca iyice sıradanlaşıyor. Dolayısıyla Güney Amerika'da Arjantin ve Brezilya kulüplerinin kendi aralarındaki güç farkının azaldığı (öyle ki yakın zaman içinde Arjantin'de River Plate'in küme düştüğünü bile gördük) fakat bu kulüplerle Güney Amerika'daki diğer kulüplerin arasındaki makasın da açıldığı bir dönemden geçtiğimizi söylemek daha doğru olacaktır. Zaten Libertadores Kupası'nı da son 24 yılın 21'inde Brezilyalılarla Arjantinliler kazanmıştı. İstisnalarsa Kolombiya'dan Once Caldas, Paraguay'dan Olimpia Asuncion ve Ekvador'dan Deportivo Quito'ydu. Ve evet, bu üç takım da kupayı kazanırlarken finalde bir Arjantin veya Brezilya temsilcisini geçmişti. Bir Arjantin veya Brezilya ekibinin yer almadığı son Libertadores Kupası finaliyse 1991'de Şili'nin Colo Colo ve Paraguay'ın Olimpia Asuncion takımları arasında oynanmıştı. Böylesine bir ortamda Libertadores Kupası finalinde Brezilya ve Arjantin dışından iki takımın karşılaşması, başlı başına bir sürpriz sebebiydi ve 2016'da o sürprizin de gerçekleştiğine tanıklık ettik. Kolombiya'dan Atletico Nacional ile Ekvador'dan Independiente del Valle takımları, favori takımların arasından sıyrılarak adlarını finale yazdırmayı başardı. Kolombiya temsilcisi daha önce 1989'da bu kupayı kazanmış ve 1995'te de final oynamıştı belki ama Ekvador temsilcisinin geldiği nokta daha da hayret vericiydi. Zira Independiente del Valle bırakın Güney Amerika çapında büyük başarılar elde etmeyi, ülkesinde bile kendisini yeni yeni göstermekte olan bir ekipti. Öyle ki, Ekvador birinci liginde bile ilk kez altı sene önce boy göstermişlerdi. Atletico Nacional, turnuvanın ilk turunda gruplarda Huracan, Penarol ve Sporting Cristal'i geride bırakırken ikinci turda statünün azizliğinden yine Huracan'la karşılaştı ve rakibini kupanın dışına itti. Çeyrek finalde bir başka Arjantin ekibi Rosario Central'i eleyen Atletico Nacional, yarı finalde de Sao Paulo'yu devre dışı bırakarak adını finale yazdırdı.

Independiente del Valle ise ilk turda Colo Colo ve Melgar'ı geride bırakarak grubunu Atletico Mineiro'nun ardından ikinci sırada tamamladı. İkinci turda sürpriz bir biçimde son şampiyon River Plate'i eleyen Ekvador temsilcisi, çeyrek finalde de Meksika'dan Pumas'ı saf dışı bıraktı. Yarı finaldeyse Arjantin'in bir diğer büyüğü Boca Juniors'u devirmeyi başaran Independiente del Valle, tarihinin en büyük başarısını elde ederek Libertadores Kupası'nda finale çıktı.

İki sürpriz takımı karşı karşıya getiren finalden gülerek ayrılan tarafsa Atletico Nacional oldu. Eğer kazanan taraf Independiente del Valle olsaydı kuşkusuz sürprizin boyutu birkaç kat daha artmış olacaktı. Ancak Ekvador'daki ilk maçın 1-1 bitmesinin ardından Kolombiya'daki rövanşı tek golle kazanan Atletico Nacional, kupayı müzesine götürmeyi başardı. Üstelik Kolombiya temsilcisinin başarıları bu kadarla da sınırlı kalacağa benzemiyordu. Kıtanın iki numaralı kupası olan Copa Sudamericana'da da boy gösteren Atletico Nacional bu kupada da rakiplerini bir bir devirerek finale yükselmeyi başardı. 30 Kasım ve 7 Aralık'ta iki ayak üzerinden oynanacak finalde Brezilya'dan Chapecoense ile karşılaşacaklardı 30 Kasım'daki maça gelmek için yola çıkan rakipleri elim bir uçak kazasında neredeyse takımın tamamını kaybetti. Belki kupa otomatik olarak onların müzesine gidecek ancak böyle bir kupayı kazandıkları için ne kadar sevinebilirler, orası meçhul.

Yılın En Büyük Sürprizi: İzlanda'nın Çeyrek Final Başarısı

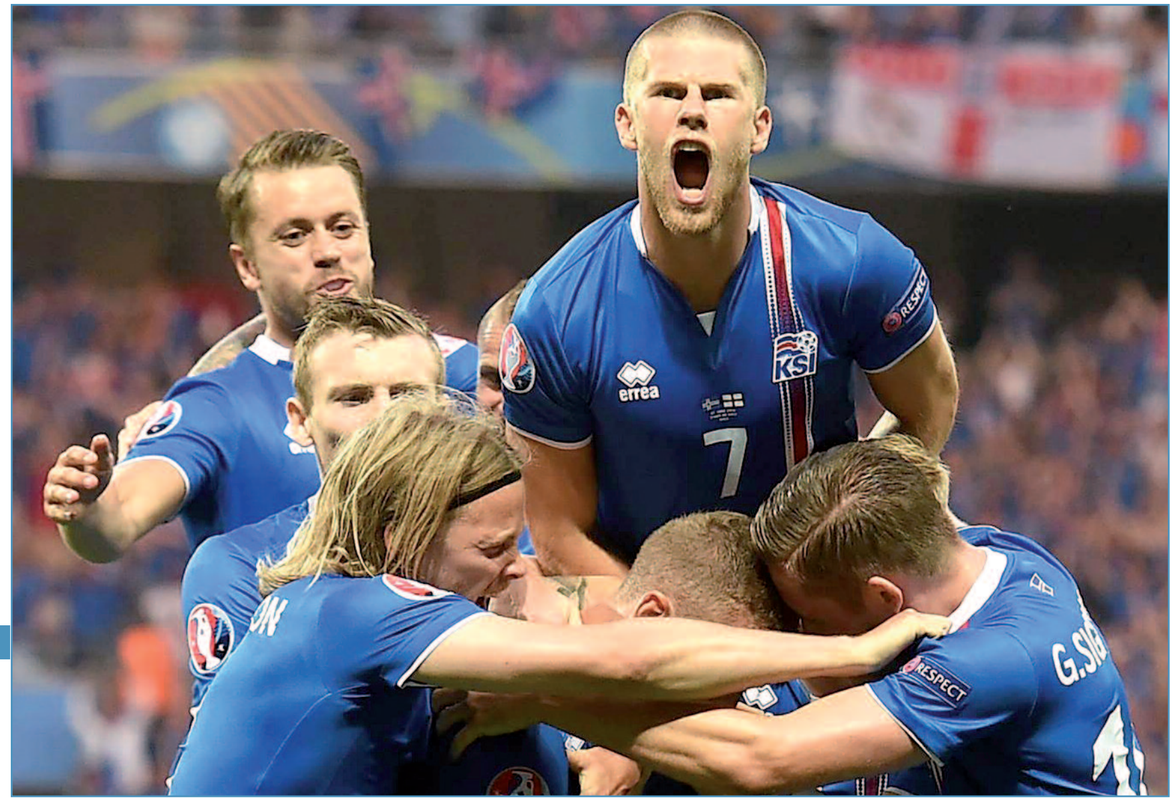

Leicester City kusura bakmasın ama 'Yılın Sürprizi Oscarı' son anda onların elinden kayıp Avrupa'nın en kuzeybatı ucuna gidiverdi. İzlanda Millî Takımı, EURO 2016'ya katılarak zaten başlı başına bir sürprize imzasını atmıştı ama burada da rahat durmayan Viking torunları çeyrek finale kadar ilerleyerek turnuva tarihinin unutulmazları arasına adlarını yazdırdı.

İzlanda, yıllar boyunca Avrupa futbolunun en zayıf halkalarından biri olmuştu. Haliyle böyle bir ülkenin kendisini uluslararası bir turnuvada gösterebilmesi de akıllara dahi gelecek bir şey değildi. Zaman zaman İzlanda'dan önemli futbolcular çıkıp Avrupa'nın büyük liglerinde kendilerini gösterseler de millî takımın Dünya Kupası veya Avrupa Şampiyonası elemelerinde neredeyse hiç şansı olmuyordu. Elbette bundaki en büyük etken, ülkenin nüfusunun 300 bin civarında olmasıydı.

Şeytanın bacağının kırılması yolunda ilk umut verici adımsa, 2011 U21 Avrupa Şampiyonası elemelerinde atılıyordu.

U21 takımı, eleme grubunda Almanya gibi bir markayı geride bırakmayı başarmış ve Çek Cumhuriyeti'nin ardından ikinci sırayı alarak play-off'a kalmıştı. Play-off'ta da İskoçya'yı iki maçta da mağlup eden takım, turnuvada yer alacak sekiz ekipten biri olmaya hak kazanmıştı.

Turnuvada da ilk tur gruplarında bir galibiyet alan İzlanda, yarı finali üçlü averaj neticesinde kaçırmıştı. O turnuvada İzlanda'nın kadrosunda yer alan Birkir Bjarnason, Johann Berg Gudmundsson, Aron Gunnarsson, Kolbeinn Sigthorsson, Alfred Finnbogason ve Gylfi Sigurdsson, EURO 2016'da çeyrek final oynayacak olan İzlanda Millî Takımı'nın da belkemiğini teşkil edecek isimler olacaktı.

İzlanda, bu oyuncuları A millî takıma tam anlamıyla monte ettikten sonra ilk ciddi sınavını, 2014 Dünya Kupası elemelerinde verdi. Sonuç gerçekten de hayli parlaktı. O güne dek büyük bir turnuvaya katılmaya bile doğru dürüst yaklaşamamış olan takım, eleme grubunu İsviçre'nin ardından ikinci sırada tamamlayıp play-off'a kalıyordu. Play-off'ta Hırvatistan'a 2-0 ve 0-0'lık skorlarla elenseler dahi ileri için fazlasıyla umut vermişlerdi. Nitekim beklenen başarı, EURO 2016 elemelerinde geldi. Eleme grubunda Türkiye ve Hollanda'yı geride bırakmayı başaran, bunu yaparken Hollanda'yı her iki maçta da mağlup eden İzlanda, böylelikle grupta Çek Cumhuriyeti'nin ardından ikinci sırayı alarak finallere katılma ve tarihinde ilk kez bir büyük turnuvada boy gösterme hakkını elde etti.

Mucize bu kadarıyla da sınırlı kalmadı. Fransa'daki turnuvada ilk maçında daha sonradan şampiyon olacak Portekiz ile 1-1 berabere kalan İzlanda, ardından Macaristan ile de uzun süre önde götürdüğü mücadeleden 1-1'lik bir beraberlik çıkardı, son maçında da Avusturya'yı 2-1 mağlup ederek grubunda ikinci olarak son 16'ya kaldı. İzlanda'nın ikinci turdaki rakibiyse İngiltere olmuştu.

Her ne kadar İzlanda gerek elemelerde, gerekse turnuvanın ilk turunda, futbol kamuoyunda sağlam bir takım izlenimi oluşturduysa da İngiltere ile yapacakları maç öncesinde kendilerine şans tanıyan neredeyse kimse yoktu. Maçın hemen başlarında Rooney'den yedikleri penaltı golü de hemen herkeste İzlanda için yolun sonuna gelindiği düşüncesini oluşturmuştu. Ancak bu golden kısa bir süre sonra Ragnar Sigurdsson ile skora dengeyi getiren İzlanda, çok geçmeden Kolbeinn Sigthorsson ile bir gol daha bularak 2-1 öne geçiyordu. Bu skoru maçın bitimine kadar da korumayı başaran İzlandalılar, İngilizleri adeta futbolu icat ettikleri pişman ederek turnuvanın dışına iterken futbol tarihinin en büyük şoklarından da birini gerçekleştirmişti. Çeyrek finalde peri masalı daha fazla devam etmese ve ev sahibi Fransa'ya 5-2 kaybetseler de İzlanda çoktan futbolda yılın sürprizine imzasını atmıştı bile.

Alper Ulusoy

Tek düşüncem adaleti sağlamak

FIFA kokartını 1 yıldır göğsünde taşıyan 35 yaşındaki İzmirli hakem aslında bir maden mühendisi. Yüksek lisansını uluslararası işletmecilik üzerine yapan, spora başladığı dönemde yüksek atlamada İzmir üçüncülüğü bulunan başarılı hakem, hayat ve kariyer hikâyesini TamSaha'yla paylaştı.

Rasim Artagan

Türkiye'nin FIFA kokartlı hakemlerinden biri olan Alper Ulusoy'u daha yakından tanımak istiyoruz. Bize doğduğunuz çevreyi, sporla ilk ilgilenmeye başladığınız dönemi anlatır mısın?
İzmir Karşıyakalıyım. 5 Ekim 1981 doğumluyum. Çocukluğum sporla geçti. Spora tutkun olarak büyüdüm. Ortaokulda atletizm yapıyordum. Yüksek atlama ve 800 metre koşu yarışlarına katıldım. Yüksek atlamada İzmir üçüncülüğüm var. Daha sonra futbola yöneldim. Futbola yönelmemde okuldaki hocalarımın etkisi oldu. Amatör olarak futbol oynadım. En sonunda da biraz da şansın yardımıyla hakem oldum.
Ailenizi tanıyabilir miyiz?
Annem ev hanımı, babam ise özel bir boya şirketinde çalışı-

> Ortaokulda atletizm yapıyordum. Yüksek atlamada İzmir üçüncülüğüm var. Daha sonra futbola yöneldim. Futbola yönelmemde okuldaki hocalarımın etkisi oldu. Amatör olarak futbol oynadım. En sonunda da biraz da şansın yardımıyla hakem oldum.

> İlkokul, ortaokul ve lise hayatım İzmir'de geçti. Daha sonra 9 Eylül Üniversitesi'nde Maden Mühendisliği bölümünde okudum. Yüksek lisansımı uluslararası işletmecilik üzerine yaptım. Özel bir gıda firmasının satış bölümünde, distribütör yöneticisi olarak çalıştım.

> 1998'de okuldaki sıra arkadaşım Mustafa Emre Eyisoy, "Hakemlik kursu var, sen de gelsene" dedi. O dönem bana sıcak geldi. "Peki" dedim. Burası kaderin cilvesiydi tabiî. Hakemlik camiasına adım attım ve serüvenim böyle başladı.

> Benim sahada düşündüğüm tek bir şey var. İki takım arasındaki bir maçı adaletli bir şekilde idare etmek ve noktalamak. Bu yüzden sadece bu faktöre odaklanmış durumdayım. Şöhretli olayım, herkes beni konuşsun ya da çok para kazanayım gibi bir derdim olmadı hiçbir zaman.

> Yardımcı hakemken "Hakem olsam bu maçı ben de yönetirim" diyorsunuz. Ancak hakem olunca böyle olmadığını görüyorsunuz. Hakem bütün oyuncularla her an iletişim halinde. Daha çok şeye odaklanmak gerekiyor. Üzerinizdeki baskı, yardımcı hakemken olan baskının kat be kat üzerinde.

> FIFA kokartı taktığınız zaman hata yapmak istemiyorsunuz. Bu durum üzerinizde fark edemediğiniz bir baskıya yol açıyor. Bu durumu ben de yaşadım. MHK tarafından benimle yapılan özel konuşmalar, nasihatler, değerlendirmeler ve yönlendirmeler olumsuzlukları aşmamda çok etkili oldu.

> Şampiyonlar Ligi, UEFA Avrupa Ligi, Avrupa Şampiyonası, Dünya Kupası gibi organizasyonlarda maç yönetmeyi istiyorum. Ama biliyorum ki bu başarıları elde etmem için her zamankinden daha çok çalışmam, her maçta adaletli bir yönetim göstermem ve iyi bir performans sergilemem gerekiyor.

yordu ancak şimdi emekli. Üç erkek kardeşiz. Bir ağabeyim, bir de küçük kardeşim var. İkisi de özel sektörde çalışıyor.

Ailede sizden başka spor yapan var mı?

Sadece babam amatör olarak futbol oynamış. Kardeşlerim sporla ilgilenmedi. Ağabeyim bir ara ilgilenir gibi oldu ama sonra bıraktı.

Eğitiminizi öğrenebilir miyiz?

İlkokul, ortaokul ve lise hayatım İzmir'de geçti. Daha sonra 9 Eylül Üniversitesi'nde Maden Mühendisliği bölümünde okudum. Yüksek lisansımı Uluslararası İşletmecilik üzerine yaptım. İş hayatımda mühendisliği hiç yapmadım.

Özel bir gıda firmasının satış bölümünde, distribütör yöneticisi olarak çalıştım. Üniversitede okurken 2007 yılında eşim Gözde Hanımla tanıştım. 2009'da evlendik. 2012 yılında ilk kızımız dünyaya geldi. 6 ay kadar önce de ikinci kızımızı kucağımıza aldık. Kızlarımın isimleri Ada ve Su...

Küçük bir çocukken futbolla olan ilginiz nasıldı?

Futbol oynamak benim için her zaman bir tutkuydu. Küçücük bir çocukken mahalledeki arkadaşlarımla birlikte en büyük eğlencemiz okuldan gelir gelmez futbol topunu koltuğumuzun altına alıp saatlerce maç yapmaktı. Bir dönem atletizmle ilgilensem bile futbol her zaman benim için en gözde spordu. Zaten daha sonra hocalarım beni futbola yönlendirdi. Şu an düşünüyorum da iyi ki de öyle yapmışlar.

Hakem olma fikriniz nasıl oluştu?

1998 yılıydı. Okuldaydık. Şu an FIFA yardımcı hakemlerden birisi olan Mustafa Emre Eyisoy, benim sıra arkadaşım. Kendisi beni yönlendirdi. "Hakemlik kursu var, sen de gelsene" dedi. O dönem bana sıcak geldi. "Peki" dedim. Burası kaderin cilvesiydi tabiî. Hakemlik camiasına adım attım ve serüvenim böyle başladı.

Her hakemin ve bizlerin gördüğü gibi hakemlik çok zor bir meslek. Sürekli hedefteki adamsınız. 10 maçı mükemmel idare etseniz de bir maçtaki küçücük bir hata yüzünden hepsi unutuluyor. Tüm bu durumlara rağmen genç yaşta ne oldu da "Tamam ben kesin olarak hakem oluyorum, başka bir yola sapmayacağım" dediniz?

Ben hiçbir zaman hakemliğin zor yönlerini düşünmedim. Baskılı ortamlar, zor durumlar gibi bir düşüncem hiçbir zaman olmadı. Her zaman, "Ben hakemliğe başlarım ve işimi iyi yaparım" dedim. Açıkçası hakemliğin zor yanları aklıma bile gelmedi. İlk olarak yardımcı hakem klasmanında profesyonel liglerde görev aldım. Daha sonra hakemliğe dönüş yaparak basamakları teker teker tırmandım. Çünkü hakemlikte hedefler hep adım adımdır. Ben de hedeflerim doğrultusunda ilerledim.

Ülkemizde profesyonel hakemliğe geçiş başladı ve hakemlerimiz önemli bir maddi gelire kavuştu. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öncelikle Başkanımız Yıldırım Demirören'e ve Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu üyelerine, şimdiki ve geçmişteki Merkez Hakem Kurulu'na bu projeyi hayata geçirdikleri için çok teşekkür ediyorum. Bu durumu size kendimden bir örnek vererek açıklayabilirim. Demin de söylediğim gibi özel bir gıda firmasında çalışıyordum. Maçım hafta sonu oluyordu. Son uçakla İzmir'e dönebiliyordum. Son uçak da genelde gece yarısı oluyordu. Eve gelmem, uyumam gece 03.00-04.00 saatlerini buluyordu. Ertesi sabah 08.00'de işinizde olmanız gerekiyor malûm. Bu beni gerçekten çok zorluyordu. Ancak Federasyonumuz profesyonel hakemliğe geçiş yaptı. Hakemlere, "Artık sizin işiniz budur. Sadece bununla ilgileneceksiniz" dediler. Böyle olunca da gece 03.00'te evime geldiğim zaman ertesi gün dinlenme ve yönettiğim karşılaşmayı tekrar tekrar izleyip hatalarımı ya da eksiklerimi analiz etme fırsatı buldum. Aileme daha çok zaman ayırmaya başladım. Bizden sadece sahada adaletli bir yönetim göstermemiz isteniyor.

Bu sebeple maçlara daha çok konsantre olmaya başladık. Başka bir şeyi düşünmemiz gerekmiyor artık. Sadece işimize konsantre oluyoruz. Çok güzel tesislerimiz var Riva'da... Hafta içi Salı-Çarşamba-Perşembe günleri

> Cüneyt Çakır bizim için gerçekten çok büyük bir şans. Onunla aynı ortamda bulunmak ve kendisiyle çalışmak önemli bir fırsat. Cüneyt Hoca bize bir şeylerin yapılabilir olduğunu gösterdi. Bu durum alttan gelen hakem kardeşlerimizi ve bizleri olumlu yönde etkiliyor.

> Matematik hayatımızın birçok alanında var. Ancak futbol bir matematik oyunudur diyemeyiz bence. Futbolu hislerinizle oynarsınız ya da yönetirsiniz. Ben burada hislerime güveniyorum.

burada hakem arkadaşlarımızla bir takım olarak kampa giriyoruz. Hafta sonu da genelde maçta geçiyor. Geriye kalan günlerde de ailemle vakit geçiriyorum.

Bir hakem için şöhret sahibi olmak, saha içinde lider pozisyonda bulunmak ya da adaleti sağlamak gibi birçok faktör var. Bu faktörlerden hangilerini kendinize yakın hissediyorsunuz?

Benim sahada düşündüğüm tek bir şey var. İki takım arasındaki bir maçı adaletli bir şekilde idare etmek ve noktalamak. Bu yüzden sadece bu faktöre odaklanmış durumdayım. Şöhretli olayım, herkes beni konuşsun ya da çok para kazanayım gibi bir derdim olmadı hiçbir zaman. Bir hakemden istenen tek bir şey vardır, adaletli olması... Siz adaletli olursanız, iyi maç yönetirseniz, iyi performans gösterirseniz hedeflediğiniz basamakları teker teker tırmanırsınız.

PAF Ligi'ni saymazsak ilk hakemlik tecrübenizi 23 Eylül 2001 yılında Ayvalıkgücü Belediyespor ile Fethiyespor maçında yardımcı hakem olarak yaşadınız. O maçı ve sahaya çıktığınızda neler yaşadığınızı hatırlıyor musunuz?

Benim için çok güzel bir duyguydu. 20 yaşındaydım. Çok heyecanlıydım. Sahaya çıktığım ilk anı hatırlıyorum. Gerçekten olmak istediğim yerdeydim ve çok mutluydum.

6 Mart 2005 tarihinde Lig B Klasman'da Kartalspor-Bulancakspor maçında ilk kez hakem olarak görev yaptınız. Yardımcı hakemlikten hakemliğe geçişinizi anlatır mısınız?

1998 yılında hakemliğe başladım ve 2002-2010 yılları arasında Süper Lig'de yardımcı hakemlik yaptım. O yıllardaki statü gereği Merkez Hakem Kurulu hakemliğe dönüş yapabilecek belirli yardımcı hakemleri 2. Lig'de hakem olarak görevlendirebiliyordu. Ben de 2005 yılında profesyonel ligler-deki ilk maçımda düdük çaldım. Yardımcı hakemken kendi kendinize diyorsunuz ki, "Hakem olsam bu maçı ben de yönetirim. Şu kararı ben de çok iyi veririm..." Ancak hakem olunca bunun böyle olmadığını görüyorsunuz. Yardımcı hakemken futbolcularla çok nadir iletişim kurarsınız. Ancak hakemken bütün oyuncularla her an iletişim halindesiniz. Daha çok şeye dikkat etmek, odaklanmak gerekiyor. Üzerinizdeki baskı, yardımcı hakemken olan baskının kat be kat üzerinde. İlk maçımdan sonra bunları düşünmüştüm. Benim için çok güzel bir histi.

2005'ten sonra tüm liglerde birçok maça çıktınız ancak 28 Eylül 2014'te ilk kez bir Süper Lig maçında; Gençlerbirliği-Balıkesirspor mücadelesinde hakemlik yaptınız. O karşılaşmaya çıkarken neler hissettiniz?

Gençlerbirliği maçının oynandığı Ankara 19 Mayıs Stadı benim için çok özeldir. Çünkü Süper Lig'deki ilk yardımcı hakem maçıma da ilk hakem maçıma da bu statta çıktım. Süper Lig'de hakem olarak maç yönetiyorsunuz ve müsabakanın sorunsuz bitmesini istiyorsunuz. Birçok etken var ve bu etkenlerle mücadele ediyorsunuz. Sahaya çıkarken tatlı bir heyecan vardı. Hayatımda yaşadığım güzel tecrübelerden birisiydi.

Röportaj yaptığımız 16 Kasım 2016 tarihine kadar Spor Toto Süper Lig'de 27 maç yönettiniz. Geçtiğimiz yılın Aralık ayında da FIFA kokartı taktınız. Süper Lig'deki maç sayısına baktığımız zaman bu kadar erken FIFA kokartı takmanın dezavantajları ve avantajları neler?

Aslında 2002-2010 yılları arasında Süper Lig'de 115 maçta yardımcı hakem olarak görev yaptım. Ancak dediğim gibi yardımcı hakemlik ile hakemlik arasında çok fark var. Dezavantajlardan başlarsak maç sayısının artması demek, tecrübenizin artması demek. Bu anlamda daha fazla maç yöneterek buraya gelmek isterdim tabiî. 34 ise FIFA kokartı için genç bir yaş sayılmaz aslında. Olması gereken bir yaş. Ancak tabiî bu Avrupa için geçerli diyebiliriz. Avantajlarına baktığınız zaman hedeflerimi gerçekleştirebilecek bir yaşta olduğumu görüyorum. Şimdi hedeflerime adım adım ulaşabilirim. Yeter ki sahada adaletli bir yönetim göstereyim, performansım iyi olsun.

FIFA kokartı taktıktan sonra bazı maçlarda talihsizlikleriniz oldu. Ancak o günleri nispeten aştığınızı da görüyoruz. FIFA kokartını taktıktan sonraki yaşadığınız bu dönemi neye bağlıyorsunuz?

Evet, yaşadığım küçük düşüşü kabul ediyorum ben de... Bunun aslında bana göre bir sebebi var. FIFA kokartı taktığınız zaman ister istemez her şeye daha çok dikkat etmek, detaylara kadar inmek istiyorsunuz. Hata yapmak istemiyorsunuz. Bu durum üzerinizde fark edemediğiniz bir baskıya yol açıyor. Bu durumu ben de yaşadım. Bu durumdan nasıl kurtulduğum sorusuna gelirsek de Merkez Hakem Kurulu'nun etkin çalışmaları sayesinde oldu. Merkez Hakem Kurulu tarafından her hafta hakem takımıyla beraber toplanıyoruz ve değerlendirmeler yapıyoruz. Benimle yapılan özel konuşmalar, nasihatler, değerlendirmeler ve yönlendirmeler çok etkili oldu. Bu olumsuz durumu bu sayede atlatabildim diyebilirim.

Her hakemin mutlaka bir hedefi vardır. Sizin hedefiniz nedir? Kendinizi hangi maçı yönetirken görmek isterdiniz?

Spor hayatıma başladıktan sonra hedeflerimi hep adım adım, tek tek koydum. En alttan başladım. basamakları tek tek tırmandım. Şu an FIFA kokartını taktım. Tabiî ki büyük hedeflerim var. Şampiyonlar Ligi, UEFA Avrupa Ligi, Avrupa Şampiyonası, Dünya Kupası gibi organizasyonlarda maç yönetmeyi istiyorum. Ama biliyorum ki bu başarıları elde etmem için her zamankinden daha çok çalışmam, her maçta adaletli bir yönetim göstermem ve iyi bir performans sergilemem gerekiyor.

Türk hakemliğinin önünde Cüneyt Çakır gibi uluslararası arenada çok başarılı olmuş bir örnek var. Çakır'ın başarıları diğer hakemlerimizi nasıl etkiliyor?

Cüneyt Çakır bizim için gerçekten çok büyük bir şans. Onunla aynı ortamda bulunmak ve kendisiyle

çalışmak önemli bir fırsat. Cüneyt Hoca bize bir şeylerin yapılabilir olduğunu gösterdi. Bu durum alttan gelen hakem kardeşlerimizi ve bizleri olumlu yönde etkiliyor.

Çakır'ın bu başarılarından sonra, "Bir Türk hakemine bu finali de vermezler" düşüncesi kafanızdan silinmiş oldu mu?

Kesinlikle öyle oldu. Hatta bir düşünce daha vardı ister istemez. "Hem Türk hem de Müslüman bir hakeme büyük maçları vermezler" düşüncesi de yerle bir oldu. Bu konuda kendimize olan güvenimiz arttı. "Başarabiliriz" duygusu artık çok daha hâkim.

Her futbolcunun olduğu gibi her hakemin de mutlaka bir rol modeli vardır. Sizin en çok örnek aldığınız hakem ya da hakemler kimler?

Tek bir isim veremem. Çünkü çok maç izliyorum ve birçok hakemin birçok özelliğini fark ediyorum. Bunları da kendime örnek alıyorum. O yüzden bir ya da birkaç isim sayamam. Türkiye'den ve dünyadan birçok ismin olumlu ya da beğendiğim yanlarını örnek alıyorum.

Kimi hakemler daha sert, kimileri güler yüzlüdür; kimisi sakin, kimisi heyecanlıdır. Saha içerisinde size göre futbolculara karşı sizin nasıl bir duruşunuz var?

Bu biraz kişinin dışarıdaki karakteriyle de ilgili... Dışarıda nasıl bir karakteriniz varsa genelde maçlarda da öyle bir karakteriniz oluyor. Bir duruş sergiliyorsunuz. Bu duruş da sizin karakterinizi yansıtıyor aslında. Ben oyuncularla diyalog kurmaktan yanayım genelde.

Mühendislik eğitimi gördünüz. Mühendis olabilmek analitik düşünmeyi gerektiriyor. Olasılıkları iyi değerlendirebilmek için de matematiğin çok güçlü bir yanı var. Hakemlik kariyerinizde mühendisliğin katkılarını gördünüz mü?

Matematik hayatımızın birçok alanında var. Ancak futbol bir matematik oyunudur diyemeyiz bence. Futbolu hislerinizle oynarsınız ya da yönetirsiniz. Ben burada hislerime güveniyorum.

Geçmişte atletizm yaptınız. Peki, bunun hakemliğinize ne gibi katkılarını gördünüz?

İyi bir hakem olabilmek için adaletli bir yönetimin yanı sıra iyi bir fiziksel performans da göstermeniz gerekiyor. Yo-Yo testlerinde başarılı olmanız gerekiyor. Bu sebeple geçmişte yaptığım atletizm sporunun çok katkısını gördüm. Aslında hayatıma hedefler koyarken en üst sıraya sporu yazmıştım. Hayatımın her döneminde sporun içinde olmam gerekiyordu. Hakemlik tercihimde bunun etkisi de kesinlikle var. Hayal ettiğim bir işi yapıyorum ve işimin içerisinde hep spor yapmak var. Vücudu zinde tutmak, sağlıklı ve mutlu bir hayat yaşamanızı da sağlıyor.

Boş zamanlarınızda neler yaparsınız? Günleriniz nasıl geçer ve hobileriniz nelerdir?

Boş zamanlarımda vaktimi aileme ve kızlarıma ayırıyorum. İzmir Karşıyaka'da oturuyorum. Günlerim kızlarımla ve eşimle birlikte İzmir'de geçiyor. Tenis ve langırt oynamayı çok severim. Onun dışında Play-Station oynamayı seviyorum. Arda Kardeşler, Ümit Öztürk ve Halil Umut Meler'le birlikte Riva'daki boş zamanlarımızda Play-Station oynuyoruz. Yaptığımız maçlar genelde ortada geçiyor. Herkes birbirini yenebiliyor. Kitap da hayatımda önemli bir yer tutar.

En son hangi kitabı okudunuz?

David Eagleman'ın Beyin adlı kitabını okudum. Beyinde neler oluyor ve beyinle aslında neler yapabilirsiniz onu anlatıyor. Çok faydalı bir kitap. Gerçekten herkese okumasını tavsiye ediyorum.

Hobilere değinmişken fobilere değinmemek olmaz. En büyük korkularınız nelerdir?

İnsanlar bilmedikleri şeyden korkar. Artık 34 yaşındayım ve bilmediğim çok az şey kaldı. Öyle büyük korkularım yok.

Onur Erdem

Bundesliga'nın parlayan genç yıldızı

Almanya, 28 yaşında Hoffenheim Teknik Direktörü olan ve kısa sürede önemli işler başaran Julian Nagelsmann'ı konuşuyor. Futbolculuk hayatı bir sakatlık sonrası neredeyse daha başlamadan biten Nagelsmann, bunun acısını teknik adamlıkta çıkaracağa benziyor.

Bundesliga'da son dönemlerde adından en çok söz ettiren teknik adamlardan biri Julian Nagelsmann. Geçen sezonun ortalarında, henüz 28 yaşındayken Hoffenheim'ın başına geçen ve "Bundesliga tarihinin en genç teknik direktörü" unvanını elde eden Nagelsmann, çoğunluğun küme düşmesini beklediği takımını ligde tutarak ilk sınavını da başarıyla vermişti.

Genç teknik adam, bu sezon da geride kalan 11 haftada yenilgi yüzü görmeyip ligde üçüncü sıraya kadar çıkan bir takım yarattı ve başarılarını arttırarak sürdürmekte... Peki, Julian Nagelsmann kimdir? Nasıl bu kadar erken yaşta bir Bundesliga takımının başına geçmiştir? Büyüklerimizin sıklıkla dile getirdiği bir sözdür; "her işte bir hayır vardır." Aslında çoğu zaman sinir bozucu bir sözdür bu zira söylendiği esnada genellikle kötü bir durumla karşı karşıyasınızdır ve sözü söyleyen de bu kötü durumu hayra yormanızı beklemektedir. Ne var ki, çoğu zaman şerden beklenen o hayrın geleceği de tutmaz ve birçok kişi için bu söz sinir bozucu bir mit olarak kalır. Julian Nagelsmann'ın hayat hikâyesine bakıldığındaysa bu sözün mit olmadığına dair bizzat yaşayan bir örnek çıkıyor karşımıza. Zira kendisinin teknik direktörlüğe bu kadar erkenden giriş yapmasının esbab-ı mucibesi, çok talihsiz sakatlıklar yaşayarak futbolculuk yaşantısına erkenden nokta koymak zorunda kalması. Yeni kariyerine yaptığı başlangıç göz önüne alındığında da bu durum, şerden çıkabilecek hayra dair verilebilecek en çarpıcı örneklerden biri olacağa benziyor.

Her şeyi değiştiren sakatlık

23 Temmuz 1987'de Münih yakınlarındaki Landsberg kentinde doğan Nagelsmann, futbola Augsburg altyapısında başlamış, 15 yaşındayken de 1860 Münih'in altyapısına geçmişti. 20 yaşına geldiğinde tekrar Augsburg'a, kulübün genç takımına geldi. Ne var ki Eintracht Frankfurt'un genç takımına karşı yaptıkları bir maçta geçirdiği ağır diz sakatlığı, onun futbolculuk hayallerini örseleyecekti. Sakatlığın altından tam olarak kalkamayacağını öğrenince futbol hayatına erkenden nokta koymak zorunda kalan Nagelsmann, şansını antrenörlükte denemeye karar verecekti.

Daha neredeyse başlamadan futbol hayatı biten birisi için şanstan bahsetmek tuhaf kaçsa da Nagelsmann'ın şansına o dönemde Augsburg'un genç takımını Thomas Tuchel çalıştırmaktaydı ve Tuchel, onu ekibinde görevlendirmek isteyecekti. Bu sayede yeni kariyerine ilk adımını atan Nagelsmann'ın aldığı ilk görev ise yakın tarihte karşılaşacakları rakiplerini izleyip bununla ilgili Tuchel'e rapor vermekti.

Nagelsmann, bir yandan antrenörlükteki ilk tecrübelerini kazanırken bir yandan da üniversitede eğitim almaya başlayacaktı. İlk önce işletme okumaya niyetlenen Nagelsmann, iki senenin ardından spor bilimlerine yatay geçiş yapacak ve daha sonra da bu bölümü bitirecekti. Spor bilimleri üzerine akademik bir birikim edinmiş olması da elbette Almanya gibi bilime son derece önem verilen bir ülkede, antrenörlük alanında da elini hayli güçlendiren bir kart olacaktı.

Bir süre sonra 1860 Münih'in U17 takımı, Nagelsmann'a teknik direktörlük teklif edecekti. Genç çalıştırıcı böylece kariyerindeki ilk basamağı da çıkmış oluyordu. 2010 yılına gelindiğindeyse Hoffenheim'a geçecek ve bu kulüpte genç takımlar düzeyinde görev almayı sürdürecekti. Asıl sıçramayıysa, Frank Kramer'in 2012'de Hoffenheim Teknik Direktörlüğüne getirilmesi sonrasında yapacaktı. Zira Kramer, Nagelsmann'ı kendi ekibine dâhil edecekti. Böylece Nagelsmann, 25 yaşında Bundesliga'daki en genç antrenör olma unvanını ele geçiriyordu. Yine de Kramer, Hoffenheim'da geçici bir süreliğine göreve gelmişti. Sezonun tamamlanması sonrasında Kramer, Hoffenheim'ın ikinci takımındaki görevine geri dönünce, Nagelsmann da mavi-beyazlıların U19 takımının başına geçecekti.

Hızlı yükseliş başlıyor

İlk başta bu bir tenzil-i rütbe olarak gözükse de Nagelsmann'ın asıl dikkat çekici başarıları burada elde edeceği sonuçlarla gelecekti.

2013-14 sezonunda Hoffenheim'ın U19 takımını Almanya şampiyonluğuna taşıyan genç teknik adam, ertesi sezonsa üst üste ikinci şampiyonluğa çok yaklaşacak fakat finalde Schalke'ye kaybedecekti. Üst üste elde edilen bu başarılar, geniş bir kesimin dikkatini çekecekti. Bunların başında da ülkenin 1 numaralı kulübü Bayern Münih geliyordu. Münih yönetimi, Nagelsmann'ın kendilerinde genç takımlar düzeyinde antrenörlük yapmasını istemekteydi ve bunun için onu randevuya çağırdıklarında görüşmeyi bizzat Karl-Heinz Rummenigge ve sportif direktör Matthias Sammer yürütmüştü. Ancak Bayern'in cazip teklifine karşın Nagelsmann yoluna Hoffenheim'da devam etme kararı alacaktı.

2015-16 sezonu, Hoffenheim için çok sıkıntılı başlamıştı. Bundesliga'da yer aldığı önceki yedi sezonun altısında orta sıralarda yer alan ve sadece bir kez küme düşme korkusu yaşayıp onda da play-out ile ligde kalan Hoffenheim, bu sefer ligin dibine demir atmış durumdaydı. İlk beş maçında 1 puandan fazlasını alamayan takım, ligin ilk yarısı bittiğinde de sadece 13 puana sahipti ve son sırada yer alıyordu.

Ekim ayının sonlarına doğru, yaklaşık iki buçuk yıldır takımı çalıştırmakta olan Markus Gisdol'un görevine son verilmiş ve onun yerine tecrübeli Hollandalı teknik adam Huub Stevens ile anlaşılmıştı. Stevens ile yapılan anlaşma sezon sonuna kadardı ve bundan sonrasındaysa görevin U19 takımıyla başarıdan başarıya koşan Nagelsmann tarafından devralınması kararlaştırılmıştı. Zira Nagelsmann'ın Bundesliga seviyesinde teknik direktörlük yapabilmesi için tamamlaması gereken bir kurs vardı. Yine de Nagelsmann takımın başına geçtiği zaman, Bundesliga tarihinin en genç teknik adamı olacaktı.

Bundesliga'nın en genç teknik direktörü

Fakat Stevens'ın gelişi de Hoffenheim için ilaç olmamıştı. Ligde takımın başında 10 maçta sahaya çıkan Stevens, bu süre zarfında sadece bir galibiyet elde edebilmiş, aynı dönemde alınan beş beraberlik ise Hoffenheim'ı anca bir basamak yukarıya, 17'nci sıraya taşıyabilmişti. 10 Şubat'a gelindiğindeyse Stevens, kalp rahatsızlığını öne sürerek görevini bırakacaktı. Hoffenheim yönetimi zor durumdaydı. Takım düşme hattındaydı ve ligin yarıdan fazlası geride kalmışken sezondaki ikinci teknik direktörleriyle de yolları ayrılmıştı. Öte yandan, bir bakıma Hoffenheim'ın pek kaybedecek bir şeyi de kalmamıştı. Yöneticiler de böyle düşünmüş olacak ki cesur bir adım daha attılar ve kurlarını tamamlamış olan Nagelsmann'ı takımın başına getirmeye karar verdiler.

Böylelikle Julian Nagelsmann, 28 yaşından yedi ay almışken göreve başlıyordu. 1976'da geçici olarak tek maçlığına Saarbrücken'de görev yapan 25 yaşındaki Bernd Stöber sayılmazsa, Nagelsmann resmen Bundesliga tarihinin en genç teknik direktörü olmuştu. Ancak işi hiç de kolay değildi. Hoffenheim'ın 20 maçta 14 puanı bulunuyordu. Hemen üstlerinde, play-out hattında yer alan Werder Bremen ise 19 puandaydı. Bir üst sıradaki Eintracht Frankfurt'un ise 21 puanı vardı. Üstelik Hoffenheim, sadece üç gün sonra deplasmanda Werder Bremen ile karşılaşacaktı. Nagelsmann'ın Hoffenheim'ın başındaki ilk maçı olan söz konusu karşılaşma 1-1 sona erdi.

Mavi-beyazlı takım en azından rakibiyle arasındaki makasın açılmasına izin vermemişti. Bir sonraki maçtaysa Hoffenheim, kendi sahasında Mainz'ı 3-2 mağlup etmeyi başarıyordu. Nagelsmann, en azından bir umut ışığının yanmasını sağlayabilmişti. Hoffenheim, 28 Şubat'ta Dortmund deplasmanında ilk yarısını 1-0 önde kapadığı maçı son 10 dakikada yediği gollerle 3-1 kaybetse de oynadığı pozitif futbolla umut vermeyi sürdürüyordu. 2 Mart'ta da Augsburg engeli 2-1'le aşılacaktı. Ancak üç gün sonra Stuttgart deplasmanında alınan 5-1'lik mağlubiyet, umutları kıran cinstendi.

'Düştü' denilen takımı kurtardı

Ne var ki bu mağlubiyet, Hoffenheim'ı pes ettirmektense kamçılamıştı. Sonraki beş maçta takım dört galibiyet ve bir de beraberlik alarak 13 puan birden topladı ve düşme hattından çıktığı gibi 13'üncü sıraya kadar tırmandı. Sezonun kalan dört maçında Hoffenheim üç puan alabildiyse de bu onları 15'inci sıradan daha aşağıya geriletmedi. Bunun neticesinde de Nagelsmann'ın takımı, play-out'a dahi ihtiyaç duymadan kümede kalmayı başardı.

Hoffenheim zaten daha önceden de 2016-17 sezonuna Nagelsmann ile girmeyi kararlaştırmıştı. Ama önceki sezonun son bölümünde müthiş bir çıkış yakalanılarak kümede kalınması, genç teknik adamın arkasındaki desteğin de katlanarak artmasını sağladı ve Hoffenheim yönetimi yeni sezona tereddütsüz bir biçimde Nagelsmann ile girdi.

Hoffenheim, sezonun ilk maçında kendi sahasında ligin yeni takımı RB Leipzig'i konuk ederken son dakikasına 2-1 önde girdiği karşılaşmada 2-2'lik beraberliğe razı oluyordu. Bir sonraki haftadaysa Mainz deplasmanında ilk yarıyı 4-1 yenik kapamalarına karşın sahadan 4-4'lük beraberlikle ayrılmayı başardılar. Sonraki iki maçında da yine bir puana razı olan Hoffenheim, Eylül ayının sonundan itibarense müthiş bir yükseliş trendi yakaladı. Peş peşe beş maç kazanan mavi-beyazlılar böylece ligde üçüncü sıraya kadar yükseldi.

5 Kasım'da Hoffenheim'ı belki de sezonun en ciddi sınavı beklemekteydi. Allianz Arena'da Bayern Münih'e konuk olacaklardı. Zorlu mücadelenin 16. dakikasında Kerem Demirbay'ın golüyle 1-0 öne geçen Hoffenheim'da 34. dakikada Steven Zuber kendi ağlarını havalandırdıysa da Nagelsmann'ın öğrencileri bu skoru muhafaza etmeyi biliyor ve sahadan bir puanla ayrılıyordu. Bir sonraki maçında da Hamburg ile 2-2 berabere kalan Hoffenheim böylece Bundesliga'da 11 haftayı 21 puanla beşinci sırada tamamladı. Hoffenheim, bu hafta itibarıyla, lider RB Leipzig ile birlikte ligin namağlup iki takımından biriydi. Leipzig'in altı puan gerisinde yer alan Hoffenheim, ikinci sıradaki, son dört sezonun şampiyonu Bayern Münih'in ise sadece üç puan ardındaydı.

Geleceği çok parlak

Nagelsmann, bu başarılı girişin devamını getirebilir mi bilinmez ama Hoffenheim'ın geçen seneki gibi korkulu rüya görmeyeceği de şimdiden kendisini belli etmiş durumda. Tabiî başarıların artarak devam etmesi halinde Nagelsmann'ın Almanya'nın hatta Avrupa'nın çok daha büyük kulüpleri tarafından takip edileceği de muhakkak.

Dört sene evvel Hoffenheim'da oynamış olan eski millî kaleci Tim Wiese, o dönemde Nagelsmann için *"Bebek Mourinho"* tâbirini kullanmıştı ve genç teknik adam başarılarını sürdürdükçe bu lâkap üzerine yapışacağa benziyor. Ancak Nagelsmann'ın teknik adamlık tarzının Mourinho'ya benzediğini iddia etmek güç. Ofansif bir futbol anlayışına sahip olan Nagelsmann, bu açıdan en çok geçmişte de bir dönem asiste ettiği Thomas Tuchel'den ilham almış durumda.

Taktiksel açıdansa Nagelsmann aklın yaşta değil başta olduğunu gösterircesine hayli donanımlı birisi olduğunun işaretlerini sunuyor. Belli birtakım taktiksel şablonlara sıkı sıkıya bağlı olmaktansa her rakibi için farklı taktikler geliştiren, hatta maç içerisinde karşılaşabileceği olasılıklara göre alternatif planlarını da her daim hazır eden genç teknik adamın tecrübe de kazandıkça nasıl bir seviyeye geleceği çoğu futbolsever tarafından sabırsızlıkla bekleniyor.

Nagelsmann, basamakları hızla çıkmasına karşın tevazuu da elden bırakmamaya gayret ediyor. Örneğin taktisyen yönünün henüz çok da fazla altı çizilecek bir noktası olmadığını düşünüyor. Görevinin de öncelikle takıma liderlik etmek ve onları mental olarak maçlara hazırlamak olduğunu söylüyor. Taktiksel açıdan her şeyi bilseniz bile sosyal yönden zayıf olmanız halinde asla başarılı olamayacağınızı da vurguluyor.

Mustafa Koç

En iyilerin ödülü

Futbolun en prestijli bireysel ödülü Ballon d'Or'da bu yılın adayları açıklandı. Bu sene gerçek sahibi France Football'un tek başına vereceği ödül için aday listesindeki en büyük favori Cristiano Ronaldo. Ancak Portekizli yıldızı zorlayabilecek isimler de az değil.

Cristiano Ronaldo

Yılın bu zamanları geldiğinde, günlük futbol tartışmalarının yanına bir de Ballon d'Or tartışması eklenir. Her yıl, o takvim yılı içerisinde sahada en iyi performansı gösteren isme, daha doğrusu o yılın en iyi oyuncusuna verilen ödül, en ateşli tartışmaların konusu olmayı her zaman başarır. Bunun için aday listesinin açıklanması bile yeterli.
Ekim ayının sonlarına doğru açıklanan liste, aslında o yıl boyunca sahada muhteşem performanslar sergileyip bizleri büyüleyen futbolcuların esamisidir ancak listeye girenler ve giremeyenler kimseyi memnun etmez. Bu tartışmalar da ödül verildikten sonra ödülü alanın aslında onu hak etmediğine evrilerek devam eder.
1956 yılından 2009'a kadar France Football dergisinin önderliğinde verilen ödül, 2009 yılında FIFA ile anlaşılarak FIFA Ballon d'Or adını almıştı. Altı yıl boyunca FIFA'nın düzenlediği ve verdiği ödül bu sene yeniden gerçek sahibine döndü. France Football, FIFA ile olan anlaşmayı sonlandırdı ve 2016 Ballon d'Or adaylarını kendi açıkladı. Bu açıklamayla birlikte ödülün veriliş şekli ve oylama usulü de değişmiş oldu. FIFA, geçtiğimiz altı ödülde kazananı FIFA üyesi millî takım teknik direktörleri ve kaptanlarına yaptırdığı oylama ile seçiyordu. Ancak artık France Football'ın belirlediği seçkin gazeteciler topluluğunun yapacağı oylama, sonucu belirleyecek. Ayrıca yine FIFA ödüle kısa bir süre kala, adayları üç kişiye indirerek heyecanı farklı bir boyuta taşıyordu. Bu üç kişilik küçültülmüş liste uygulaması da artık olmayacak. 9 Ocak günü gazetecilerin verdiği oylar sonucunda, açıklanan 30 süper isimden ilk üç ortaya çıkacak ve ilk sırayı alan futbolcu da Ballon d'Or'un sahibi olacak.
24 Ekim'de açıklanan listede özellikle geçtiğimiz sezonun performanslarıyla dikkat çeken oyuncuların yanı sıra EURO 2016'da sahne alıp oynadıkları oyunla sahaya damgasını vuranlar sivrildi. Liste oluşturulurken sezon boyunca sergilenen performanslar dikkate alınıyor. Ancak her yıl olduğu gibi o yıl içerisinde düzenlenmiş olan turnuvalar da bu konuda etkileyici oluyor. Özellikle Şampiyonlar Ligi ve o yıl düzenlenen Avrupa Şampiyonası ya da Dünya Kupası, liste hazırlanırken göz önüne alınıyor.
Bu yaz Fransa'daki EURO 2016'da

Griezmann ve Payet

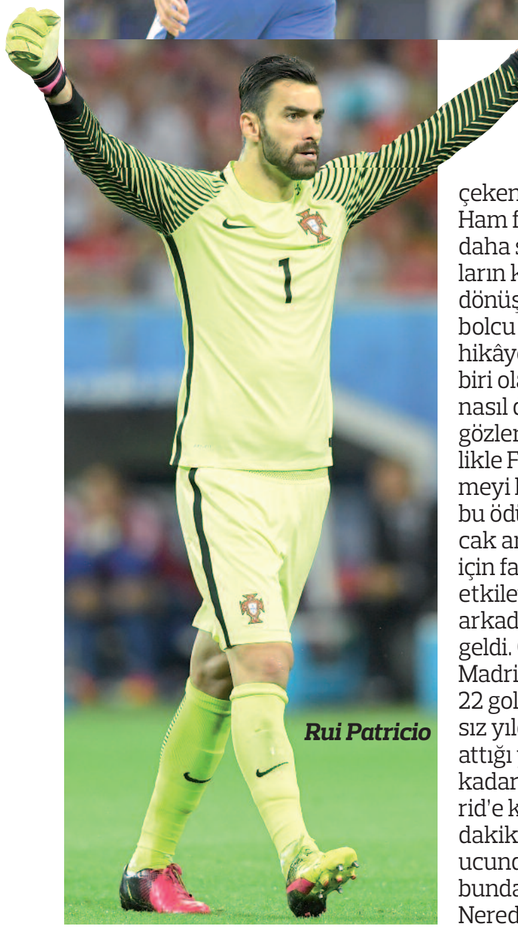
Rui Patricio

boy gösterip dikkat çeken isimler de listede kendine yer bulmayı başardı.
Bunlardan en dikkat çekeni ise geçtiğimiz sezon West Ham formasıyla iyi işler başaran ve daha sonra EURO 2016'da Fransızların kahramanlarından biri haline dönüşen Dimitri Payet. Fransız futbolcu geçtiğimiz sezon müthiş bir hikâyenin baş kahramanlarından biri olarak, futbolunun hayatını nasıl değiştirdiğini bir kez daha gözlerimizin önüne serdi ve özellikle Fransızları kendine âşık etmeyi başardı. Bu performans belki bu ödülü alması için yeterli olmayacak ancak listede adının yer alması için fazlasıyla yeterliydi. Bir diğer etkileyici performans da millî takım arkadaşı Antonie Griezmann'dan geldi. Geçtiğimiz sezon Atletico Madrid formasıyla ligde 38 maçta 22 gol atma başarısı gösteren Fransız yıldız, Şampiyonlar Ligi'nde de attığı yedi golle takımını finale kadar taşımayı başardı. Real Madrid'e karşı finali kaybetseler de son dakikalara kadar kupanın bir ucundan tutmayı başarmışlardı ve bunda Griezmann'ın payı büyüktü. Neredeyse hiç dinlenmeden bu kez sırtına geçirdiği Fransa formasıyla gollerini atmaya devam etti, turnuva boyunca altı gol atarak bu kez de Fransa'yı EURO 2016 finaline taşıdı. Finalde Portekiz'e kaybettiler ancak Fransa adına Griezmann turnuvaya damgasını vurmayı başarmıştı. Turnuvanın en iyi oyuncusu seçilmesinin yanı sıra altın ayakkabı ödülünün de sahibi oldu.
Avrupa Şampiyonası performansıyla listede kendine yer bulanlardan bir diğeri de Portekizli kaleci Rui Patricio oldu. Kupayı kazanan Portekiz'in kalede devleşen ismi Patricio, sergilediği performansla takımının en önemli oyuncularından biri olduğunu turnuva boyunca bizlere gösterdi ve turnuvanın en iyi kalecisi seçilmeyi başardı. Böylelikle de listeye adı yazılan dört kaleciden biri oldu. Bir diğer kaleci, sezon boyunca Tottenham'da iyi bir performans sergileyerek takımının yıllar sonra tekrar Şampiyonlar Ligi potasına girmesini sağlayan Hugo Lloris. Lloris, aynı zamanda kendi evinde finale kadar ulaşmayı başaran Fransa Millî Takımı'nın da Avrupa Şampiyonası'nda en önemli oyuncularından biriydi. Bir diğer kaleci de yıllara meydan okuyan İtalyan file bekçisi Gianluigi Buffon. Buffon, aynı zamanda Ballon d'Or'a aday gösterilen en yaşlı futbolcu unvanını da kazanmış oldu. Yıllardır Juventus'ta harika işlere imza atan, aynı zamanda da İtalya formasıyla görevini her zaman olduğu gibi lâyıkıyla yapan yıldız kaleci, EURO 2016'da da İtalya'nın en iyisiydi. Tüm çabalarına rağmen takımının elenmesine engel olamadı ancak gösterdiği performans takdire şayandı.

Şampiyonlar Ligi finalistlerinden 9 futbolcu

Avrupa Şampiyonası'nın yanı sıra Şampiyonlar Ligi de listeyi oluştururken göz önüne alınan en önemli

etkenlerden biri elbette. Geçtiğimiz sezon iki ezeli rakip Real Madrid ve Atletico Madrid'in final oynadığı devler arenasında, kupayı Real Madrid kaldırmayı başarmıştı.
Bu final ve finale ulaşana kadar ortaya konan performans da iki takımdan listeye toplamda dokuz oyuncu soktu. Bunlardan en dikkat çekenleri ise Antonie Griezmann, Gareth Bale ve Cristiano Ronaldo.
Geçtiğimiz sezon özellikle Şubat-Mart ayları arası kadro rotasyonunda sıkıntıya düşen Barcelona'nın puan kayıplarıyla şampiyonluk yarışında iddialı hale gelen Atletico Madrid, Katalanların toparlanmasıyla bu iddiadan uzaklaşmış, ancak devler liginde finale kadar ulaşmayı başarmıştı. Bu başarıda da defansta Diego Godin, orta sahada Koke ve forvette Griezmann'ın katkıları çok büyüktü. Bu performans da üç futbolcunun aday listesinde kendilerine yer bulmalarını sağladı. Şampiyonluk yarışında tıpkı Atletico gibi Barcelona'nın gerisinde kalan Real Madrid de Şampiyonlar Ligi finalinde ezeli rakibini yenerek, finallerin takımı olduğunu bir kez daha tüm futbolseverlere kanıtladı. Bu başarıyı elde ederken de özellikle Gareth Bale, forvet hattında gösterdiği performans ve Ronaldo'yla girdiği işbirliği ile takımını finale taşımayı bildi.
Orta sahada Luca Modric ve Toni Kroos ikilisi takımı sezon boyunca çok iyi bir şekilde yönlendirmeyi bildiler ve bu performanslar onların da listeye girmelerini sağladı.
Listede yer alan üç defans oyuncusundan ikisi de yine Real Madrid'den geldi. Her ne kadar Pepe'nin girme nedenini hâlâ daha tam olarak çözememiş olsak da Sergio Ramos, özellikle final maçlarında gösterdiği ekstra performansla, ne kadar büyük bir futbolcu olduğunu bu sezon da bizlere bir kez daha ispatladı.
La Liga'da geçtiğimiz sezonu şampiyon olarak tamamlayan ve Kral Kupası'nı da müzesine götüren Barcelona da listeye dört futbolcu sokmayı başardı. Eh, bu dört futbolcudan üçünü tahmin etmek pek de zor olmasa gerek. Bir araya geldiklerinden beri ortaya harika performanslar koyarak herkesi kendilerine hayran bırakan Messi-Surez-Neymar üçlüsü başlı başına ödülün en büyük favorilerinden. Geçtiğimiz sezon sadece ligde 90 gol atmayı başaran üçlü, toplamda ise 131 gol kaydederek müthiş bir sezon geçirmeyi başardı. Özellikle de Suarez ligde attığı 40 golle kariyerinin en verimli sezonunu yaşadı.
Geçtiğimiz sezon Premier Lig'de yazılan bir tarihin baş aktörlerinden Riyad Mahrez ve Jamie Vardy de listeye adlarını yazdırmayı başardı. Geçirdikleri muhteşem sezonun ardından müthiş bir peri masalını gerçeğe dönüştüren ikili, Leicester City'yi, Premier Lig şampiyonu yapmayı bildi. Bunu yaparken de sahaya öyle bir oyun koydular ki rekorları alt üst ettiler. Jamie Vardy, daha önce Ruud van Nistelrooy'a ait olan art arda 10 Premier Lig maçında gol atma rekorunu 11 golle tarihe gömerken sezon sonunda toplamda 24 gole ulaştı. Bu performans da ona İngiltere Millî Takımı'nın yolunu açtı ve EURO 2016'da sahne alma şansını yakaladı.

Gareth Bale

Mahrez ve Vardy

Ronaldo bir adım önde

Geçtiğimiz ay Real Madrid, Twitter hesabından Ronaldo ile sözleşmesini uzatacağını duyurdu. Bu duyuru, hem Ronaldo'nun son yedi sezonda Real Madrid için yaptıklarına bir saygı gösterisi anlamı taşıyordu hem de önümüzdeki yıllar için de ondan büyük beklentiler içinde olduklarını gösteriyordu.
Geçtiğimiz sezon hem ligde hem de Şampiyonlar Ligi'nde gösterdiği performansla takdiri hak eden yıldız futbolcu Real Madrid'in 10'uncu Şampiyonlar Ligi kupasını kaldırmasında büyük rol oynamıştı. Dört hafta sonra da gidip Avrupa Şampiyonası kupasını yine takım kaptanı olarak kaldırdı. Hem de turnuva boyunca büyük bir karakter koyarak, takıma liderlik yaparak bu kupayı kaldırmayı başarmıştı.
Ancak Ronaldo oynadığı son üç finalde üzerindeki baskıyı kaldıramadığını net bir şekilde bizlere gösterdi. 2012-2013 Şampiyonlar Ligi finalinde sahada yokları oynaması ve yaptığı top kayıplarından sonra, uzatmalarda attığı penaltı golünün ardından skor da açılmışken yaptığı abartılı gol sevinci tepki toplamıştı. Geçtiğimiz sezon oynanan Şampiyonlar Ligi final maçında da Atletico savunması arasında kaybolan yıldız futbolcu, sahada yokları oynadıktan sonra kupayı kaldırmıştı.
Avrupa Şampiyonası finalinde ise maçın hemen başında talihsiz bir sakatlık geçirerek sahayı gözyaşları içinde terk etmişti. Ancak saha kenarında kendini teknik direktör yerine koyarak takımı yönlendirmiş ve sonunda da kupaya uzanmayı bilmişti.
Tüm bunlar Ronaldo'yu Ballon d'Or'un 1 numaralı favorisi haline getiriyor. Her ne kadar performans olarak finallerde bizlere çok fazla bir şey izletemese de... Bir diğer olumsuz konu da bu sezona çok kötü bir başlangıç yapmış olması. EURO 2016 finalinde yaşadığı diz sakatlığı tüm yaz hazırlık dönemini kaçırmasına neden oldu. Bu da sezona diğer sezonlara oranla daha kötü başlamasına yol açtı. Buna rağmen hem ligde hem de ödülde en büyük rakibi olan Messi, fırtına gibi girdiği sezona yine aynı hızla devam ediyor. Yaşadığı kısa süreli sakatlığa rağmen sahalara hemen dönmeyi başaran Arjantinli yıldız hem gol atmayı hem de forvet hattında ölümcül bir üçlü oluşturduğu Neymar ve Suarez'e de goller attırmayı sürdürüyor. Ronaldo'nun aksine bu yazı büyük bir hüsranla geçiren Messi, Arjantin Millî Takımı ile Copa Amerika finalini Şili karşısında dramatik bir şekilde kaybetti. 0-0 biten karşılaşma penaltılara gitmiş ve Messi de kullandığı penaltıyı kaçırarak kupanın Şili'ye kaptırılmasına neden olmuştu. Tüm turnuva boyunca takımını finale kadar taşıyan yıldız futbolcu bu yıkımdan sonra millî takımı bırakma kararı aldı ancak bu kararından yoğun baskılar nedeniyle vazgeçti.
Geçtiğimiz sezon ligde gösterdiği performansın yanı sıra bu sezon başı da sergilediği muhteşem performansla parmak ısırtan Messi, Copa Amerika'da kupayı kaldıramamış olsa da takımını tek başına finale kadar taşıyarak Ronaldo'yla birlikte her zaman olduğu gibi yine ödülün en önemli adayı.
Bu iki süper yıldızın dışında ödüle göz kırpan bir diğer isim de Antoine Griezmann. Geçtiğimiz sezon yaptıklarıyla Atletico Madrid'i La Liga'da şampiyonluk yarışında uzun süre tutan Fransız yıldız aynı zamanda Şampiyonlar Ligi finaline kadar da ulaşmayı başarmıştı. Fransa'yla da final oynayarak Avrupa Şampiyonası'na damga vurmayı bilmişti. Fransız yıldızın ardından ise Messi'nin Barcelona'da ölümcül üçlüyü kurduğu Suarez ve Neymar geliyor.
Geçtiğimiz sezon kariyerinin en verimli sezonu geçiren Suarez, bu sezona da fırtına gibi girmeyi başardı. Neymar ise geçen sezon kaldırdığı La Liga ve Kral Kupası'nın yanı sıra kendi ülkesinde düzenlenen olimpiyatlarda, altın madalyayı takmayı bildi. Bu performanslar, Ronaldo ve Messi'nin olmadığı her hangi bir sezonda Ballon d'Or kazanmaya fazlasıyla yetse de futbolun bireysel performans açısından çok farklı seviyelerinde olan bu ikili oldukça seçenekler ikiden fazla olamıyor. Burada da iş, bu ikiliden hangisinin o sezon daha fazla kupa kazandığına ya da kazandıklarının ne kadar değerli olduğuna geliyor. 2016 yılı ele alındığında da ödül için Cristiano Ronaldo bir adım öne çıkıyor.

Suares-Neymar-Messi

İbrahim Koçyiğit

Kıtanın en büyüğü Jeonbuk

Asya Şampiyonlar Ligi'nde zafer, Birleşik Arap Emirlikleri temsilcisi Al-Ain'i deviren Jeonbuk Hyundai Motors'un oldu. Güney Kore kulübü böylece, Asya'nın kulüpler düzeyindeki en büyük organizasyonunda oynadığı üçüncü finalden ikinci şampiyonluğunu çıkardı.

27 Ocak'ta, 17 ülkeden 45 takımın katılımıyla başlayan Asya Şampiyonlar Ligi'nde sezon, 19-29 Kasım'da oynanan iki ayaklı finalle sona erdi. Daha önce bu organizasyonda ikişer kez final oynayıp birer şampiyonluk gören iki ekibi, Güney Kore'den Jeonbuk Hyundai Motors ile Birleşik Arap Emirlikleri'nden Al-Ain'i buluşturan finalde zafer, evinde 2-1 yendiği rakibiyle deplasmanda 1-1 berabere kalan Jeonbuk'un oldu. Jeonbuk böylece, 2006'dan sonra bir kez daha kıtanın en büyük kulübü unvanını kazandı. Al-Ain ise turnuvanın en centilmen takımı seçilmekle ve kaptanı Omar Abdulrahman'ın turnuvanın en değerli oyuncusu ödülünü almasıyla teselli bulmak zorunda kaldı.

Yolları finalde kesişecek iki takım da turnuvaya grup aşamasından katılan 24 kulüp arasında yer alıyordu. 2003'te kazandığı kupada 2005'te final kaybeden Al-Ain, D Grubu'nda Katar'dan El Jaish, Suudi Arabistan'dan Al-Ahli ve Özbekistan'dan Nasaf Qarshi ile mücadele etti. İlk maçta evinde henüz 9'uncu dakikada geriye düşen, soyunma odasınaysa 2-0 geride giden Al-Ain, Douglas'ın tek golüne rağmen gruplara puansız başladı. Üstelik (Suudi Arabistan ile İran arasında yaşanan problemler nedeniyle değiştirilen) statü gereği ikinci maçta da rakip aynıydı ve Katar'daki maç da yine El Jaish'in 2-1'lik galibiyetiyle sona erince Al-Ain, turnuvaya yapabileceği en kötü başlangıcı yapmış oldu. Ne var ki, Birleşik Arap Emirlikleri temsilcisi için işler üçüncü maçla birlikte değişti. Al-Ahli'yi içeride Abdulrahman'ın tek golüyle devirdikten sonra deplasmanda da Douglas'ın iki gol attığı maçı 2-1 kazandılar ve birden kendilerini altı puanda bulduler. Özbekistan'da Karimov'un henüz ilk dakikada gol attığı maçta Nasaf Karshi'den puanı Asprilla ile koparmayı bildiler ama son 16 turu yolundaki direkt rakipleri Al-Ahli, turu garantilediği için yedek ağırlıklı bir kadroyla sahaya çıkan El Jaish'i Katar'da 4-1'le devirince, işi son maça bırakmaktan kurtulamadılar. Aynı saatte başlayan son maçlarda, El Jaish yine yedek ağırlıklı bir kadroyla sahaya çıktı ve kazanan 2-0'lık skorla Al-Ahli oldu. Ne var ki, göbeğini kendisi kesmek zorunda olan Al-Ain bunu Asprilla ve Ahmed'in golleriyle Nasaf'ı 2-0 yenerek yaptı ve El Jaish'in ardından gruptan çıkmayı başardı.

Turnuva tarihinin en başarılı ülkesi olan Güney Kore'yi temsil eden ekiplerden Jeonbuk Hyundai Motors ise bu seneki yolculuğuna E Grubu'nda başladı. İlk konuk FC Tokyo'yu 2-1 yendikten sonra, Çin'de, Alex Teixeira ve Ramires'in de formasını giydiği Jiangsu Suning'e 3-2 yenilmekten kurtulamadılar. Bu maçta ev sahiplerine galibiyeti getiren gollerden birini, skor 1-1'ken, yolu bir dönem Galatasaray'dan da geçen Jo attı. Jeonbuk'un sonraki iki maçtaki rakibi, kâğıt üzerinde grubun en zayıf ekibi olan Vietnam temsilcisi Becamex Binh Durong'du. Jeonbuk, Güney Kore'deki ilk maçı 2-0 kazanarak üzerine düşeni yaptı ancak rövanşta biri 88'inci dakikada gelen iki penaltı golünün de etkisiyle sahadan 3-2 mağlup ayrılarak şok yaşadı. Zaten bu, Vietnam temsilcisinin grupta alacağı tek galibiyet olacaktı. Jeonbuk, ilk maçında devirdiği FC Tokyo ile bu kez Japonya'da oynadı ve 3-0'lık skorla, belki de kendisinin bile beklemediği kadar rahat bir galibiyet alarak son maç haftası öncesi zirveye yük-

Gol Krallığı

Oyuncu	Takım	Gol
Adriano	FC Seoul	13
Leonardo	Jeonbuk	10
Romarinho	El Jaish	7

seldi. Son haftada Jiangsu ile Güney Kore'de 2-2 berabere kaldılar (Jo bu maçta da bir gol attı) ve Becamex'i deplasmanda 2-1 yenen FC Tokyo'nun averajla önünde grup birincisi olarak yola devam etmeyi başardılar.
A Grubu'ndan Lokomotiv Taşkent (Özbekistan) ile Al-Nasr (BAE), B Grubu'ndan Zob Ahan (İran) ile Lekhwiya (Katar), C Grubu'ndan Tractor Sazi (İran) ile Al-Hilal (Suudi Arabistan), F Grubu'ndan FC Seoul (Güney Kore) ile Shandong Luneng (Çin), G Grubu'ndan Shanghai SIPG (Çin) ile Melbourne Vistory (Avustralya) ve H Grubu'ndan da Sydney FC (Avustralya) ile Urawa Red Diamonds (Japonya), son 16 turuna kalan diğer takımlar oldu. Son şampiyon Guangzhou Evergrande ise H Grubu'nda Scolari yönetiminde çıktığı altı maçta sekiz puan toplayabildi ve grubu üçüncü bitirerek organizasyona çok erken havlu attı.

Batı'da bol gol Doğu'da bol çekişme

Son 16 turu maçlarında, Batı Bölgesi'nde atılan gol sayısı, Doğu Bölgesi'nde ise eşleşmelerde yaşanan çekişmeler dikkat çekti. Batı'da Al-Ain, İran'dan konuğu Zob Ahan karşısında Douglas'ın erken golüyle öne geçse de Abbasi'nin 75'te 1-1'lik beraberliği ilân etmesine engel olamadı. Ancak İran'daki maçta ipleri daha sıkı tutan Al-Ain, Lee Myung-joo ve Asprilla'nın golleriyle maçı 2-0 kazanarak adını çeyrek finale yazdırdı.
Lokomotiv Taşkent, deplasmanda golsüz berabere kaldığı Al-Hilal'i evinde 2-1 yenerken, Al-Nasr, evinde Tractor Sazi karşısında aldığı 4-1'lik galibiyetle İran'daki rövanşa rahat çıkacağını düşünüyordu. Hatta ilk yarıyı Salih'in 16'daki golüyle önde kapatmayı da bildiler. Ne var ki Tractor, Hatami'nin iki ve Iranpourian'ın bir golüyle son yarım saate 3-1 önde girdi ve maçı uzatmaya taşıyacak golü bulmak için yüklenmeye başladı. Ancak Al-Nasr dördüncü golü yememeyi başardı ve adını çeyrek finale yazdıran takım oldu. Katar derbisinde ise El Jaish, deplasmanda 4-0 yendiği Lekhwiya karşısında evinde bir ara 4-1 geriye düşerek "acaba" dedirtti ama dördüncü golü yedikten beş dakika sonra farkı ikiye indirerek kalan 20 dakikayı rahatlamış bir şekilde oynayıp son sekiz takım arasına kaldı.
Doğu'da ise Jeonbuk Hyundai Motors, Melbourne Victory deplasmanından 1-1'lik beraberlikle döndükten sonra, evinde rakibini ilk maçtaki golün de sahibi olan Leonardo'nun iki golü sayesinde 2-1 yendi. Melbourne'un beraberlik için yüklendiği son altı dakika konuk ekibe bir gol daha getirse, Jeonbuk'un kupaya uzanan yolculuğu çok daha erken bitmiş olacaktı. Jeonbuk'un kıl payı atlattığı bu felâket senaryosunu yaşamaktan kurtulamayan takım ise Avustralya'dan Sydney FC oldu. Çin'deki ilk maçta Shandong önünde henüz 15'inci dakikada Carney ile öne geçen Sydney, Tardelli'nin 56'daki golüne engel olamayınca maç berabere bitti. Sydney, evindeki rövanşa daha da hızlı başladı ve O'Neill'ın henüz ikinci dakikada attığı golle öne geçti. Shandong bu gole 12'de Montillo ile yanıt verdi. Grant, ikinci yarının ilk dakikasında Sydney'i bir kez daha öne geçirdi. Ne var ki, Avustralyalıların turu kutlamaya hazırlandığı son dakikada sahneye çıkan Hao Junmin 2-2'lik beraberliği ilân etti ve adını çeyrek finale yazdıran ekip, deplasmanda attığı gol avantajı sayesinde Shandong Luneng oldu.
Son 16 turundaki diğer Çin temsilcisi Shanghai SIPG de son dakikada ve deplasmanda atılan gol avantajı sayesinde çeyrek finale çıktı.
FC Tokyo'ya Japonya'da 2-1 yenilen Shanghai, evindeki rövanşın 90+1'inci dakikasına kadar golsüz eşitliği bozmayı bir türlü başaramadı. Ancak tam bu anda sazı eline alan Wu Lei, 1-0'lık galibiyeti ve çeyrek finali getirdi.

Urawa Red Diamonds ile FC Seoul'ü buluşturan eşleşmede çekişme daha da fazlaydı. İlk maçı Ugajin'in 14'teki golüyle 1-0 kazanan Urawa, deplasmanda Damjanovic'in 29'da gelen golüne 90 dakikanın son düdüğü çalana kadar yanıt verememeyince maç uzatmalara gitti. Adriano 94'te Seoul'ü 2-0'lık üstünlüğe taşıdı ama bu sefer Tadanari Lee 112 ve 115'inci dakikalarda attığı iki golle mücadeleyi penaltılara götürmeyi başardı. Psikolojik üstünlük konuk Urawa'da olsa da sekizer penaltılık düellodan galip ayrılan takım, yedi kez fileleri bulmayı başaran FC Seoul oldu.
Al Ain'in çeyrek finaldeki rakibi Lokomotiv Taşkent, Birleşik Arap Emirlikleri'nden golsüz beraberlik çıkararak rövanşa umutlu başladı. Ne var ki Caio'nun 38'deki golüyle öne geçen Al-Ain bu üstünlüğünü kaybetmedi ve yarı finale yükselen taraf oldu.
Batı'daki diğer eşleşmede, bir başka BAE temsilcisi Al-Nasr, Katar'da El Jaish'i 3-0 yendi ve yarı finale yükseleceği rövanşı beklemeye başladı. Ancak bu maçta Al-Nasr forması giyen Wanderley'nin sahte bir Endonezya pasaportu taşıdığı anlaşılınca, maçın galibi 3-0'lık skorla hükmen El Jaish oldu. Katar kulübü bu moralle deplasmanda Al-Nasr'ı Romarinho'nun tek golüyle devirdi ve adını yarı finale yazdırmayı başardı.
Doğu'da ise Jeonbuk, Shanghai deplasmanından golsüz beraberlik çıkardıktan sonra, bu sene turnuvadaki en güzel maçını oynadı. Leonardo ve Lee Dong-gook'un ikişer golüne Shi Ke de bir golle katkı verince, Jeonbuk 5-0'lık zaferle yarı finalin yolunu tuttu. Çeyrek finaldeki diğer Güney Kore temsilcisi FC Seoul de Çin'den konuğu Shandong'u evinde 3-1'lik skorla geçti ve deplasmanda aldığı 1-1'lik galibiyetle birlikte son dört takım arasına kaldı.
Al-Ain, Batı'dan finale çıkan takım olabilmek için çekiştiği El Jaish önünde ilk maçı 3-1 kazandı ve rövanşın son 25 dakikasına da 1-0 önde girdi. El Jaish, Romarinho ile 67 ve 81'de iki gol buldu ve son dokuz dakikada maçı uzatmaya götürebilmek için de bastırdı ama son duraklama dakikasında Abdulrahman'ın kontratak golüyle mücadele 2-2 berabere bitince, Al-Ain tarihinde üçüncü kez Asya Şampiyonlar Ligi finali oynamaya hak kazandı.
İki Güney Kore temsilcisini buluşturan Doğu'daki yarı finalde ise Jeonbuk, Seoul'ü evinde 4-1'lik net skorla mağlup etti ve rövanşta 90+2'de yediği golle aldığı 2-1'lik mağlubiyete rağmen, ecel terleri dökmek zorunda kalmadan üçüncü finaline yükseldi.

Jeonbuk 2011'i unuttu

Asya Şampiyonlar Ligi'ndeki ikinci şampiyonluklarını arayan iki ekibin ilk buluşması, 19 Kasım'da Jeonbuk Hyundai Motors'un ev sahipliğinde oynandı. 63'üncü dakikaya kadar golsüz geçen maçta, konuk Al-Ain, Asprilla ile öne geçmeyi bildi ancak Leonardo 70 ve 77'deki (penaltı) golleriyle takımının rövanşa biraz daha avantajlı gitmesini sağladı. Jeonbuk, rövanşın 30'uncu dakikasında Han Kyo-won ile öne geçti ama Al-Ain bu gole dört dakika sonra Lee Myung-joo ile yanıt verdi. Douglas, ilk yarının duraklama anlarında kazanılan penaltıyı kaçırdı ve herkes rüzgâr tersine mi dönüyor diye düşünmeye başladı. Ne var ki, ikinci yarıyı savunma ağırlıklı bir taktikle oynayan Jeonbuk gol yememeyi başardı ve 2006'dan sonra bir kez daha Asya'nın en büyüğü oldu. Bu aynı zamanda, beş yıl önce Al-Sadd'a dramatik bir finalin ardından penaltılarla boyun eğen Jeonbuk'un taraftarları için de o acı tecrübeyi unutturan bir final oldu.
Jeonbuk Hyundai Motors, bu şampiyonluk sayesinde, Asya kıtasını 8-18 Aralık tarihleri arasında Japonya'da düzenlenecek FIFA Kulüpler Dünya Kupası'nda temsil etmeye hak kazandı. Jeonbuk, çeyrek finalden dâhil olacağı bu turnuvadaki ilk maçına 11 Aralık'ta CONCACAF Şampiyonlar Ligi Şampiyonu Club America (Meksika) önünde çıkacak ve rakibini saf dışı bırakması durumunda 15 Aralık'taki yarı finalde UEFA Şampiyonlar Ligi Şampiyonu Real Madrid'le (İspanya) kozlarını paylaşacak.

Büyük kaptanın vedası

1970 Brezilyası'nın kaptanı olan ve gelmiş geçmiş en iyi sağ beklerden biri olarak kabul edilen Carlos Alberto, geçen ay, 72 yaşında hayata gözlerini yumdu. TamSaha olarak efsane oyuncunun anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Onur Erdem

1974'te Dünya Kupası'nı kazanan, Carlos Alberto'nun kaptanlığını yaptığı Brezilya kadrosu

Futbol dünyası geçtiğimiz ay bir büyük kayıp daha verdi. 1970'te dünya şampiyonluğuna ulaşan Brezilya Millî Takımı'nın kaptanlığını yapan Carlos Alberto Torres, geçirdiği kalp krizi sonrasında 25 Ekim'de, 72 yaşında hayatını kaybetti. Carlos Alberto'nun kaptanı olduğu 1970 Brezilyası, çoğu futbolsever tarafından tüm zamanların en görkemli takımı olarak gösterilmekteydi. Başarılı oyuncu, bu takımla sadece dünya şampiyonluğunu kazanmakla da kalmamış, final maçına son noktayı koyan golde de topu ağlara bırakan isim olmuştu. Üstelik attığı gol de futbol kamuoyunca Dünya Kupaları tarihinde bir final maçında atılmış en güzel gollerin başında gelmekteydi.
Carlos Alberto, 17 Temmuz 1944'te Rio de Janeiro'da dünyaya geldi. Futbola başlaması da kentin önemli takımlarında Fluminense'nin altyapısında gerçekleşecekti. Sağ bek pozisyonunda görev alan ve 19 yaşına geldiğinde de bordo-yeşillilerin A takımına yükselen Carlos Alberto, Fluminense'de daha ilk sezonunda Rio Eyalet Ligi'nde şampiyonluğa ulaşmış ve sergilemiş olduğu performansla da Vicente Feola tarafından Brezilya Millî Takımı'na çağırılmıştı. Ancak Carlos Alberto'nun millî takımda kendisine düzenli bir yer edinebilmesi için birkaç sene daha geçmesi gerekecekti.

Feola'nın anlaşılmaz kararı

1965 senesi, başarılı sağ bekin kariyerinde önemli bir dönüm noktasıydı. O yıllarda Brezilya'nın en iyi takımı konumundaki Pele'li Santos'a imzayı atarak kariyerinin ilk transferini gerçekleştirmişti. Carlos Alberto, ertesi yıl da Brezilya Millî Takımı'nın 1966 Dünya Kupası için aday kadrosuna çağrılmıştı. Ancak aday kadro 44 kişiden oluşmaktaydı ve bu da her iki oyuncudan birinin kupa öncesinde kadrodan elenip evinde kalacağı anlamına geliyordu. Yine de ülkenin en formda sağ beki konumundaki Carlos Alberto'nun bu kadronun dışında kalabileceğine Brezilya'da neredeyse kimse ihtimal vermiyordu. Ancak teknik direktör Vicente Feola, herkesi şaşırtan bir karar alarak bu mevkideki tercihlerini Djalma Santos ve Jose Maria Fidelis'ten yana kullandı ve Carlos Alberto İngiltere'ye gitme şansını kaçırmış oldu.
Djalma Santos, Brezilya'nın gelmiş geçmiş en iyi sağ beki olarak kabul ediliyordu ve son iki Dünya Kupasında şampiyonluğa ulaşan takımın da en önemli parçalarından biriydi. Ancak artık 37 yaşına gelmişti ve turnuvadaki en yaşlı oyunculardan biri olacaktı. Fidelis ise vasat bir takımda, Bangu'da forma giymekteydi ve performansı da Carlos Alberto'nunkiyle kıyaslanacak düzeyde değildi. Fakat nedendir bilinmez, Feola bu iki oyuncuyu kadroda tutmayı uygun bulmuştu.
Sonuçta Carlos Alberto İngiltere'ye gidemedi belki ama Ada'ya "son iki turnuvanın şampiyonu" sıfatıyla gelen Brezilya da tüm zamanların en büyük hayal kırıklıklarından birini yaşayarak kupaya daha ilk turda veda etti. Oynadığı üç maçta sadece Bulgaristan'ı yenebilen Brezilya, Macaristan ve Portekiz'e ise 3-1'lik skorlarla boyun eğmişti. Tabîî Dünya Kupası'nda yaşanan bu yıkım, Brezilya Millî Takımı'nda bir yeniden yapılanmayı da beraberinde getirecekti. Turnuva sonrasında Vicenet Feola görevi bırakmış ve yerine Aymore Moreira gelmişti. Moreira'nın takıma çağırdığı yeni isimlerden biri de Carlos Alberto olacak ve genç sağ bek o tarihten itibaren Brezilya'nın değişmez isimlerinden biri haline gelecekti.

Santos ile zaferden zafere

Carlos Alberto, kulüpler düzeyindeyse yeni takımı Santos'la başarıdan başarıya koşmaya başlamıştı. İlk sezonunda Sao Paulo Eyalet Ligi'nde ve Brezilya şampiyonasında zafere ulaşmanın mutluğunu yaşamıştı. 1968'de takımıyla bir çifte zafer daha yaşayan Carlos Alberto, 1967 ve 1969'da da Eyalet Ligi'nde yine şampiyon olan taraftaydı.
O yıllarda Brezilya şampiyonasının turnuva usulü oynandığını ve eyalet liglerinin günümüzdekinden çok daha fazla öneme sahip olduğunu da hatırlatmadan geçmeyelim.
Carlos Alberto'nun parlak kariye-

Carlos Alberto ve Bobby Moore

rinin zirve noktasınıysa tabiî ki 1970 Dünya Kupası teşkil edecekti. Meksika'da düzenlenen turnuvaya Sambacılar, dört yıl önce yaşattıkları hayal kırıklığını unutturmak amacıyla çok iddialı gelmişlerdi. Öyle ki elemelerde Paraguay, Kolombiya ve Venezüella ile aynı grupta yer alan Brezilya, oynadığı altı maçı da kazanırken rakip filelere 23 gol göndermiş ve kalesinde sadece iki gole müsaade etmişti.
Öte yandan Brezilya, Dünya Kupası öncesinde birkaç kez teknik direktör değişikliği yaşamış ve turnuvaya gitmek üzereyken de önceki iki şampiyonlukta sahada olan Mario Zagallo'yu kulübeye geçirmişti. Pele başta olmak üzere Tostao, Rivelino, Gerson ve Jairzinho gibi yıldızlarla da dünyada eşine benzerine bir daha zor rastlanacak bir kadroya sahiplerdi. Elbette bu yıldızların yanında takımı bir de liderlik vasıflarıyla bir arada tutacak bir kaptan lâzımdı ve o ismin de Carlos Alberto olması kararlaştırılmıştı.

Meksika'da samba fırtınası

Brezilya, turnuvanın ilk turunda zorlu bir gruba düşmüştü. Son şampiyon İngiltere'nin yanı sıra, sekiz sene önce finalde karşılaştıkları Çekoslovakya, Sambacıların rakibi olmuştu. Gruptaki son takımsa Romanya'ydı. Gruptaki ilk maçını Çekoslovakya'ya karşı oynayan Brezilya, karşılaşmanın başlarında Petras'ın golüyle yenik duruma düştüyse de ilk yarının ortalarında Rivelino ile bu gole cevap vermeyi başarmış ve taraflar devre arasına 1–1'lik eşitlikle girmişti. İkinci yarıdaysa rakibine üstünlüğünü iyice hissettiren Brezilya, Pele ile öne geçiyor, ardından da Jairzinho'nun iki golüyle farka gidiyordu. 4–1'lik bu galibiyet, Brezilya'nın turnuvanın 1 numaralı favorisi olduğu görüşünü de tasdikler nitelikteydi.
Dört gün sonraysa ilk turun en çok merak edilen maçında Brezilya, İngiltere karşısına çıktı. Brezilya'nın eşsiz hücum ayakları, Bobby Moore önderliğindeki İngiliz savunmasını ve tabiî ki kaleci Gordon Banks'i aşmakta bir hayli zorlansalar da 59'uncu dakikada Jairzinho'dan gelen tek gol, iki puanı Sambacıların hanesine yazdırmıştı. Brezilya, son maçında da Romanya'yı ikisi Pele'den, biri de Jairzinho'dan gelen gollerle 3–2 mağlup etti ve böylece kayıpsız bir biçimde grubunu lider tamamlayarak çeyrek finale yükseldi.
Çeyrek finalde Brezilya'nın rakibi Peru'ydu ve o esnada belki de kendilerinden sonra Güney Amerika'nın en formda ekibi konumundaydı. Turnuvaya Arjantin'i saf dışı bırakarak gelen Peru, burada da ilk turda Bulgaristan ve Fas'ı mağlup etmiş, sadece Federal Almanya'ya yenilmişti. Fakat Peru'nun gücü Brezilya'ya yetmeyecekti. Henüz 15'inci dakikaya gelindiğinde Rivelino ve Tostao ile çoktan farkı ikiye çıkarmış olan Brezilya, ilk yarıyı 2–1 önde kapattıktan sonra ikinci yarıda da Tostao ve Jairzinho ile iki gol daha bulacak ve 4–2'lik galibiyetle adını yarı finale yazdırdı.

Carlos Alberto ve Fachetti final seremonisinde

Brezilya'nın karşısında yarı finalde yine bir Güney Amerikalı, güney komşusu Uruguay vardı. 19'uncu dakikada Luis Cubilla'dan gelen gol Uruguay'ı 1–0 öne geçirdiyse de ilk yarının sonlarında Clodoaldo skora dengeyi getirmiş, ikinci yarıda da Jairzinho ve Rivelino neticeyi belirleyen isimler olmuştu: 3–1. Böylece Brezilya, finalde İtalya'nın rakibi olmaya da hak kazanıyordu.

Finale noktayı koyan müthiş gol

21 Haziran 1970'te Mexico City'nin Azteca Stadı'nda oynanan unutulmaz finalde gol perdesini açan taraf Brezilya'ydı. 18'inci dakikada Rivelino'nun ortasında Pele çok iyi yükseliyor ve şık bir kafa vuruşuyla İtalya kalecisi Albertosi'yi mağlup ediyordu. Ancak 37'nci dakikada Brezilya savunmasının gafletinden çok iyi yararlanan Boninsegna, ceza sahası önünde kaleci Felix'ten de sıyrılıyor ve boş ağları havalandırarak İtalya'ya beraberliği getiriyordu. İlk yarı da bu sonuçla sona ermişti.
Ancak ikinci yarıda, öncelikle defansif tedbirleri düşünen İtalya karşısında Brezilya'nın yetenekli ayakları fazlasıyla ağır basacaktı. 66'ncı dakikada da Gerson'un ceza yayı sol çaprazından uzak köşeye çektiği şut filelerle buluşuyor ve Brezilya yeniden skor üstünlüğünü ele alıyordu.
Bu golden sadece beş dakika sonraysa Gerson uzun mesafeden ceza sahasına topu dolduruyor ve Pele'nin kafayla indirdiği topu Jairzinho tamamlayarak farkı ikiye çıkartıyordu.
Maçın sonlarındaysa sahne alıp bu futbol gösterisine noktayı koyacak isim Carlos Alberto'dan başkası değildi. Artık havlu atma noktasına gelmiş İtalyanlar karşısında inisiyatifi tamamen eline

Carlos Alberto finalde İtalya'ya attığı muhteşem golün sevincini yaşıyor

almış olan Brezilyalılar müthiş bir pas trafiği kurmuşlardı. Bu paslaşmalar sonrasında sol kanattan ceza sahasına doğru sokulan Jairzinho, yarım yuvarlağın önündeki Pele'yi görüyor, Taçsız Kral da İtalya savunmasını biraz üzerine çekmesinin ardından topu sağ kanattan bindiren Carlos Alberto'nun önüne yuvarlıyordu. Carlos Alberto da bu topa gelişine yerden çok düzgün vuruyor ve yerden uzak köşeye giden top, Brezilya'nın dördüncü golü olarak ağlara takılıyor, bir bakıma da Sambacıların dünya şampiyonluğuna kesinlik kazandırıyordu. Carlos Alberto, maç bitimindeyse Jules Rimet Kupası'nı havaya kaldıran son takım kaptanı olarak da tarihteki yerini alacaktı. Zira bu kupanın, kupayı üçüncü kez kazanacak takım tarafından ebediyen sahiplenilmesi kararlaştırılmıştı ve Brezilya da 1958 ile 1962'den sonra bir kez daha bu turnuvada zafere ulaşarak kupayı sahiplenmeye hak kazanmıştı.

Futbolculuktaki son dönemler

1970 Dünya Kupası sonrasında Carlos Alberto, Santos ile 1973 yılında bir Sao Paulo Eyalet Ligi şampiyonluğu daha yaşayacaktı. Ancak bu sıralarda dizinden yaşayacağı bir sakatlık, onun 1974 Dünya Kupası'na katılmasını engelleyecekti. Turnuvada dört yıl öncesine kıyasla kaptanından ve millî formaya veda eden en büyük yıldızı Pele'den yoksun mücadele eden Brezilya da eskisi kadar tat vermeyecek ve dördüncülükle yetinecekti. Aynı dönemlerde Carlos Alberto, Santos ile de yollarını ayıracak ve futbola başladığı Fluminense'ye geri dönecekti. Santos'ta 450'ye yakın maça çıkmış ve bir savunma oyuncusu olmasına rağmen 40 tane de gole imza atmıştı. Ancak dizinden geçirmiş olduğu sakatlık ve yaşının da 30'lara gelmesi, en önemli özelliklerinden biri olan süratini de bir nebze yitirmesine yol açmıştı. Yine de oyun görüşü, pozisyon bilgisi ve pas becerisi üst düzeyde olduğu için üst seviyede oynamayı sürdürüyordu. Fluminense'deki ikinci döneminde de 1975 ve 1976'da olmak üzere iki Rio Eyalet Ligi şampiyonluğu yaşadı.
Ne var ki 1977'de Fluminense yönetimi, kayda değer bir vefasızlık örneği göstererek 33 yaşındaki Carlos Albero'yu ilerisi için kadroda düşünmediklerini açıklayacaktı. Tecrübeli oyuncu da buna sinirlenip ezeli rakip Flamengo'ya transfer olacak ve derbi tarihindeki önemli bir tartışmanın da öznesi haline gelecekti. Ancak kendisi burada bir seneden kısa bir süre kaldı ve sonrasında, o dönemde birçok meşhur oyuncunun yaptığı gibi soluğu New York Cosmos'ta aldı ve burada eski takım arkadaşı Pele ile de yeniden buluştu. ABD'de beş yıla yakın futbol oynayan Carlos Alberto, bu sürenin çoğunu Cosmos'ta geçirirken kısa bir müddet de California Surf forması giydi. Cosmos ile dört NASL (Kuzey Amerika Futbol Ligi) şampiyonluğu gördü.

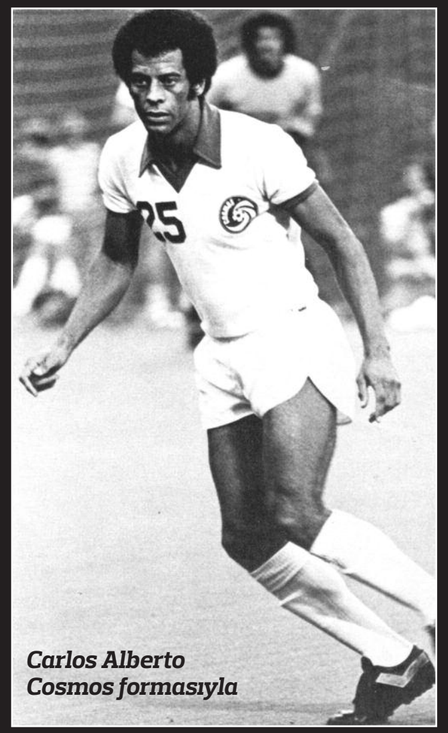

Carlos Alberto Cosmos formasıyla

Teknik direktörlük ve sonrası

1982'de futbolu bırakmasının ardından teknik adamlığa başlayan Carlos Alberto'nun yeni kariyerindeki ilk adresi de Zico'lu Flamengo olmuştu ve Carlos Alberto buradaki ilk sezonunda da takımını Brezilya şampiyonluğuna taşımayı başarmıştı. Fakat bundan sonra, teknik adamlıkta beklediği başarıyı bir türlü bulamayacaktı. Flamengo'nun haricinde Fluminense, Corinthians, Botafogo gibi başka önemli kulüpleri de çalıştıran Carlos Alberto, Kolombiya ve Meksika takımlarında da kısa dönemler görev yaptı. Ne var ki bu deneyimlerinde kayda değer bir başarı elde edemedi. Umman ve Azerbaycan Millî Takımlarını da çalıştıran Carlos Alberto, 2005 yılında teknik adamlık kariyerini de sonlandırarak yaşamının geri kalan kısmını televizyon yorumculuğuyla geçirmeye başladı.
Carlos Alberto'nun bir de Carlos Roberto adında ikiz kardeşi vardı. İkizlerden bu dünyaya ilk veda edeni de Ekim ayında Carlos Roberto oldu. Artık bunun acısı da etkili olmuş mudur bilinmez ama Carlos Roberto'nun vefatından tam bir ay sonra da Carlos Alberto bir kalp krizi neticesinde son nefesini verdi. Brezilya futbolunun yaşayan en önemli figürlerinden biri daha sonsuzluğa uğurlanmıştı.

Üretime dayalı yarışma yapısına dönüştüreceğiz

"Futbol Buluşmaları" organizasyonu kapsamında Riva'da Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig kulüplerinin başkanlarıyla bir araya gelen Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, futbolun teknik, idari ve ekonomik yönleriyle ilgili fikir alışverişinde bulundu. Terim, TFF Yönetim Kurulu üyeleri Ali Düşmez ve Erhan Kamışlı'nın da yer aldığı toplantıda, 2 ve 3. Lig'in Süper Lig'e altyapı vazifesi görmesi gerektiğini belirterek, "Bu ligler, tüketen değil üreten yapıda olmalı" dedi.

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig kulüplerinin başkanlarıyla bir araya geldi. Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen "Futbol Buluşmaları" organizasyonu kapsamında Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleştirilen toplantıda, Fatih Terim'in yanı sıra TFF İcra Kurulu Üyesi, Amatör Kurul Başkanı, Profesyonel Kurul Üyesi Ali Düşmez, TFF Yönetim Kurulu Üyesi, 1. Lig, 2. Lig ve 3. Lig Profesyonel Kurul Başkanı Erhan Kamışlı da hazır bulundu.

Futbolun teknik, idari ve ekonomik yönleriyle ilgili fikir alışverişinde bulunmanın yarar getireceği kanaatinde olduğunu dile getiren Fatih Terim, "Belki senede birkaç kez toplanmayı uygun görüyorum. Sizin yaşadıklarınız, bir kulübü yönetmek, o kulübü en iyi şekilde limana yanaştırma kolay bir şey değil. TFF tarafından bakıldığında da herkesi memnun etmek mümkün değil. Bunu yönetmek herhalde büyük bir beceri. Karşılıklı iyi niyetle eksiklerimizi tamamlayarak daha iyiye nasıl gideriz, bunu bulmaya çalışacağız" dedi.

2 ve 3. Lig'in Spor Toto Süper Lig'e altyapı vazifesi görmesi gerektiğini belirten Terim, "Bu ligler, tüketen değil üreten yapıda olmalı. Bu ligleri üretim merkezi olarak görmeliyiz. Üretime dayalı yarışma yapısını kurmak zorundayız. Bu toplantıyı özetleyen en güzel başlık bu. Bunun için de iyi bir kulübe, eğitimli hocalara ve doğru profesyonellere ihtiyacımız var. Ayrıca ekonomik olarak rahat durumda, idari olarak da düzgün idare edilen bir kulüp yapısı oturtulmalı. Sizlerin de bu fikri benimsemesini rica ediyorum ki, üst liglere oyuncu çıkartma adına yol alabilelim."

Kulüplere yerinde hizmet

TFF Futbol Direktörü Terim konuşmasını şöyle sürdürdü: "Son

Ali Düşmez

Erhan Kamışlı

bir yılda U15 Millî Takım'dan Ümit Millî Takım'a bu liglerden toplam 67 futbolcu çağrıldı. Tüm maçları takip ediyoruz. Kulüplerimize kurumsallaşma ve modern yönetim anlayışının gelişmesi adına yerinde hizmeti vermeyi planlıyoruz. Sportif Yönetim, Satış ve Pazarlama, Taraftar İlişkileri, Kulüp Organizasyonu ve Yönetimi ile Finansal Yönetim konularında 2 ve 3. Lig kulüplerine kendi yerlerinde eğitim vereceğiz. Böylece sizlere ek masraf da olmayacak.''

Sportif Direktörlük kursu ilk defa açılıyor

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, kulüp kurumsallaşmasının önemli bir parçası olarak gördükleri sportif direktörlük müessesini de hayata geçireceklerini söyledi. Terim, bu kapsamda Ocak 2017'de Sportif Direktörlük Sertifika Programı'nı TFF tarihinde ilk defa başlatacaklarını da açıkladı.

3. Lig yeniden dizayn edilmeli

''Bazı kulüplerimizin hali ortada. Bazıları ise modern şekilde yönetiliyor'' tespitini yapan Terim, ''İkisini aynı kefeye mi koyalım, dedim. Ben iyi ile kötüyü aynı kefeye koymama taraftarıyım. Spor Toto 2 ve 3. Lig'in yeniden organize edilmesi için kimsenin itirazı olabilir mi? Özellikle 3. Lig'in yeniden dizayn edilmesinde büyük yarar görüyorum'' ifadelerini kullandı.

Kulüpler yeni gelir kaynakları yaratmalı

Saha ve tesis bakımından da alt liglerden yukarıya doğru sıkıntılar olduğunu vurgulayan Fatih Terim, ''Yerel yönetimlerle el ele verip yeni tesisler yapmak zorundayız. Özellikle beldelerde yeni antrenman tesisleri devreye girmeli. Yapmazsak olmayacak. 3. Lig'deki 55 kulübün 12'sinin altyapısı bulunmuyor. Sahası, hocası olmayan, ekonomisi yetersiz, doğru idare edilemeyen bir kulüp sisteminden, doğru idare edilen, maçlarını güzel stadyumda oynayan yapıya dönüştürmeliyiz. Maddi sıkıntıları aşmanın tek yolu sadece TFF'den yardım beklemek olmamalı. Kulüplerimiz imkânlarını zorlayarak yeni gelir kaynakları yaratmalı. Sadece TFF yardımları ile kulüp yönetme devri geride kalmıştır'' diye konuştu.

İyi tesislerden iyi oyuncular çıkar

Terim'in ardından sözü alan TFF Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı da bu liglerin Süper Lig'e oyuncu yetiştirmesi gerektiğini vurgulayarak, ''İşimizi profesyonelce ele alıyoruz. Fatih Hocamız da bu liglerle daha fazla ilgilenecek. Gerek Ali Bey (Düşmez), gerekse ben tesisleşme konusunda hassasız. Tesis konusunda yatırım yapılması gerekiyor. İyi tesislerden iyi oyuncular çıkar. 2 ve 3. Liglere daha fazla odaklanmamız gerektiğini düşünüyoruz. Sizlere inşallah daha iyi imkânlar sağlayacağız. Ancak sizlerin de tesisler konusuna öncelik vermeniz gerekir'' dedi.

Futbol gelişecekse piramidin altından gelişecek

TFF İcra Kurulu Üyesi, Amatör Kurul Başkanı, Profesyonel Kurul Üyesi Ali Düşmez ise Türkiye'de yılda 90 bin futbol müsabakası oynandığını belirterek, ''Spor Toto Süper Lig, TFF 1. Lig, Spor Toto 2. Lig, Spor Toto 3. Lig ve amatörler... Futbol gelişecekse piramidin altından gelişmesi gerekiyor. Sıkıntılarınızı anlayabiliyorum. Göreve geldiğimiz günden bu yana kulüplerimizin şartlarını geliştirmek için uğraşıyoruz. Radikal kararların alınmasını zamana bırakmayı tercih ediyoruz. Şimdi hem TFF yönetimi hem Türkiye Futbol Direktörlüğü olarak bazı kararlar almamızın zamanının geldiğini hissediyorum'' diye konuştu.

Ümitler Almanya'ya 10 kişiyle kafa tuttu

Teknik direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı Ümit Millî Takımımız, özel maçta karşılaştığı Almanya'ya 1-0 mağlup oldu. Berlin'deki Der Alten Försterei Stadyumu'nda oynanan maçın tek golünü 38. dakikada Jeremy Toljan kaydetti.

Tribünlerde 5 bin 130 kişinin seyrettiği maçta, takımımızdan İrfan Can Kahveci 21. dakikada gördüğü kırmızı kartla oyun dışı kaldı. Ümitlerimiz uzun süre 10 kişi kalmasına rağmen özellikle ikinci yarıda beraberliği sağlayabilecek fırsatlar yakaladı ancak bu pozisyonları değerlendiremedi.

Ümit Millî Takım Teknik Direktörü Abdullah Ercan, takımımızın Almanya karşısında ortaya koyduğu mücadeleden memnun olduğunu söyleyerek şu değerlendrirmeyi yaptı: "Almanya, önümüzdeki yaz yapılacak U21 Avrupa Şampiyonası'na 1994 doğumlu oyuncularla katılacak. Bugün de o oyuncularla oynadılar. Biz ise gelecek şampiyonanın takımını oluşturmaya başladığımız için kadromuzu ağırlıklı olarak 1996-97 hatta 1998 doğumlu oyunculardan oluşturduk. 21. dakikada 10 kişi kalmak kolay değil elbette. O dakikaya kadar oyun dengeli gidiyordu. Eksik kalınca nasıl oynanması gerekiyorsa öyle oynamaya çalıştık. Alanı daraltıp mümkün olduğu kadar çabuk atağa çıkmayı düşündük. Oyun 11'e 11 devam etseydi Alman Millî Takımı'na daha fazla zorluk çıkaracağımız kesindi. Almanya ile bu şartlarda oynamak kolay değil. Elemelerde oynadıkları 10 maçın 10'unu da üstelik 3.4 gol ortalamasıyla kazandılar. Özellikle ikinci yarıda üst üste net gol pozisyonları yakaladık. Onları değerlendirebilseydik oyuncuların güveni artacaktı ve oyunu daha fazla önde oynamaya çalışacaktık. Sonuç olarak çok ciddi bir rakibe karşı ümit vaat eden bir hazırlık maçı oynadık."

Almanya 1-0 Türkiye

Stat
Der Alten Försterei-Berlin
Hakem
Amaury Delerue (Fransa)
Almanya
Julian Pollersbeck - Mitchell Weiser, Niklas Stark, Matthias Ginter, Jeremy Toljan - Mahmoud Dahoud (Maximillian Philipp dk. 64), Paul Seguin, Maximilian Arnold (Janik Haberer dk. 80) - Davie Selke, Timo Werner (Levin Öztunalı dk. 80), Leroy Sane (Hany Mukhtar dk. 80)
Türkiye
Gökhan Akkan - Ertuğrul Ersoy (Alperen Babacan dk. 57), Erol Erdal Alkan, Merih Demiral, Özkan Taştemur - Yusuf Yazıcı, Caner Koca, Salih Uçan - Oğulcan Çağlayan (Deniz Hümmet dk. 89), Kubilay Kanatsızkuş (Doğan Erdoğan dk. 80), İrfan Can Kahveci
Gol
Jeremy Toljan (dk. 38)
Kırmızı Kart
İrfan Can Kahveci (dk. 21)

İstanbul Bölge Karması finallerde

5. Grup							
Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İstanbul	3	2	1	0	3	0	7
Cenova	3	2	0	1	3	2	6
Soroca	3	1	1	1	2	2	4
Western R.	3	0	0	3	2	6	0

Teknik Direktör Kamil Doygun yönetimindeki İstanbul Bölge Karması, 2016-2017 UEFA Bölgeler Kupası'nda finallere yükseldi. Moldova'da düzenlenen Eleme Turu 5. Grup'taki üç maçında 7 puan toplayarak birinci olan İstanbul Bölge Karması, Hırvat, Çek Cumhuriyeti, Portekiz, İrlanda Cumhuriyeti, Rusya, İspanya ve Ukrayna temsilcileriyle Haziran'daki finallerde şampiyonluk mücadelesi verecek.

UEFA'nın amatör karmalar arasında iki yılda bir düzenlediği Regions Cup'ta bu yıl ülkemizi temsil eden İstanbul Bölge Karması, Moldova'daki eleme turunda rakiplerini geride bırakarak finallere katılma hakkını elde etti.
Teknik direktörlüğünü Kamil Doygun'un üstlendiği İstanbul Bölge Karması, 8 gruptan oluşan elemelerin 5. Grup'unda Moldova, Kuzey İrlanda ve İsviçre temsilcileriyle eşleşti. Sadece birincinin finallere katılma hakkını elde edebileceği gruptaki ilk rakibimiz, Kuzey İrlanda temsilcisi Western Region'dı. İki takım arasındaki maç 14 Kasım günü Orhei şehrindeki District Sport Complex'te oynandı. Karadağlı hakem Pavle Radovanović'in yönettiği müsabakaya İstanbul Bölge Karması Hakan Çolak - Ceyhun Erceylan, Oğuzhan Civelek, Ekrem Aksoy, İskender Can - Emin Soğuk, Semih Kamil Akgöz, Ufuk Özcan - Mert Aslanalp, Serkan Uysal, Muhammet Raşit Yöndem on biriyle çıktı. 62'nci dakikada Mert Aslanalp'in yerine Ramazan Kallıoğlu, 73'üncü dakikada Ufuk Özcan'ın yerine Alp Huy, 81'inci dakikada Muhammet Raşit Yöndem'in yerine Uğur Tahtacı oyuna girdi. Western Region ise Paul Wells - Ryan Morrow, Colin Robinson, Hugh Carlin, Steven Mcquillan - Kyle Harte (Stephen Brown dk. 52), Blaine Burns, Conal Crawford (Bryan Mcclelland dk. 82), Gareth Browne - Steven Wallace (Lee Warnock dk. 67), Kyle Friel kadrosuyla mücadele etti.

Maç boyunca 11 gol girişiminde bulunan ve rakip kaleye dört isabetli şut atan İstanbul Bölge Karması, 9'uncu dakikada Serkan Uysal ve 35'inci dakikada Semih Kamil Akgöz'ün attığı gollerle sahadan 2-0 galip ayrıldı. Rakibinin dört atak girişiminde isabetli şut atmasına izin vermeyen temsilcimiz, kornerlerde de 9'a 3 üstünlük sağladı. Grupta oynanan diğer karşılaşmada ise İsviçre'nin Cenevre takımı, Moldova'nın ARF Soroca takımını 1-0 yendi.
İstanbul Bölge Karması'nın 16 Kasım'daki rakibi ise Moldova temsilcisi Soroca oldu.

silcisi ev sahibi ARF Soroca'ydı. Lüksemburglu hakem Sven Bindels'in yönettiği maç Kişinev'deki Zimbru 2 sahasında oynandı. Temsilcimiz bu maçta Hakan Çolak, Ceyhun Erceylan, Oğuzhan Civelek, Ramazan Kallıoğlu, İskender Can (Meriç Tosuncuk dk. 46) - Şakir Kiyak (Semih Kamil Akgöz dk. 69), Emin Soğuk, Alp Huy - Mert Aslanalp (Uğur Tahtacı dk. 58), Serkan Uysal, Muhammet Raşit Yöndem kadrosuyla sahada yer aldı. Moldova takımı ise Nicolea Pleşcan - Vadim Rusu, Vasilii Boldescu, Gheorghe Cazac, Alexandru Cristioglo - Igor Balan, Eugeniu Anitoaie (Serghei Celac dk. 40), Dumitru Maga, Valentin Sîciov - Denis Rogac, Andrei Russu dizilişiyle mücadele etti. Temsilcimiz, ev sahibi ekip karşısında 90 dakika adeta tek kale oynadı. Oyun boyunca sadece tek atak girişiminde bulunabilen ve onda da kaleyi tutturamayan ARF Soroca'yı ablukaya alan ve 30 atak girişiminde bulunan İstanbul Bölge Karması, kaleyi bulan 10 şuttan da kullandığı 13 kornerden de sonuç alamayınca maç da golsüz sona erdi. Grubun diğer maçında Western Region'ı 2-1 yenen İsviçre temsilcisi Cenevre de böylece ikide iki yaparak avantaj elde etti.

18 Kasım'daki son maçımızı Cenevre ile oynayacaktık ve bizim 4, rakibimizin 6 puanı bulunuyordu. Dolayısıyla beraberlik de Cenevre'nin grup birincisi olarak finallere gitmesine yetecekti. Yola devam etmek istiyorsak kazanmaktan başka çaremiz bulunmuyordu. Gruptaki ilk maçımızı yöneten Karadağlı hakem Pavle Radovanović'in görev aldığı maç, Orhei şehrindeki District Sport Complex'te oynandı.

Bu maçta farklı bir dizilişle sahaya çıkan takımımız 90 dakikayı Hakan Çolak - Ömer Faruk Öztürk, Oğuzhan Civelek, Ekrem Aksoy, Meriç Tosuncuk (Mert Aslanalp dk. 32) - Ceyhun Erceylan (Şakir Kiyak dk. 46), Ufuk Özcan, Semih Kamil Akgöz, İskender Can - Emin Soğuk (Muhammet Raşit Yöndem dk. 70), Serkan Uysal kadrosuyla oynadı. Cenevre ise Kevin Volpihac - Jimenez De La Fuente, Arzan Idrizi, Mikael Mendes Pinto, Mehdi Visentini - Nicolas Lhoneux (Matteo Rezzonico dk. 44), Jordan Buchs, David De Freitas (Damien Vanzo dk. 65) - Thomas Röthlisberger, Fitim Rugovaj (Sada Bocar Mbaye dk. 60), Ignace Ntongo dizilişiyle sahada yer aldı. Galibiyete ihtiyacı olan ve doğal olarak daha fazla atak yapan takım İstanbul Bölge Karması'ydı. Takımımızın 14 atak girişimine karşılık İsviçre temsilcisi 9 gol girişiminde bulundu. İsviçre'nin 4 isabetli şutuna karşılık ise takımımızın kaleyi bulan 2 vuruşu vardı. Ancak temkinli futbolu ve savunma güvenliğini elinden hiç bırakmayan takımımız, aradığı fırsatı 75'inci dakikada Semih Kamil Akgöz'le bularak maçı 1-0 kazandı ve 7 puanla grup birincisi olarak Haziran ayındaki finallere katılmaya hak kazandı. İstanbul Bölge Karması'nın kadrosundaki oyuncular, takımları ve doğum tarihleri ise şöyle: Hakan Çolak (Gaziosmanpaşa - 01.01.1987), Mücahit Kemaloğlu (Çorlu Kültürspor - 02.04.1996), Ceyhun Erceylan (Kartal Bulvarspor - 13.09.1992), İskender Can (Çekmeköy Bld. Alemdağ - 01.10.1993), Oğuzhan Civelek (İstanbul Mesudiye - 08.04.1994), Ekrem Aksoy (Küçükköy - 08.06.1988), Ömer Faruk Öztürk (İstanbul Mesudiyespor - 17.04.1996), Meriç Tosuncuk (İstanbulspor - 03.07.1993), Ramazan Kallıoğlu (Bakırköyspor - 25.01.1994), Ufuk Özcan (Çekmeköy Bld. Alemdağ - 29.07.1995), Mert Arslanalp (Kapaklı Sitespor - 04.01.1994), Emin Soğuk (Gaziosmanpaşa - 20.12.1996), Muhammet Raşit Yöndem (Bağlarbaşı - 12.09.1997), Şakir Kiyak (Erokspor - 22.01.1996), Alp Huy (Kartal Bulvarspor - 29.04.1995), Semih Kamil Akgöz (Davutpaşa - 14.11.1995), Serkan Uysal (Kocasinanspor - 26.06.1995), Uğur Tahtacı (Bakırköyspor - 10.02.1993).

ŞAŞIRTMAK DOĞASINDA VAR

YENİ
HYPERVENOM

Peri masalı trajik sonuyla ağlattı

29 Kasım 2016 tarihi dünya futbol sahnesine kapkara bir gün olarak damgasını vurdu... Brezilya'nın Chapecoense takımı, Kolombiya'ya giderken bütün dünyayı arkasından ağlattı. Takımı taşıyan uçak, Kolombiya'nın ünlü şehri Medellin'e giderken elektrik arızası nedeniyle dağlara çakıldı ve 46'sı takım kafilesinden toplam 77 kişinin mezarı oldu.

Rasim Artagan

1973 yılıydı... Futbolun dünyadaki üretim fabrikası olan Brezilya'nın Chapeco şehri de bu büyük şölene daha fazla kayıtsız kalamadı. 160 bin nüfusu olan Chapeco'da futbol sevdalıları, o tarihte Chapecoense takımını kurdu. Zamanla takım gelişti ve maçlarını 25 bin kişi kapasiteli Arena Conda Stadı'nda oynamaya başladı. Brezilya'daki futbol sevgisi gerçekten çok farklı boyutlarda... Chapeco 160 bin nüfuslu bir şehir olmasına rağmen yıllarca takımlarını kaçıncı ligde olursa olsun stadı full doldurarak destekledi. Geçtiğimiz son 3 yıl ise Chapecoense için gerçekten rüya gibiydi... Sadece 3 sezonda Brezilya 3. Ligi'nden Seri A'ya yükseldi. Bu sezon ise işler mükemmel gidiyordu. Yeşil-beyazlılar Güney Amerika'nın 2 numaralı kupası Copa Sudamericana'da finale yükseldi ve bir Peri Masalı'nı gerçeğe dönüştürdü. Chapecoense bu sezon Brezilya Seri A'da 52 puanla 9. sırada yer alıyordu. Ancak buna rağmen Güney Amerika'nın UEFA Avrupa Ligi'ne karşılık gelen Copa Sudamericana'da finale çıktı ve tarih yazdı. Finalde Kolombiya'nın Atletico Nacional takımı ile eşleşen Chapecoense, bu maçın ilk ayağı için 29 Kasım 2016 tarihinde Kolombiya'nın Medellin şehrine gidiyordu. Ancak takımı taşıyan ve ilk uçuşunu 1999 yılının Mart ayında yapan Bolivya'da bulunan bir şirkete ait olan uçak, ilk belirlemelere göre elektrik arızası yaşadı. Yine iddialara göre kaptan pilot durumu kuleye bildirdi ve yakıt azaltmak için havada keskin dönüşler yaptı; ancak uçağın dağlık alana düşmesine engel olamadı. Kazada 46'sı takım kafilesinden olmak üzere 77 kişi yaşamını yitirdi. Üzücü olayda ilk başta kaleciler Danilo ve Jakson Follmann'ın yanı sıra sol bel Alan Ruschel yaralı kurtuldu. Ancak Danilo, has-

tanede yaşama gözlerini yumdu. Danilo'nun eşiyle telefonda konuştuktan sonra hayatını kaybettiği yazıldı. Sakat oldukları için Kolombiya'ya götürülmeyen Baby, Demerson, Boeck, Andrei, Hyoran, Martinuccio, Nivaldo ve Lima şans eseri hayatta kaldı. Kurtulan diğer iki kişinin ise Brezilyalı gazeteci Rafael Gobbato ve Ximena Suárez adlı hostes olduğu belirtildi. Kulüp başkanı ve başkan yardımcısını da taşıyan uçakta yaklaşık 20 gazeteci olduğu bildirilmişti.

Kupayı Chapecoense'ye verin

Kazadan sonra Copa Sudamericana'nın Kolombiyalı rakibi Atletico Nacional kulübü, kupanın Chapecoense Kulübü'ne verilmesini istedi. Resmi başvuruda bulunan Kolombiyalılar, "Bir rüya için geldiler, efsane olarak ayrıldılar" ifadelerini kullandı.

PSG'den 40, CR7'den 3 milyon euro

Brezilya'da yayın yapan Radio Gaucha'nın haberine göre Fransız Kulübü Paris Saint Germain, Chapecoense takımına 40 milyon euroluk yardımda bulunmak için FIFA'ya başvurdu. PSG'ye dünyadan teşekkür mesajları yağdı. Real Madrid'in dünyaca ünlü yıldızı Cristiano Ronaldo da, "Şu an şoktayım. Hayatını kaybedenlerle birlikteyim. Tüm Brezilya futbolunun başı sağolsun" dedi ve futbolcu ailelerine 3 milyon euro bağışlayacağını açıkladı.

TFF'den anlamlı mesaj

Türkiye Futbol Federasyonu, Kolombiya'daki trajedi için resmi sitesinden başsağlığı mesajı paylaştı. TFF.ORG'dan yapılan açıklamada, "Güney Amerika Kupası final karşılaşması için Kolombiya'ya giden Brezilya ekibi Chapecoense'yi taşıyan uçağın düştüğünü büyük bir üzüntü ile öğrenmiş bulunuyoruz. Korkunç kazada hayatını kaybedenler için derin üzüntümüzü belirtir; Brezilya Futbol Federasyonu, aileleri, sevenleri ve spor camiasına başsağlığı dileriz" mesajını paylaştı. Dünya genelindeki futbol kulüpleri de Chapecoense takımına saygısını gösterdi.

Follmann'ın bacağı kesildi

Kolombiya basınında yer alan haberlere göre, Brezilya Sağlık Bakanlığı, CENIPA ve Federal Polis Teşkilatından yetkililer, araştırmaları izlemek ve yardım etmek için Brezilya Hava Kuvvetlerine ait bir uçakla Medellin'e gitti. Medellin'deki San Vicente Vakfı Hastanesi, kazadan sağ kurtulan Chapecoense'nin 24 yaşındaki kalecisi Jackson Ragnar Follmann'ın durumuyla ilgili yazılı açıklama yaptı. Genç kalecinin durumunun kontrol altında olduğu belirtilen açıklamada, Follmann'ın sağ bacağının kesildiği kaydedildi. Brezilya'da 3 günlük yas ilân edildi.

Acıyla kavrulan şehir

Chapecoense takımını taşıyan uçak, Kolombiya'nın Medellin şehrinin yakınında düştü ve 76 kişiye mezar oldu. Medellin şehri bu tarz acılara maalesef ki yabancı değil. Kolombiya'nın kuzey kesiminde yer alan bu kent, adını dünyaya en çok uyuşturucu baronu Pablo Escobar sayesinde duyurdu. Escobar'ın uyuşturucu imparatorluğu sebebiyle bu kentte yaklaşık 200 yargıç, binlerce sivil, polis ve devlet yetkilisi hayatını kaybetti. Pablo Escobar'ın ölümünden sonra Medellin Uyuşturucu Karteli başka baronlarla yoluna devam etti ve ülkede derin çatışmaların yaşanmasına neden oldu.
Acılara ve ölümlere hiç de yabancı olmayan Medellin, bu kez başka bir büyük acıya; Chapecoense takımının uçağının düşmesiyle parçalanan hayatlara sahne oldu.

Tarihe Geçen Futbol Trajedileri

4 Mayıs 1949
İtalya'nın Torino kulübünün uçağı Portekiz dönüşü dağa çarparak düştü. Kazada 18'i futbolcu olmak üzere 31 kişi öldü.

6 Şubat 1958
Manchester United uçağı Münih'e yakıt ikmali için indi. Yoğun kara rağmen kalkış yapamadı. İkinci denemede uçak bariyerlere çarptı ve 23 kişi öldü.

16 Temmuz 1960
Roma Olimpiyatları'nda finale çıkan Danimarka'ya takviye için giden uçak, kötü hava nedeniyle düştü; 8 futbolcu öldü.

26 Eylül 1969
The Strongest'i taşıyan uçak, darbenin yapıldığı gün Bolivya'ya dönüş için havalandı ve kayboldu. Düşen uçakta 56 kişi yaşamını yitirdi.

11 Ağustos 1979
Özbekistan'ın Pahtakor Taşkent takımının uçağı, Kamianske üzerinde başka bir uçakla çarpıştı. İnanılmaz kazada 178 kişi hayatını kaybetti.

20 Ocak 1989
Malatya'ya giden Samsunspor'un otobüsü kaza yaptı. Kazada Samsunspor Teknik Direktörü Nuri Asan, futbolcular Muzaffer Badalıoğlu ve Mete Adanır ile otobüs şoförü Asım Özkan olay yerinde, futbolcu Zoran Tomić ise Yugoslavya'da altı ay komada kaldıktan sonra vefat etti. Bu kazada hayatta kalan birçok oyuncu ve kafile üyesi de ciddi şekilde yaralanmış veya sakat kalmıştı.

27 Nisan 1993
1994 Dünya Kupası Elemesi için Gabon'a giden Zambiya Milli Takımı'nın uçağı inerken düştü. 18'i futbolcu, 30 kişi öldü.

TFF'den UEFA Başkanı Čeferin'e ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, UEFA Başkanı Aleksander Čeferin'i ziyaret etti. UEFA'nın İsviçre'nin Nyon kentindeki merkezinde gerçekleşen ziyarette Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve UEFA Başkanı Aleksander Čeferin'in yanı sıra TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Genel Sekreter Kadir Kardaş, UEFA Ulusal Federasyonlar Bölüm Yöneticisi Zoran Lakovic ve UEFA Başkanlık Ofisi Müdürü İlker Uğur da hazır bulundu. Ziyarette Başkan Demirören, Eylül ayında UEFA Başkanlığına seçilen Aleksander Čeferin'e başarı dileklerini iletirken, karşılıklı görüş alışverişinde de bulunuldu. Ayrıca ziyarette, Başkan Demirören, UEFA Başkanı Čeferin'e, adının yazılı olduğu Millî Takım forması ile günün anısına hazırlanmış bir plaket takdim etti. UEFA Başkanı Čeferin ise Başkan Demirören'e üzerinde adının yazılı olduğu bir UEFA flaması hediye etti.

Bakan Kılıç'a kutlama

Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, Dünya Dopingle Mücadele Ajansı (WADA) Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi. Bakan Çağatay Kılıç, WADA Yönetim Kurulu üyeliği için Avrupa Birliği (AB) üyesi olmayan Avrupa Konseyi üyesi devletlerden bakan düzeyinde yapılan seçimlerde aday gösterildi. Avrupa Konseyi delegeler komitesi kararıyla yönetim kurulu üyeliğine seçilen Bakan Çağatay Kılıç, 19 Kasım 2016 tarihinde İskoçya'nın Glasgow şehrinde yapılan WADA Yönetim Kurulu toplantısına katılarak göreve başladı. Dünyada tüm spor branşlarında dopingle mücadele eden en yetkili kuruluş olan WADA'nın 18 üyeden oluşan Yönetim Kurulu'nda 5 sandalye Avrupa kıtasına tahsis ediliyor. Bu 5 sandalyeden üçü AB üyesi ülkelere, ikisi ise AB üyesi olmayan Avrupa Konseyi üyesi ülkelere ayrılıyor. Bu iki kontenjandan biri Avrupa Konseyi Genel Sekreter Yardımcısına, diğeri ise AB üyesi olmayan bir Avrupa Konseyi üyesi ülkenin spor bakanına ait. Türkiye Futbol Federasyonu olarak, Dünya Dopingle Mücadele Ajansı (WADA) Yönetim Kurulu üyesi olan Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç'ı kutluyor ve başarılar diliyoruz.

TFF'den VAR açıklaması

Türkiye Futbol Federasyonu, Video Yardımcı Hakem (VAR) sistemiyle ilgili olarak, geçtiğimiz yıldan beri FIFA, UEFA ve IFAB (Uluslararası Futbol Birliği Kurulu) ile iletişim halinde olup, bu kurumlarla koordine inceleme ve çalışmalarını yürütmektedir.

Bu inceleme ve çalışmalara örnek olarak; geçtiğimiz yıl TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ve MHK temsilcileri, Video Yardımcı Hakem Sistemi'nin denendiği Heracles Almelo-FC Utrecht Hollanda Ligi Play-Off Ligi maçını yerinde takip ederek, sistemle ilgili inceleme yapmışlardır. Mayıs 2016'da hakemlerimizden Hüseyin Göçek ve Bülent Yıldırım, IFAB tarafından Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da düzenlenen Video

Hakemlik Sistemi'nin ve bu sistemde kullanılacak ekipmanların hem teorik hem de uygulamalı olarak anlatıldığı üç gün süren bir seminere Türkiye Futbol Federasyonu adına katılmış ve bu seminerde aldıkları bilgileri ilgililere aktarmışlardır. Bu seminerde TFF, IFAB ve FIFA'nın Video Yardımcı Hakem Sistemi'nin tanıtımı için davet ettiği ilk federasyonlardan biri olmuştur.

Ayrıca Şampiyonlar Ligi Finali ile FIFA Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası Yarı Finali'ni yönetmiş FIFA kokartlı hakemimiz Cüneyt Çakır da Eylül ayında katıldığı 2018 FIFA Dünya Kupası Aday Hakem Seminer'inde, Video Yardımcı Hakem Sistemi hakkında eğitim almış ve bu sistemle ilgili saha uygulamalarına katılmış, seminerde edindiği bilgi ve tecrübeleri de TFF ve MHK ile paylaşmıştır.

Türkiye Futbol Federasyonu, Video Yardımcı Hakem (VAR) Sistemi'ni yürüten firmayla da temas halinde olup, bu sistemde uygulanacak protokolleri, kullanılacak ekipmanları ve IFAB onaylı testleri de yakından takip etmektedir. İlgili sistem, şu an IFAB ve FIFA tarafından test aşamasında olup, henüz uygulanmak için tam olarak hazır değildir.

Bezmiâlem Sporcu Sağlığı Merkezi açıldı

Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi'nde, sporculara koruyucu hekimlik, teşhis, tedavi ve atletik performans yönetimi verecek Türkiye'nin spor hekimliği ana bilim dalı bulunan ilk sporcu sağlığı merkezi açıldı.

Üniversitenin Eyüp Sultan Yerleşkesi'nde hizmete giren merkezin açılışı, Türkiye Futbol Federasyonu Basın Sözcüsü ve Yönetim Kurulu Yedek Üyesi Prof. Dr. Mete Düren, TFF Sağlık ve Dopingle Mücadele Kurulu Başkanı Prof. Dr. Ömer Taşer, Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Rümeyza Kazancıoğlu, rektör yardımcısı Prof. Dr. İbrahim Tuncay ve Eyüp Belediye Başkanı Remzi Aydın'ın katılımıyla yapıldı.

Törende konuşan Prof. Dr. Mete Düren, ''Ülkemizin son yıllarda sporun her alanında yaptığı altyapı yatırımları, modern stadyum ve spor salonları sayısında hızlı artış, amatör ve lisanslı sporcu sayısında görülen ivme, sporcu sağlığı sorununu da beraberinde getirmiştir. Sadece yaralanan sporcuların tedavi ve rehabilitasyonu ile sınırlı kalmayıp, sporcuların performans testleri, sakatlanma risk analizleri, özellikle çocukların doğru spor branşına yönlenmelerini sağlayacak araştırmalar ile ön plana çıkan Sporcu Sağlığı Merkezleri'ne duyulan ihtiyaç gün geçtikçe artmaktadır. Türkiye'de spora duyulan sevgi ve giderek artan sporcu sayısı ile birlikte siz değerli spor hekimlerimizin bu konudaki tecrübelerinden bizler spor adamları olarak yararlanmak istiyoruz. Futboldan bir örnek verecek olursak, günümüz futbolunda müsabaka sırasında oyuncuların monitorize edilerek, yorgunluk analizi sonuçlarına göre teknik heyet tarafından oyundan alınmalarının konuşulduğu bir zamanda yaşıyoruz. Bu konuda uluslararası saygın sporcu sağlığı merkezlerinin konuyla ilgili FIFA'ya futbol oyun kuralları ile ilgili değişiklik yapması yönünde görüş bildirdiğini takip ediyoruz.

Merkezlerin böylesine önemli bir rol oynamaya başladığı bir dönemde, böyle modern bir tesisin yapılmasına destek olan tüm kuruluşlara teşekkür ediyor, Bezmiâlem Üniversitesi'ni bu değerli girişiminden dolayı kutluyor ve merkezimizin Türk sporuna hayırlı olmasını diliyorum'' dedi.

Prof. Dr. Ömer Taşer ise FIFA'nın sağlık ekibini takımın arkasındaki takım olarak tanımladığını, en büyük sorunların spora başlayan nesli sonradan kaybetmeleri olduğunu ve bu tür merkezlerle bunu engelleyebileceklerini dile getirdi.

Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi Rektörü Rümeyza Kazancıoğlu, Türkiye'de bünyesinde spor ana bilim dalı bulunan ilk merkezi açtıklarına dikkati çekerek, ''Bin 100 metre karede kuruldu. Günde 100 sporcuyu aynı anda rehabilite edebilecek bir merkez. Amatör, millî, profesyonel ve spora gönül vermiş herkese hizmet vermeye adayız'' ifadelerini kullandı.

Sporcu sağlığı merkezinde poliklinikler, performans test laboratuvarı, kuvvetlendirme / koordinasyon salonu ve günde 150 sporcuyu tedavi edebilme kapasitesine sahip sportif rehabilitasyon ünitesi yer alıyor.

TÜFAD'dan Fatih Terim'e onur plaketi

Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği İstanbul Şubesi, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'i ziyaret etti. Geçtiğimiz Ağustos ayında başkanlığa seçilen TÜFAD İstanbul Şubesi Başkanı Halit Önsen, Fatih Terim'e 25.yıl onur plaketi verdi. Başkan Önsen ve Yönetim Kurulu üyelerinin katıldığı ziyarette; antrenör kursları, gelişim ligleri ve yeni projeler konuşuldu.

UEFA'dan TFF'ye Pazarlama İnovasyon ve Yaratıcılık Ödülü

UEFA'nın iki senede bir düzenlediği KISS (Knowledge Information Sharing Scenario) Pazarlama Ödülleri'nde Türkiye Futbol Federasyonu, TFF&Swarovski işbirliği projesiyle ''En iyi ticari ortaklık'' kategorisinde ''İnovasyon ve Yaratıcılık'' özel ödülüne lâyık görüldü. Bu yıl rekor sayıdaki katılımla 35 federasyondan 86 projenin yarıştığı UEFA'nın prestijli pazarlama ödülü için, Yunanistan'ın başkenti Atina'da tören düzenlendi. Bu ödül töreninde TFF adına Pazarlama ve Sponsorluklar Müdürü Elif Canbay, İnovasyon ve Yaratıcılık Ödülü'nü UEFA Pazarlama Direktörü Guy-Laurent Epstein ve jüri üyesi PepsiCo Batı Avrupa içecek Grubu Pazarlama ve İnovasyon Bölüm Başkanı Mark Kirkham'dan aldı.

UEFA KISS Pazarlama Ödülleri, ilk kez UEFA'ya üye federasyonların pazarlama projelerinin beş kategoride yarıştığı ve yenilikçi projelerin ödüllendirildiği bir yarışma olarak 2012'de verilmeye başlamıştı.

MHK'ya UEFA Hakem Konvansiyonu denetimi

UEFA'nın Hakem Konvansiyonu ile ilgili iki yılda bir düzenlediği denetim faaliyetleri başladı. UEFA Hakem İşleri Direktörü Christopher Wild ve Türkiye Hakem Konvansiyon Sorumlusu Jorn West Larsen'in katıldığı denetlemede, UEFA Hakem Konvansiyonu kapsamında TFF'nin hakem gelişim faaliyetleri ve uygulamaları gözden geçiriliyor. İki gün süren toplantıya, MHK Başkanı Yusuf Namoğlu, MHK Eğitimden Sorumlu Üye Murat Ilgaz, Hakem İşleri Direktörü Baki Şahin, Atletik Test Görevlisi Tuba Kızılet Bozdoğan, FIFA Hakemi Mete Kalkavan ile Süper Lig Hakemi Halil Umut Meler ve Süper Lig Gözlemcisi Yunus Yıldırım katıldı. UEFA Hakem Konvansiyonu çalışmaları, UEFA üye ülkelerinde hakemlik faaliyetlerinin standart duruma getirilmesini amaçlıyor. 6 yıldır UEFA Hakem Konvansiyonu üyesi olan Türkiye Futbol Federasyonu'nda gerçekleştirilen "Hakem Gelişim" faaliyetleri, konvansiyon direktifleri doğrultusunda devam ediyor. Bu kapsamda çeşitli eğitimler, kurslar ve toplantılar gerçekleştiriliyor.

MHK'dan Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da eğitim toplantıları

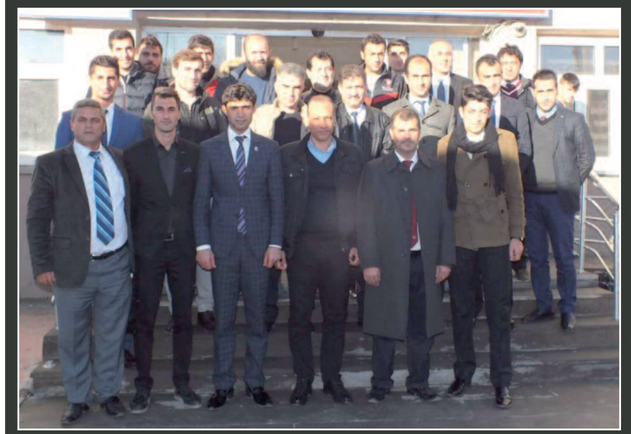

Merkez Hakem Kurulu'nun, eğitim faaliyetlerini gözlemlemek, İl Hakem Kurulu yöneticileri, hakem ve gözlemcilerle tanışmak, sorun ve önerileri yerinde değerlendirme amaçlı programının önemli bir bölümü tamamlandı. Doğu ve Güneydoğu Anadolu illerini kapsayan 8. Bölge'den sorumlu Merkez Hakem Kurulu Üyesi Serdar Tatlı, Hakkari, Ağrı, Muş, Bitlis, Van ve Iğdır illerini kapsayan çalışmalarını tamamladı. Yönetici, hakem ve gözlemcilerle çok yararlı görüşmeler yaptıklarını belirten Serdar Tatlı, Merkez Hakem Kurulu Toplantısı'na yöre ile ilgili çalışmalarını içeren raporunu sunacağını belirtti. Merkez Hakem Kurulu üyelerinin bölgesel faaliyetleri, yerinde inceleme ve değerlendirme toplantıları diğer bölgelerde de sürecek.

Plaj Futbolu Hakem ve Gözlemci Semineri yapıldı

Merkez Hakem Kurulu Gelişim Programları çerçevesinde geliştirilen Plaj Futbolu Hakem ve Gözlemci Semineri, Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Merkezi'nde yapıldı. Plaj Futbolu FIFA ve ulusal hakemleri ile gözlemcilerin katıldığı semineri, Plaj Futbolundan Sorumlu MHK Üyesi Kadir Tozlu ile Eğitimci Sebahattin Şahin yönetti. Merkez Hakem Kurulu Başkanı Yusuf Namoğlu seminerin açılış konuşmasında, her geçen gün büyük ilgi gören plaj futbolunun ülke düzeyinde yaygın bir spor dalı olmasından büyük mutluluk duyduğunu belirtip, gelişim seminerlerinin önemini vurguladı. Namoğlu ayrıca ülkemizi ve federasyonumuzu bu alanda yurtdışında da başarıyla temsil eden hakemleri kutladı ve görev alacakları organizasyonlarda başarılar diledi. İki gün süren seminerde ilk gün oyun kurallarına yönelik değişiklikler aktarıldı. Seminer hakemlerin atletik testleriyle sona erdi.

Mustafa Yeli şehit oldu

Adana'da meydana gelen terör saldırısında, aynı zamanda Adana Bölgesi Aday Hakemi olan Polis Memuru Mustafa Yeli şehit oldu. 22 yaşında şehit olan Polis Memuru Mustafa Yeli'nin cenazesi Adana Valiliği önünde düzenlenen törenin ardından memleketi Malatya'ya uğurlandı. Şehidin cenazesi Malatya Şehir Mezarlığı'nda toprağa verildi. Şehidimize Allah'tan rahmet, ailesi, tüm sevenleri ve milletimize başsağlığı dileriz.

Futsal hakemleri seminerden geçti

Merkez Hakem Kurulu Gelişim Programları çerçevesinde gerçekleştirilen Futsal Hakem Semineri, Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı.

Futsal FIFA ve ulusal hakemlerin katıldığı semineri, Futsaldan Sorumlu MHK Üyesi Erol Ersoy ile Eğitimci Ozan Soykan yönetti.

Merkez Hakem Kurulu Başkanı Yusuf Namoğlu seminerin açılış konuşmasında, ''Avrupa ve Dünya Futsal organizasyonlarında görev alan ve yakın zamanda Kazakistan'daki müsabakalarda da görev alacak olan Kemal Çetin'i başarıları nedeniyle kutluyorum. Üniversite boyutunda sürdürülen futsal müsabakalarının Millî Eğitim Bakanlığı'nın da katılımıyla okullarda yaygınlaştırılması, gelecekte hakemlerimizin Avrupa ve dünya klasmanlarında daha fazla görev almasına da imkân sağlayacaktır. Seminerin yararlı geçmesini dilerken atletik testlerde ve müsabakalarınızda başarılar diliyorum'' dedi. İki gün süren seminerin ilk gününde katılımcılara oyun kurallarına yönelik değişiklikler ve yorumlar aktarıldı. Seminer, katılımcı hakemlere uygulanan atletik testlerinin ardından sona erdi.

Temsilci Aday Kursu ve Semineri yapıldı

Türkiye Futbol Federasyonu Temsilciler Kurulu tarafından düzenlenen 2016-2017 sezonu Klasman Temsilci Aday Kursu, Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. Bilgisayar sınavı, yazılı sınav ve sözlü mülakata katıldıktan sonra başarılı olan adaylar ile seminer devam etti.

Seminerin açılış konuşmasını yapan Kurul Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, adaylara ''Futbol ailesine katılımlarınız bizi son derece mutlu etmiştir. Bundan sonraki süreç içerisinde birlikte Türk futbolunun gelişmesi için Federasyonumuz talimatları kapsamında görevler yapacağız. Sizlerin gittiğiniz maçlarda Federasyonumuzu en iyi şekilde temsil edeceğine inancım sonsuzdur. Maçlarda gördüklerinizi ve duyduklarınızı raporlamanızı istiyoruz. Görevli olduğunuz müsabakalarda en ufak bir olayı ve ayrıntıyı kaçırmamanızı önemle rica ediyorum'' dedi.

Kurs ve seminerde, Hakem ve Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin, kurs ve seminerin amacını anlattıktan sonra, Kurul tanıtımı ve idari konularda bilgilendirmeler yaptı. Merkez Hakem Kurulu Üyesi ve Temsilciler Kurulu Eşgüdüm Yönetmeni Bedri Dölkeleş, stadyum denetimi, eşgüdüm toplantısı, talimatlar, iletişim ve beden dili konularında sunum yaptı.

UEFA Çalışma Grubu toplantısı Almanya'da yapıldı

UEFA Elit A Kursu temalı UEFA Çalışma Grubu toplantısı 14–17 Kasım tarihleri arasında Almanya'nın Münih kentinde yapıldı. Organizasyona ev sahibi Almanya'nın yanı sıra Türkiye, İrlanda Cumhuriyeti, Romanya, Rusya ve Slovenya Futbol Federasyonlarından temsilciler katıldı. Toplantıda Türkiye Futbol Federasyonu'nu, Futbol Gelişim Direktörlüğü Kurs Eğitim Sorumlusu Yücel Uyar ile birlikte antrenör eğitmenleri Ömer Kaner, Atilla Yüce ve Nur Mustafa Gülen'den oluşan heyet temsil etti.

U15 Kız Millîler kamptan geçti

U15 Kız Millî Takımımız, Riva 15–18 Kasım tarihlerinde kamp yaptı. Teknik Direktör Suat Okyar yönetiminde TFF Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleştirilen kampa 44 futbolcu katıldı. Oyuncular antrenmanların yanı sıra kendi aralarında hazırlık maçları yaptı. Kampta şu oyuncular yer aldı: Sudenur Yolcu, Sevde Yavuz, Sude Dağdelen, Buse Dağdelen, Sude Yavuz, Leyla İlter, Ece Tekmen, Erva Karaovalı (Kocaeli Harb-İş), Sudenur Sözüdoğru, Huriye Selçik, Özge Tosun, Rabia İsgi, Sude Karaboğa, Mesude Alayont (Horozkent), Büşra Atalay, Damla Yüksel, Merve Aydın, İrem Yılmaz, Aleyna Eroğlu, Selin Türkoğlu (Karadeniz Ereğli Bld.), Ayşenur Göktürk, Rabia Göksu, Gökçe, Berivan İçen, Elif Keskin (Beşiktaş), İlayda Ağdemir, Zeynep Cahil, Ezgi Otlu, Sena Bodur (Dudullu), Burçak Erdoğan, Cennet Övünçkan, Cansu Gürel, Melike Dinçel (Konak Belediye), Dilan Bora, Didem Dülber (Fomget Gençlik), Seda Şahin, Selis Demirci (Soma Zafer Spor ve Gençlik), Canan Çetin, Gülsüm Aygün (Pendik Çamlık), Senem Kılıç (Ağrı Birlik), Ebru Şahin (Ankara Metropol), Zeynep Nisa Üner (Galatasaray), İlayda Kılıç (Giresun Sanayi), Aleyna Gültekin (Kayseri Gençlerbirliği), Tülay Ateş (Şanlıurfa Gençlik Spor).

U17'ler Katar'da turnuvaya katıldı

Teknik direktörlüğünü Mehmet Hacıoğlu'nun yaptığı U17 Millî Takımımız, Katar'da katıldığı Tri Series Turnuvası'nda iki özel maç yaptı. İlk maçında 8 Kasım günü Aspire Stadyumu'nda Uruguay'la karşılaşan gençlerimiz 13. dakikada Owen Falconis'ten yediği golle sahadan 1-0 yenik ayrıldı. 9 Kasım'da aynı statta ev sahibi Katar'la karşı karşıya gelen U17 Millî Takımımız, 24. dakikada Ozan Muhammed Kabak ve 52. dakikada Atalay Babacan'ın golleriyle maçı 2-0 kazandı. U17 Millî Takımımızın kadrosunda şu oyuncular yer aldı: Ozan Can Oruç (Altınordu - Kaleci), Eren Bilen (Göztepe - Kaleci), Ramazan Emirhan Civelek (Galatasaray - Defans), Ozan Muhammed Kabak (Galatasaray - Defans), Bekir Melih Gökçimen (Galatasaray - Defans), Abdussamed Karnuçu (Galatasaray - Defans), Batuhan Arda Özdemir (Osmanlıspor - Defans), Hasan Ali Adıgüzel (Akhisar Belediye - Orta Saha), Kerem Atakan Kesgin (Bucaspor - Orta Saha), Recep Gül (Galatasaray - Orta Saha), Kudret Oben Saraçoğlu (Galatasaray - Orta Saha), Mehmet Sait Üzümcü (Gaziantepspor - Orta Saha), Enes İslam İlkin (Samsunspor - Orta Saha), Furkan Yıldırım (Samsunspor - Orta Saha), Sefa Akgün (Trabzonspor - Orta Saha), Yunus Akgün (Galatasaray - Forvet), Atalay Babacan (Galatasaray - Forvet), İbrahim Karadavut (Gençlerbirliği- Forvet).

U19 Kadınların Elit Tur maçları Türkiye'de

2017 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Elit Tur kuraları UEFA'nın İsviçre'nin Nyon kentindeki merkezinde çekildi. Kura çekimi sonunda Türkiye; Çek Cumhuriyeti, Danimarka ve İngiltere ile aynı grupta yer aldı. Maçlar Türkiye'nin ev sahipliğinde 5-7 ve 10 Nisan 2017 tarihleri arasında oynanacak. Kura çekimine gruplarını lider bitiren 11 takım ve en iyi 10 grup ikincisinin yanı sıra U19 Kadınlar Ülke Sıralamasında ilk üç sırada bulunan Almanya, İngiltere ve Fransa'dan oluşan toplam 24 takım katıldı. Kura çekimi sonunda 24 takım 4'erli olarak 6 gruba ayrıldı. Nisan 2017 tarihleri arasında oynanacak Elit Tur maçlarında gruplarını lider bitirecek 6 takım ile en iyi grup ikincisi finallere katılmaya hak kazanacak. Şampiyonaya ev sahipliği yapacak Kuzey İrlanda, 8-20 Ağustos 2017 tarihleri arasında yapılacak finallere direkt katılacak.

Öte yandan 2017-18 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Eleme Turu ve 2017-2018 UEFA U17 Kızlar Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'ndaki rakiplerimiz de belli oldu. U19 Kadınlar Millî Takımımız; İskoçya, Macaristan ve Ermenistan ile birlikte 10. Grup'ta yer aldı. Eleme Turu 10. Grup maçları, 18, 21 ve 24 Ekim 2017 tarihleri arasında Macaristan'ın ev sahipliğinde oynanacak. Gruplarını ilk iki sırada tamamlayan takımlar Elit Tur'a yükselecek.

U17 Kızlar Millî Takımımız ise Hollanda, Çek Cumhuriyeti ve Estonya ile birlikte 7. Grup'ta yer aldı. Eleme Turu 7. Grup maçları, 1-4 ve 7 Ekim 2017 tarihleri arasında Estonya'nın ev sahipliğinde oynanacak. 44 takımın 4'erli 11 grupta mücadele edeceği Eleme Turu maçları sonunda gruplarını ilk iki sırada tamamlayan 22 takım ile en iyi grup üçüncüsü Elit Tur'a yükselecek.

Futsalda komşularla oynadık

Teknik direktörlüğünü Sercan Görgülü'nün üstlendiği Futsal Millî Takımımız, Yunanistan'da katıldığı hazırlık turnuvasında Yunanistan ve Bulgaristan'la iki maç yaptı. 1 Kasım'da Yunanistan'la oynayan Futsal Millî Takımımız, rakibini Kenan Köseoğlu ve Serhat Çiçek'in attığı gollerle 2-1 yendi. 2 Kasım'da Bulgaristan'la karşılaşan Futsal Millî Takımımız, bu maçtan da 1-1 beraberlikle ayrıldı. Bu maçtaki golümüzü Kenan Köseoğlu kaydetti. Futsal Millî Takımımızın kadrosunda şu oyuncular yer aldı: Cihan Özcan (WSV Shoepimp), Kenan Köseoğlu (FC Eindoven), Serhat Çiçek (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi), Hüseyin Emirhan Kınlak (Marmara Üniversitesi), Onur Mengi, Talha Can Vardar, Mehmet Aşlamacı (İstanbul Üniversitesi), Kazım Onur Ulusoy, Erdinç Örün (Hamburg Panthers), Burak Özdemir, Ahmet Altuntaş (Osmanlı FK), Tugay Şahin (Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi), Mikail Gültekin (Picasso Echirolles).

TURKISHAIRLINES.COM

A STAR ALLIANCE MEMBER